

อภิธาน์ทนาการ

เอกสารประกอบคำสอน

รายวิชา

ประวัติศาสตร์ศิลป์

เรื่อง ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกในศตวรรษที่ 15-18

สำนักหอสมุด

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วันลงทะเบียน... 2 SEP 2011

เลขทะเบียน... 156 24062 ๐1

เลขเรียกหนังสือ.....

โดย

ธีรวิมล บุญยศักดิ์เสวี

ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้

งานวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี หมวดเงินอุดหนุน

ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ประจำปี พ.ศ. 2550

คำนำ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) เพื่อพัฒนาแผนการสอนและเอกสารประกอบคำสอนรายวิชา 702111. ประวัติศาสตร์ศิลป์ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ของภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประจำปี 2550 มีรูปแบบงานวิจัยที่จัดอยู่ในประเภทงานวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้แบบแผนการวิจัยในเชิงพัฒนาเพื่อสร้างแผนการสอนและเอกสารประกอบคำสอน

เอกสารประกอบคำสอนชุดนี้เป็นการรวบรวมเนื้อหาในส่วนของประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 15-18 ซึ่งเป็นบางส่วนของเนื้อหาในรายวิชา ประวัติศาสตร์ศิลป์ ที่ซึ่งความเคลื่อนไหวทางศิลปกรรมตะวันตกในช่วงเวลาดังกล่าวอันประกอบด้วย รูปแบบศิลปะประเพณีนิยม Renaissance, Baroque และความเคลื่อนไหวทางศิลปกรรมในช่วงเวลาแห่งการปฏิรูป-ปฏิวัติทางสังคม การเมืองการปกครองในยุโรป ถือเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุด ที่นิสิตนักศึกษาศิลปะต้องทำความเข้าใจเพื่อที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาศิลปกรรมในยุคต่อๆ ไป

ธีรวุฒิ บุญยศศักดิ์เสรี

ผู้วิจัย

สารบัญ

คำนำ.....	II
สารบัญ.....	III
ประมวลรายวิชา.....	IV
บทที่ 1 แผนการสอน ศิลปะสมัย Renaissance.....	1
Renaissance ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์.....	6
Early Renaissance (Renaissance ยุคเริ่มต้น).....	10
High Renaissance (ยุคทองของศิลปะ Renaissance).....	14
Late Renaissance (Renaissance ยุคสุดท้าย).....	19
บทที่ 2 แผนการสอน ศิลปะสมัย Baroque.....	22
ลักษณะโดยทั่วไปของศิลปะ Baroque.....	25
ความหมายของคำว่า “Baroque (บาโรค)”.....	25
ตัวอย่างจิตรกรในสมัย Baroque : Caravaggio, Michelangelo Merisi da.....	28
Rubens, Peter Paul.....	31
บทที่ 3 แผนการสอน ศิลปะในสมัยแห่งการปฏิวัติ (Period of Revolution).....	36
ศิลปะแบบ Neo Classicism.....	38
ความหมายเชิงเปรียบเทียบระหว่างคำว่า Classic กับ Neo classic.....	39
ตัวอย่างจิตรกร Neo classicism : Jacques Luis David.....	41
Jean-Auguste-Dominique Ingres.....	46
Antoine-Jean Gros.....	51
ศิลปะแบบ Romanticism.....	53
ความหมายของคำว่า Romanticism.....	54
ตัวอย่างจิตรกร Romanticism : Francesco de Goya.....	55
Eugène Delacroix.....	59
John Constable.....	63
Joseph Mallord William Turner.....	67
Bibliography.....	70

แบบประมวลรายวิชา (Course Syllabus)

ปี	2550	ภาคการศึกษา	ต้น
การศึกษา			
รหัส	7 0 2 1 1 1	หน่วยกิต	3 [2 - 2]
รายวิชา	ประวัติศาสตร์ศิลป์ History Of Arts		

รหัสวิชา 702111

หน่วยกิต 3(2-2)

ภาคเรียน/ปีการศึกษา ภาคต้น

สถานภาพรายวิชา หมวดวิชาบังคับ

วันและเวลาสอน 10.00-12.00

13.00-15.00

สถานที่เรียน Slope 7

เงื่อนไขรายวิชา ไม่มี

ผู้จัดการรายวิชา อาจารย์ธีรฤทธิ บุญยศักดิ์เสรี

ผู้สอน อาจารย์ธีรฤทธิ บุญยศักดิ์เสรี

คำอธิบายรายวิชา ศึกษาแนวความคิดหลักในศิลปะตะวันตกและตะวันออก โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างงานการแสดงออกทางศิลปะกับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของคนตะวันตกและตะวันออก วิเคราะห์ศิลปกรรมที่สำคัญ ทั้งที่เป็นแนวบริสุทธิและแนวประยุกต์ รวมทั้งส่วนที่สะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ของบริบททางสังคมและลักษณะรวมของมนุษยชาติ ศึกษาบทบาทและอิทธิพลของศิลปะที่มีต่อศิลปะไทย ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของศิลปะสากล

วัตถุประสงค์รายวิชา 1. เพื่อให้นิสิตศึกษาประวัติศาสตร์และความเป็นมาของศิลปะแต่ละยุคสมัย

2. เพื่อให้นิสิตเข้าใจแนวคิด มุมมอง และหลักการสุนทรียศาสตร์

3. เพื่อให้นิสิตศึกษารูปแบบผลงานศิลปะและการแสดงออกในเชิงความงามของศิลปินผู้สร้างสรรค์

4. นิสิตสามารถเข้าใจรูปแบบผลงานศิลปะ วิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบและเปรียบเทียบรูปแบบผลงานตลอดจนการส่งอิทธิพลในการสร้างสรรค์

5. เพื่อให้นิสิตฝึกฝนทักษะการถ่ายทอดรูปแบบของศิลปะในแต่ละยุคได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ภาคบรรยาย บรรยายทฤษฎี ประวัติศาสตร์ศิลปะในแต่ละยุคพร้อมตัวอย่างผลงานประกอบ

ภาคปฏิบัติ ปฏิบัติงาน วิเคราะห์รูปแบบ วิธีการสร้างสรรค์ การจัดวางองค์ประกอบของงานศิลปะ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ถึงกรรมวิธีการสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การคัดลอกรูปแบบผลงานทางศิลปะตามความถนัด

เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ตลอดจนการทำรายงาน เพื่อนำเสนอในชั่วโมง โดยการสัมมนา อันจะก่อให้เกิด แนวคิดที่กว้างขวางขึ้น

การประเมินผล

การประเมินผลจะคิดจาก

- ความสนใจ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน 10 %
- กิจกรรมที่มอบหมายในระหว่างเรียน และการฝึกปฏิบัติ 40 %
- สอบกลางภาค 20 %
- การสอบ 30 %

โดยระดับผลการเรียนที่จะได้จะเป็นไปตามระดับคะแนนดังนี้

ผลการเรียนที่ได้	ระดับคะแนน
A	85-100
B+	80-84
B	75-79
C+	70-74
C	65-69
D+	60-64
D	55-59
F	0-54

การประเมินผลการมีส่วนร่วมในการศึกษา

นิสิตจะต้องมีการร่วมในการศึกษาไม่ต่ำกว่า 80 % ของเนื้อหาการเรียนทั้งหมด มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาประเมินผลการศึกษา

กรณีการขาดเรียน 1 ครั้งจะปรับลดคะแนนจิตพิสัย 1 คะแนน

กรณีเข้าเรียนช้าเกิน 15 นาที จะปรับลดคะแนนจิตพิสัย ครั้งละ 0.5 คะแนนและกรณีที่ขาดเรียนภาคปฏิบัติจะปรับลดครั้งละ 2 คะแนน

หมายเหตุ

กรณีที่นิสิตมีเหตุจำเป็นต้องขาดเรียน โดยเหตุผลที่สามารถทราบก่อนได้ ให้นิสิตแจ้ง ให้อาจารย์ ผู้รับผิดชอบรายวิชาหรืออาจารย์ผู้สอนภาคบรรยายในสัปดาห์นั้น ๆ ทราบก่อนการเรียน และทำเอกสารชี้แจง ภายในสัปดาห์ที่นิสิตขาดเรียน

กรณีที่นิสิตมีเหตุจำเป็นต้องขาดเรียน โดยเหตุผลที่ไม่สามารถทราบก่อนได้ ให้นิสิตทำเอกสารชี้แจงให้

อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาภายในสัปดาห์ที่นิสิตขาดเรียน หรือเมื่อนิสิตกลับมาเรียนโดยเร็วที่สุด

****เอกสารที่แจ้งจะต้องเป็นหนังสือรับรองของแพทย์ หนังสือรับรองของหน่วยงาน หนังสือรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรือ หนังสือรับรองของผู้ปกครอง**

การประเมินผลการปฏิบัติงานออกแบบ

การประเมินผลการปฏิบัติงานออกแบบจะพิจารณาจากผลงานออกแบบขั้นสมบูรณ์ และจากการวัดผลกลางเทอม ปลายเทอม ตามสัดส่วนคะแนน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชา

ตารางสัดส่วนคะแนนตามหัวข้อเนื้อหาวิชา

เนื้อหาวิชา	สัดส่วนคะแนน
- เทคนิคและกรรมวิธีการสร้างสรรค์	20
- การวิเคราะห์ผลงานศิลปะตามกระบวนการสร้างสรรค์	20
- สอบกลางภาค	25
- สอบปลายภาค	25
รวม	90

* กรณีส่งผลงานช้ากว่ากำหนดในสวนของการปฏิบัติงาน

- ส่งงานช้าเกิน 30 นาที ตามเวลาที่กำหนด ปรับลดลงร้อยละ 15 ของการประเมิน
- ส่งช้าภายหลังวันที่กำหนด ปรับลดลงร้อยละ 50 ของการประเมิน
- กรณีขาดส่งงานจะไม่รับพิจารณาประเมินผล

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2530). ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก(History of Western Art). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชนจำกัด
- Thames and Hudson , A history of Painting -Sculpture –Architecture, Hartt 1988
- E.H.Gombrich , The story of Art, Phaidon Press Limited printed in Hong Kong 1995
- Marilyn Stokstad, Art History , Harry N. Abrams Inc. printed in France 1999.
- Francoise Cachin, Art of the 19th Century, Harry N. Abram Inc. printed in France 1999.

เนื้อหารายวิชาภาคบรรยาย

Chapter I – The Strange Beginnings and Art for Eternity

- Prehistoric People and Primitive Art
- Mesopotamia
- Egyptian Art

Chapter II - The Realm of Beauty and The World Conquerors

- Greek Art
- Roman Art

Chapter III - The Church Triumphant and The Middle Ages

- Christian Art
- Byzantine
- Romanesque
- Gothic

Chapter IV - Tradition and Innovation

- Renaissance Art in Italy
- Renaissance Art in Northern Regions

Chapter V – Light and Colors :The New Learning Spreads and The Crisis of Art

- Mannerism Art
- Baroque Art
- Rococo Art

Chapter VI – The Age of Reason : The Break in Tradition and Permanent Revolution

- Neoclassicism Movement
- Romanticism Movement
- Realism Movement
- Impressionism Movement
- Neoimpressionism Movement

Chapter VII – In Search of New Standard : Experimental Art

- Post Impressionism Movement
- Art & Craft Movement

- Henri Matisse and the Fauvism
- Picasso and the Cubism
- Futurism and German Expressionism
- Dadaism Surrealism and Fantasy Art

Chapter VIII – A Story Without End : The Triumph of Modernist

- Suprematism and De Constructivism
- American Movement : Minimalism Pop Art and Abstract Expressionism
- Conceptual Art : Happening Art Land Art and Earth Art

ตารางการสอนรายวิชาภาคบรรยายและปฏิบัติ

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	เนื้อหา	ผู้สอน	วิธีการสอน
1		แนะนำรายวิชา Primitive art and Ancient world - Prehistoric People and Primitive Art - Mesopotamia - Egyptian Art	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
2		Classical Art & Middle Ages - Greek Art - Roman Art - Byzantine - Romanesque - Gothic	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
		ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน Classical Art	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
3		Traditional Art - Italian Renaissance - Northern Renaissance	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
		ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Italian & Northern Renaissance	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
4		Baroque	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
		ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Baroque	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ

5	Period of Revolution - Neoclassicism - Romanticism	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
	ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Neoclassicism - Romanticism	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
6	The Age of Reason : The Break in Tradition - Realism - Impressionism & Neoimpressionism	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
	ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Realism - Impressionism & Neoimpressionism	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
7	The Age of Reason : Permanent Revolution - Post Impressionism	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
	ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Post Impressionism - Art & Craft Movement	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
8	สอบกลางภาค		
9	In search of new standard : Experimental Art - Matisse & Fauvism - Picasso & Cubism	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
	ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Fauvism - Cubism	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
10	In Search of New Standard : Experimental Art - Futurism & German Expressionism	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
	ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Futurism & German Expressionism	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
11	In Search of New Standard : Experimental Art - Dadaism Surrealism and Fantasy Art	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย
	ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Dadaism Surrealism and Fantasy Art	อ. ธีรวุฒิ	ปฏิบัติ
12	In Search of New Standard : Experimental Art	อ. ธีรวุฒิ	บรรยาย

		- Bauhaus Institute - Piet Mondrain De stijl		
		ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Bauhaus Institute - Piet Mondrain De stijl	อ. ชีรวุฒิ	ปฏิบัติ
13		A Story Without End : The Triumph of Modernist - Suprematism & De Constructivism	อ. ชีรวุฒิ	บรรยาย
		ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Suprematism & De Constructivism	อ. ชีรวุฒิ	ปฏิบัติ
14		A Story Without End : American Movement - Minimalism - Pop Art - Abstract Expressionism	อ. ชีรวุฒิ	บรรยาย
		ปฏิบัติงานวิเคราะห์เทคนิคการสร้างสรรค์ผลงาน - Minimalism - Pop Art - Abstract Expressionism	อ. ชีรวุฒิ	ปฏิบัติ
15		สรุปและทบทวนเนื้อหาของการศึกษาทั้งหมด	อ. ชีรวุฒิ	บรรยาย
16		สอบปลายภาคเรียน		

แผนการสอน (Lesson Plan)

ปี 2550

ภาคการศึกษา ต้น

การศึกษา

รหัส 7 0 2 1 1 1

หน่วยกิต 3 [2 - 2]

รายวิชา ประวัติศาสตร์ศิลป์

History Of Arts

ผู้สอน	อาจารย์ธีรภูมิ บุญยศักดิ์เสรี
บทที่ (Lesson)	1 (Traditional Art)
เรื่อง	ศิลปะสมัย Renaissance
จำนวนคาบ/สัปดาห์ (Hours/Weeks)	จำนวน 2 ชั่วโมงบรรยาย 2 ชั่วโมงปฏิบัติ / สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 3 (รวม 2 ชั่วโมงบรรยาย)

ขอบเขตเนื้อหา (Scope of Lesson)

- ความเป็นมาและการเกิดขึ้นของศิลปะ Renaissance
- รูปแบบหลักของศิลปะ Renaissance

เนื้อหา (Content of Lesson)

1. แนวคิดโดยรวมของศิลปะสมัย Renaissance
2. ศิลปะ Renaissance ยุคเริ่มต้น (Early Renaissance)
3. ศิลปะ Renaissance ยุครุ่งเรือง (High Renaissance)
4. ศิลปะ Renaissance ยุคสุดท้าย (Late Renaissance)

แนวความคิด / ความคิดรวบยอด (Concept Frame)

ศิลปะ Renaissance เป็นรูปแบบศิลปะที่มีความสำคัญที่สุดรูปแบบหนึ่งในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก เริ่มก่อตัวขึ้นในประเทศ Italy ในประมาณศตวรรษที่ 15 โดยมีแนวความคิดในการฟื้นฟูศิลปกรรมที่เคยเจริญรุ่งเรืองมาแล้วในประวัติศาสตร์ศิลปกรรมตะวันตก หลังจากที่ศิลปกรรมตกอยู่ในช่วงเลาอันซบเซาและตกต่ำอยู่เป็นเวลานานนับพันปีจากสภาวะการศึกษาสงครามอันยาวนาน ในยุคกลาง

ศึกษาความเคลื่อนไหวของศิลปกรรม Renaissance มีแนวคิดที่อ้างอิงไปที่รูปแบบศิลปกรรม Greek และ Roman โดยมีพัฒนาการขึ้นโดยลำดับเริ่มตั้งแต่ ยุคเริ่มต้น (Early Renaissance) จนกระทั่งถึงยุคสูงสุด (High Renaissance) และยุคสุดท้าย (Late Renaissance) ที่นำไปสู่การสิ้นสุดของยุคสมัยอันเนื่องมาจากปัจจัยหลายๆประการ อันนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบศิลปกรรมใหม่

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่คาดหวัง (Behavioral Objective Expectations)

1. นิสิตมีความเข้าใจในแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมสมัย Renaissance
2. นิสิตมีความเข้าใจในรูปแบบต่างๆของศิลปกรรม Renaissance
3. นิสิตมีประสบการณ์ในการทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแบบแผนประเพณีนิยม Renaissance

กิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching Activity)

1. บรรยายประกอบภาพ Slides
2. ยกตัวอย่างชิ้นงานที่สำคัญขึ้นมาอธิบายแนวความคิดโดยละเอียดและเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีโอกาสตั้งคำถามเพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วมระหว่างการบรรยาย
3. จัดให้นิสิตได้ทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแบบแผนประเพณีนิยม renaissance

สื่อการเรียนการสอน (Teaching Medias / Technology Utilized)

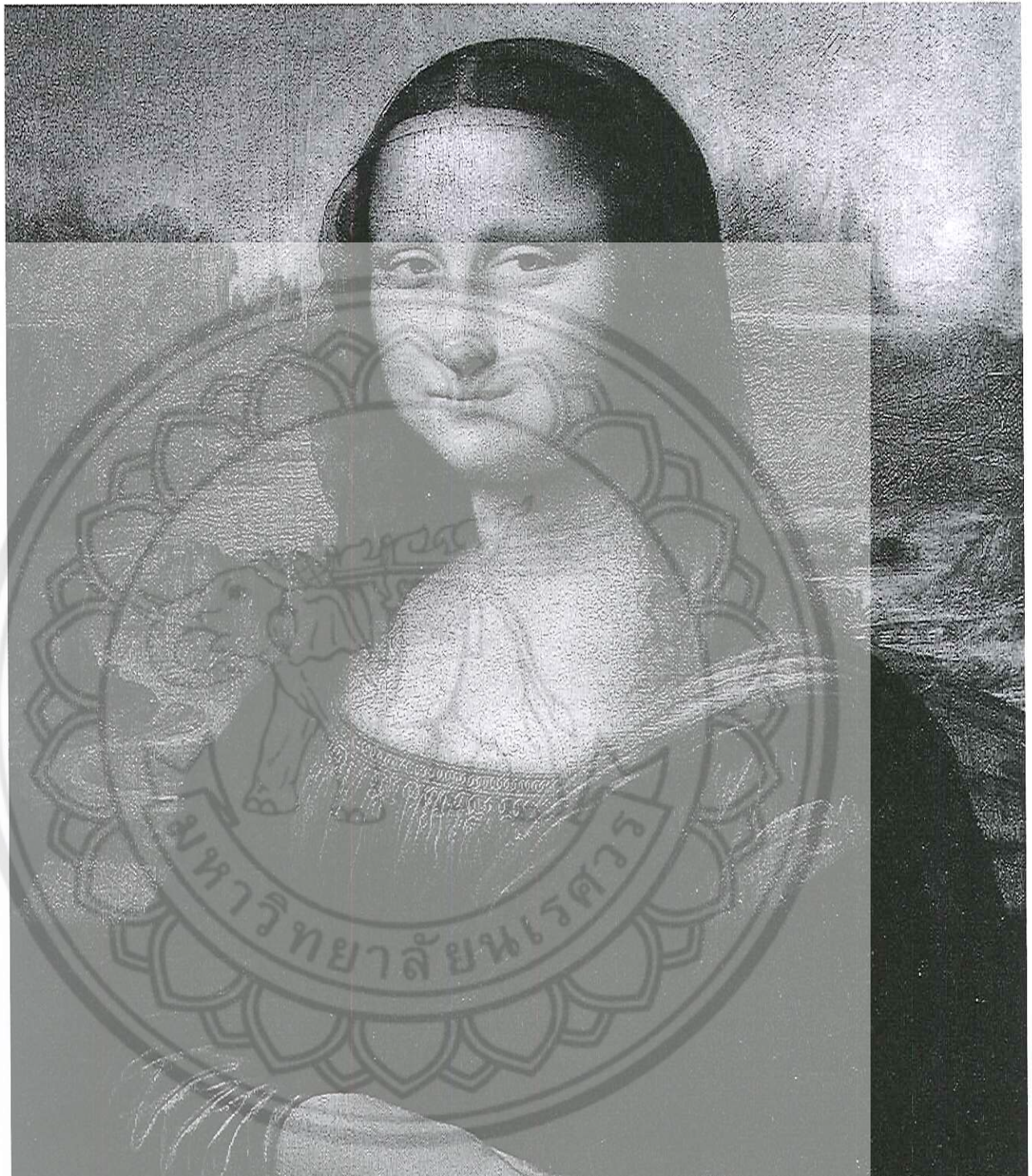
1. ภาพ Slides ผลงานศิลปกรรม Renaissance
2. เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงใน Power Point Program

เอกสารอ้างอิง (Bibliography References)

1. กำจร สุนพงษ์ศรี. (2530). ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก(History of Western Art). (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชนจำกัด
2. Thames and Hudson , A history of Painting -Sculpture –Architecture, Hartt 1988
3. E.H.Gombrich , The story of Art, Phaidon Press Limited printed in Hong Kong 1995
4. Marilyn Stokstad, Art History , Harry N. Abrams Inc. printed in France 1999.
5. Francoise Cachin, Art of the 19th Century, Harry N. Abram Inc. printed in France 1999.

การวัดและประเมินผล

1. ผลการปฏิบัติงานที่มอบหมาย
2. การสอบกลางและปลายภาคเรียน

Renaissance

ศิลปะสมัย Renaissance

คำว่า Renaissance มาจากคำในภาษาฝรั่งเศส หรือตรงกับคำศัพท์ในภาษาอิตาลี ว่า “rinascita” มีความหมายว่า “Rebirth(การเกิดใหม่)” เป็นชื่อเรียกยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงรากเหง้าทางความคิดและศิลปวัฒนธรรมในยุโรป ในศตวรรษที่ 15 และ 16 อันนำมาซึ่งสิ่งที่ขาดหายไปในยุคกลาง(Middle age) และเป็นการรวบรวมคุณค่าขององค์ความรู้ที่เคยมีมาในอดีตที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลกสมัยใหม่

การให้ความสนใจกับการกำเนิดใหม่ของวัฒนธรรม เป็นลักษณะเฉพาะของศิลปะ Renaissance ปราชญ์และนักวิจารณ์ชาวอิตาลีในสมัยนั้น พยายามสร้างสรรค์ให้ยุคสมัยของพวกเขา มีอารยธรรมที่เจริญก้าวหน้าไม่จากพวกอานารยะ (barbarism) ในอดีต และได้รับแรงบันดาลใจอันซึ่งแสดงแนวโน้มไปในทางเดียวกันในอารยธรรมอันรุ่งเรืองของศิลปะกรีกและโรมันในอดีต

Renaissance เป็นชื่อเรียกความเคลื่อนไหวทางประวัติศาสตร์ของยุโรปตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 14 ไปจนถึงปลายศตวรรษที่ 16 เป็นคำมาจากภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีความหมายตรงกับคำว่า “Rebirth(การเกิดใหม่)” ซึ่งมีต้นกำเนิดทางความคิดที่อ้างอิงได้ถึงคุณค่าและสุนทรียภาพในรูปแบบของศิลปะคลาสสิกในสมัยดั้งเดิม อันหมายถึง ศิลปะกรีกและโรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในประเทศอิตาลี มีความพยายามมากมายที่จะกำหนดความหมายของ Renaissance เรเนซองส์ เช่น Giovanni Boccaccio ในศตวรรษที่ 14 ให้นิยามไว้ว่าเป็นศิลปะร่วมสมัยของอิตาลีที่พยายามเลียนแบบลักษณะของจินตภาพในรูปแบบของ โรมัน โบราณ ในปี 1550 นักประวัติศาสตร์ศิลปะ Giorgio Vasari ใช้คำว่า Renasita (Rebirth) ในการบันทึกการปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งของลักษณะของศิลปะโรมันในผลงานจิตรกรรมของ Giotto di Bondone ที่สร้างขึ้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 14

"The kiss of Judas"1304-1306

Giotto di Bondone

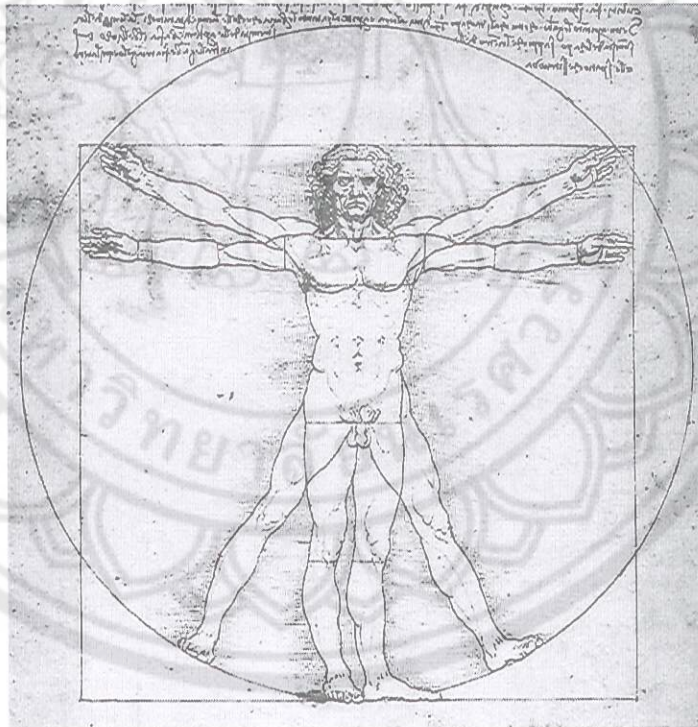

"Colle di Vespignano" (The Mourning of Christ),1305

Giotto di Bondone

หลังจากนั้น ความหมายของคำว่า Renaissance ก็เริ่มเกิดขอบเขตที่ชัดเจน Voltaire ในศตวรรษที่ 18 ยกย่องว่า ศิลปกรรม Renaissance ในอิตาลี คือ ช่วงเวลาแห่งความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของ

ประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมของมนุษย์ ในศตวรรษที่ 19 Jules Michelet และ Jakob Burckhardt เผยแพร่แนวความคิดแบบ Renaissance ว่าเป็นยุคสมัยแห่งความแตกต่างที่ประกาศตัวเองอย่างชัดเจน ในสมัยใหม่ มีลักษณะเฉพาะที่ก่อสร้างตัวขึ้นจากลักษณะเฉพาะบุคคล การตั้งคำถามและสมมติฐานทางวิทยาศาสตร์ การทดลองสำรวจทางภูมิศาสตร์ และการเติบโตของคุณค่าทางโลกวัตถุในศตวรรษที่ 20 ความหมายของ Renaissance ได้หมายรวมถึงการกลับมาอีกครั้งของศิลปะคลาสสิก เช่น Carolingian Renaissance ในศตวรรษที่ 9 หรือศตวรรษที่ 12 การหยิบยืมศิลปะ Renaissance แห่งยุคกลาง จงใจที่จะแสดงให้เห็นถึงความเชื่อในเรื่องของการแสดงออกทางศิลปกรรมที่มีลักษณะเฉพาะตัว และมีคุณค่าที่โดดเด่นของศิลปะ Renaissance ในอิตาลี นักประวัติศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ เทค โน โลยี หรือเศรษฐศาสตร์บางท่านถึงกับปฏิเสธถึงข้อจำกัดทางด้านเวลาในการกำหนดความหมายของศิลปะ Renaissance เลยทีเดียว แต่ในสมัยปัจจุบันคำว่า Renaissance เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในความหมายของการเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ ซึ่งปราชญ์ส่วนมากเข้าใจไปในแนวทางเดียวกันว่า มีความเป็น Renaissance นั้น เกิดขึ้นทั้งในดนตรี วรรณกรรมและศิลปกรรม

"Vitruvian Man"

Leonardo Da Vinci

Renaissance ยุคสมัยแห่งประวัติศาสตร์

ยุคสมัยเกิดขึ้นใน Padua และเมืองใกล้เคียงอื่นๆ ในตอนเหนือของอิตาลีในศตวรรษที่ 14 ที่ซึ่งเหล่านักกฎหมายและผู้มีชื่อเสียงได้พยายามคัดลอกเอกลักษณ์ของอารยธรรมลาติน โบราณ และศึกษาโบราณคดีของโรมัน โดยมี Patarch เป็นผู้นำในการศึกษามรดกทางวัฒนธรรม ผู้ซึ่งใช้เวลาทั้ง

ชีวิตของเขามุ่งมั่นที่จะทำความเข้าใจในวัฒนธรรมโบราณและกระตุ้นความสนใจของพระสันตะปาปา เจ้าชาย และจักรพรรดิ ผู้ซึ่งต้องการเรียนรู้เรื่องราวในอดีตของอิตาลีให้มากยิ่งขึ้นความสำเร็จของ Petrarch ทำให้นักวรรณคดีมากมายมุ่งหวังที่จะได้ตำแหน่งทางราชการหรือในหมู่ชนชั้นสูงในสมัยนั้น จนกระทั่งรุ่นต่อมา นักศึกษาการใช้ภาษาลาตินและวัฒนธรรมคลาสสิก ที่เป็นที่รู้จักกันในนามของกลุ่ม “มนุษยนิยม” หรือ “Humanist” ได้กลายมาเป็นชนชั้นปกครองในนครเวนิซและฟลอเรนซ์ ขุนนางในวังของสันตะปาปา หรือผู้ทรงคุณวุฒิในราชวังแห่งอิตาลีตอนเหนือ ทำให้ Renaissance Humanists กลายเป็นภูมิปัญญาหลักแห่งยุคสมัยและเป็นความสำเร็จอันยั่งยืน

ในศตวรรษที่ 15 การศึกษาอันเข้มข้นในศิลปะกรีก ลาติน รวมถึงศิลปกรรมโบราณและโบราณคดี รวมถึงประวัติศาสตร์ยุคกลาง ทำให้นักปราชญ์ชาว Renaissance ได้เห็นภาพพจน์ที่ชัดเจนขึ้นของคุณค่าวัฒนธรรมโบราณ ซึ่งวัฒนธรรมโบราณถูกมองเป็นอดีต เป็นสิ่งที่น่ายกย่องและเอาเป็นแบบอย่างแต่ไม่เป็นการทำซ้ำอีก

ในหลายๆ แง่มุม ยุคสมัย Renaissance เป็นความเสื่อมถอยในความเจริญรุ่งเรืองในยุคทองของยุคกลาง The black Death (โรคฝีดาษและวัณโรค) ที่ระบาดในยุโรป ในช่วงกลางศตวรรษที่ 14 คร่าชีวิตผู้คนไปถึง 1 ใน 3 ของจำนวนประชากร สร้างความสับสนอลหม่านให้กับสถานะเศรษฐกิจแรงงานขาดแคลน อุตสาหกรรมถดถอย เศรษฐกิจหยุดนิ่ง แต่เกษตรกรรมถูกทิ้งร้างเหมือนพื้นดินที่ไม่ต้องการใช้ประโยชน์และขาดการดูแล ประชาชนที่เหลือรอดจาก The Black Death เริ่มกลับคืนสู่สภาวะปกติ ในครึ่งหลังของศตวรรษที่ 14 และในศตวรรษที่ 15 เริ่มมีการก่อสร้างตัวขึ้นใหม่ในหมู่บ้านและเมืองต่างๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป และเริ่มมีการประดับประดาตกแต่งอาคารบ้านเรือนและมีการติดต่อค้าขายทางไกลขึ้นใหม่จากเมืองเวนิซสู่เมืองแถบเมดิเตอร์เรเนียน และ Hanseatic League ในยุโรปเหนือ

วัฒนธรรม Renaissance แห่งอิตาลี เป็นวัฒนธรรมที่โดดเด่นกว่าคู่แข่งที่มีความโดดเด่นทางวัฒนธรรมทั้งหลายในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก ซึ่งแตกต่างจากอังกฤษหรือฝรั่งเศสที่มีเมืองหลวงเป็นแหล่งรวบรวมความเจริญทุกแขนงไว้เพียงแห่งเดียว แต่อิตาลีพัฒนาเมืองศูนย์กลางขึ้นหลายเมืองในแต่ละภาค เช่น เมืองมิลาน ในแคว้น Lombardy กรุงโรม ใน Papal State (แคว้นแห่งสันตะปาปา) เมืองฟลอเรนซ์ และ Siena ในแคว้น Tuscany และ Venice ในตะวันออกเฉียงเหนือ ศูนย์กลางขนาดเล็กกว่าก็เช่นเดียวกัน พัฒนาตนเองอยู่รอบๆ ความรุ่งเรืองของเมืองศูนย์กลางหลัก เช่น เมือง Ferrara, Mantua และ Urbino ผู้สนับสนุนคนสำคัญของศิลปกรรม Renaissance ได้แก่ ชนชั้นพ่อค้าในเมือง Florence และ Venice ที่ซึ่งสร้างศิลปกรรมขึ้นเพื่อตกแต่งที่อยู่อาศัยและที่ทำงานของตนจนมีความงามที่โดดเด่น สร้างความเจริญรุ่งเรืองทั้งในส่วนของธุรกิจและทุนอุดหนุนสำหรับคนรุ่นต่อมาในเมือง ซึ่งในเวลาต่อมาศิลปกรรม Renaissance ก็โดดเด่นขึ้นตามการเติบโตของกลุ่มชนชั้นปกครองและการเพิ่มขึ้นของข้าราชการในเขตปกครองแบบกึ่งภานิช และการขยายตัวของแคว้นต่างๆ ระหว่าง

ช่วงเวลาแห่งความสงบสุขตั้งแต่กลางศตวรรษที่ 15 ถึงช่วงที่มีการเข้ารุกรานของชาวฝรั่งเศสในปี 1494 อิตาลีได้เกิดมีวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองแบ่งบานขึ้นอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน Florence และ Tuscany ภายใต้การสนับสนุนของตระกูล Medici ยุคสมัยแห่งความสำเร็จทางสุนทรียภาพทาง ศิลปกรรมดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงศตวรรษที่ 16 ในยุคสมัยของ Leonado da vinci, Raphael, Titian และ Michelangelo แต่ทว่าอิตาลีก็เริ่มตกอยู่ภายใต้อำนาจของต่างชาติ ความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมก็ เริ่มย้ายไปสู่จุดอื่นๆ ในยุโรป

ในศตวรรษที่ 15 มีบรรดานักศึกษามากมายจากหลายๆประเทศในยุโรป เดินทางมาศึกษา วัฒนธรรม Classic ปรัชญาและวัตถุโบราณที่หลงเหลืออยู่ และในท้ายที่สุดก็นำพาให้อิทธิพลของ Renaissance ขยายตัวไปถึงทางเหนือของเทือกเขา Alps วรรณกรรม และศิลปกรรมอิตาลี แม้กระทั่ง เสื้อผ้า และเครื่องเรือนที่ถูกออกแบบอย่างสวยงาม ถูกสร้างเลียนแบบขึ้นในฝรั่งเศส สเปน อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ และเยอรมัน แต่เมื่อ Renaissance เข้ามาสู่ยุโรปเหนือ ได้มีการแปรเปลี่ยนรูปแบบไป นักมนุษยนิยมทางยุโรปเหนือ เช่น Disiderius Erasmus แห่งเนเธอร์แลนด์ และ John Colet(c.1467-1519) แห่งอังกฤษ ได้ปลุกฝังเมล็ดแห่งปัญญาใหม่ เมื่อพวกเขาได้ประยุกต์หลักการที่พัฒนาในอิตาลี สู่อารยธรรมพื้นระดัปัญญาใหม่ The New Testament

Niccolo Mauruzi da Tolentino at The Battle of San Romano,1435-1455

Paolo Ucello

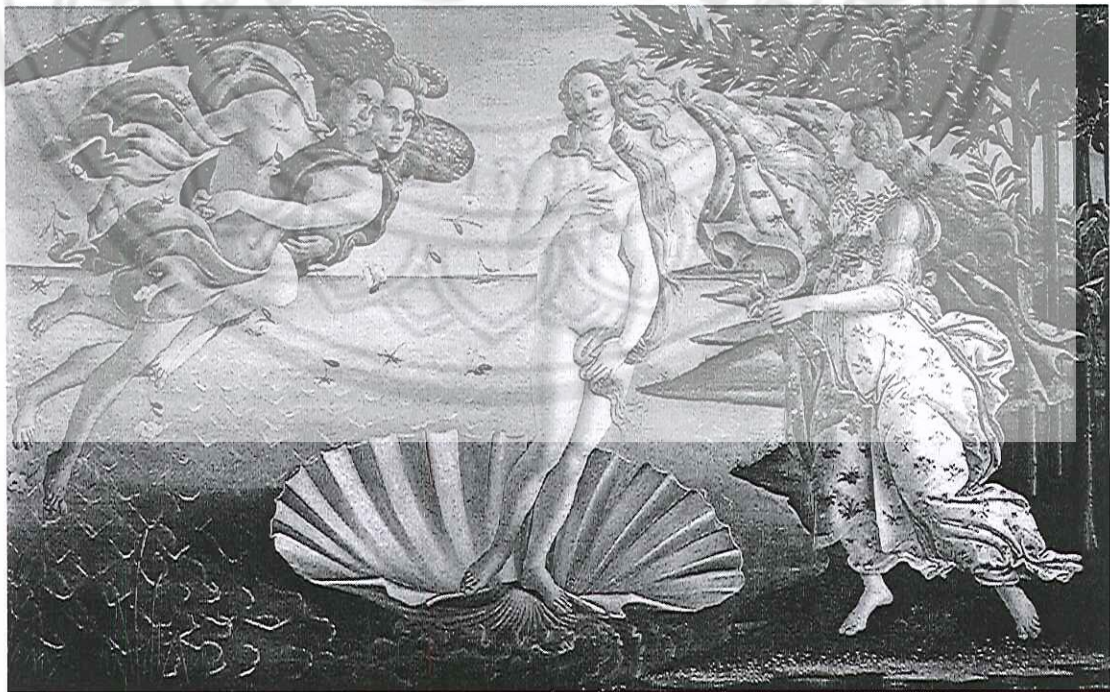
Renaissance ในประเทศอิตาลี

การเกิดใหม่ของศิลปกรรมในประเทศอิตาลี มีความเชื่อมโยงกับการค้นพบหลักปรัชญา วรรณกรรม และวิทยาศาสตร์โบราณ รวมถึงการปรับเปลี่ยนวิธีการในการเรียนรู้ในวิชาการเหล่านี้ การเพิ่มจำนวนขึ้นของความตื่นตัวในการศึกษาองค์ความรู้ Classic สร้างสรรค์ให้เกิดแนวทางใหม่ในการศึกษาโดยการสังเกตโดยตรงในโลกแห่งธรรมชาติ หลากๆ ครั้งการศึกษาเกี่ยวกับโลกธรรมชาติ กลายเป็นสิ่งที่ทวีความสำคัญสำหรับศิลปิน และความสนใจในการสร้างของโบราณอันล้ำค่าขึ้นใหม่ นำมาซึ่งเนื้อหาใหม่ที่พบจากประวัติศาสตร์และเทพนิยายกรีกและโรมัน ต้นแบบจากงานก่อสร้าง

และงานศิลปกรรมโบราณ ได้สร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาวิธีการสร้างสุนทรียภาพแบบใหม่ๆ และความปรารถนาที่จะสร้างสรรค์รูปแบบและเอกลักษณ์ของศิลปกรรม Classic ขึ้นใหม่

ใจความสำคัญในการพัฒนาศิลปกรรม Renaissance คือ ปรัชญาการณัที่มอบบทบาทของผู้สร้างสรรค์ให้กับบรรดาศิลปินที่คนให้ความสำคัญ สรรเสริญในการศึกษาและจินตนาการของพวกเขา ศิลปกรรมกลายเป็นสิ่งที่ทรงคุณค่า ไม่ใช่แค่เพียงเครื่องมือสื่อสารทางศาสนาหรือสังคม มากไปกว่านั้น ผลงานศิลปกรรมถูกตีค่าเป็นงานแสดงออกซึ่งระดับของรสนิยมและสุนทรียภาพเฉพาะบุคคล

แม้ว่าการพลิกประวัติศาสตร์ทางศิลปกรรมครั้งสำคัญของความเคลื่อนไหว Renaissance ในอิตาลี จะมีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง แต่นักประวัติศาสตร์ศิลป์ก็ได้แบ่งแยกช่วงเวลาออกได้เป็น 3 ช่วงเวลาหลักๆ คือ Renaissance ยุคเริ่มต้น Renaissance ยุครุ่งเรือง และ Renaissance ยุคสุดท้าย โดยเฉพาะ Renaissance ยุคสุดท้าย กลายมาเป็นหัวข้อที่มีความซับซ้อนและมีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางในสมัยปัจจุบันในการที่จะแปลความหมาย ซึ่งเต็มไปด้วยการแข่งขันและความแตกต่างที่พบได้อย่างมากมาย นักวิชาการบางท่านกำหนดการเริ่มต้นของศิลปกรรม Renaissance ตั้งแต่สมัยของจิตรกร Giotto di Bondone ในตอนต้นของศตวรรษที่ 14 ซึ่งหลายๆ ท่านยกย่องในความสำเร็จของเขาในแง่ของการศึกษาศิลปะจากธรรมชาติที่เป็นปรากฏการณ์ทางศิลปกรรมที่ Giotto เป็นผู้ริเริ่มขึ้นเป็นคนแรก และอีกหลายๆ ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า พัฒนาการของศิลปกรรม Renaissance เริ่มต้นขึ้นจากกลุ่มศิลปินเพียงกลุ่มเดียวที่สร้างความเคลื่อนไหวขึ้นในเมือง Florence ในศตวรรษที่ 15

"The Birth of Venus" 1485

Sandro Botticelli

Early Renaissance (Renaissance ยุคเริ่มต้น)

Renaissance ยุคเริ่มต้น นำโดยศิลปินกลุ่มหลักกลุ่มแรก ได้แก่ Donatello ในด้านประติมากรรม Filippo Brunelleschi ในด้านสถาปัตยกรรม และ Masaccio ในด้านจิตรกรรม ที่ซึ่งทั้งหมดเป็นการผสมผสานลักษณะเฉพาะตัวที่หลากหลายของแต่ละบุคคล

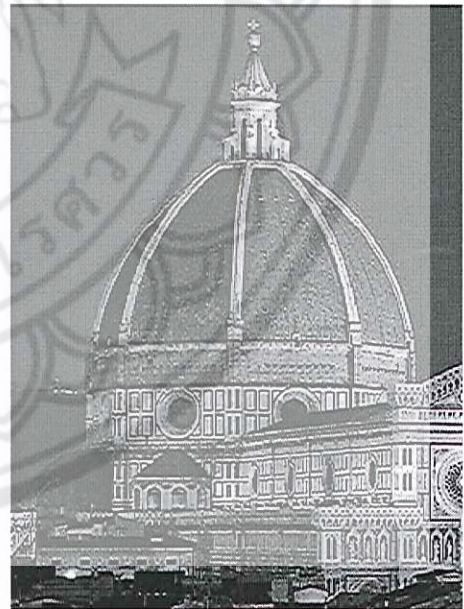
"Rendering of the Tribute Money" 1425

Tommaso Masaccio

"David" 1408-1409

Donato di Niccolò di Betto Bardi

Santa Maria del Fiore Dome; The Florence Dome 1436

Filippo Brunelleschi

โดยใจความหลักๆของพวกเขามีใช่เพียงแต่ความศรัทธาที่มีต่อทฤษฎีพื้นฐานทางศิลปะ หรือความคิดพลาดที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเพียงเท่านั้น ทว่าพวกเขามุ่งเน้นความสำคัญลงไปที่แก่นแท้ของชีวิตและความสำคัญของงานศิลปกรรม ศิลปกรรมยุคโบราณ ถูกนำมาศึกษา ไม่เพียงแต่เป็นแรงบันดาลใจ

แต่เป็นการบันทึกทางประวัติศาสตร์ที่จะนำไปสู่การค้นหายุคปรารถนาที่ทำให้บรรดาศิลปินในอดีตไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จทางการสร้างสรรค์เท่าที่ควร โดยพวกเขาตั้งใจที่จะศึกษากระบวนการสร้างสรรค์มากกว่าตั้งใจเพียงจะเลียนแบบผลงานของศิลปินยุคโบราณ กล่าวคือ ศิลปินสมัย Renaissance รุ่นแรก พยายามที่จะสร้างสรรค์รูปแบบศิลปกรรม โดยอาศัยการศึกษาจากสิ่งที่อยู่รอบตัวในโลกแห่งธรรมชาติ รวมถึงประสบการณ์ของพวกเขาที่มีต่อลักษณะเฉพาะตัวและการใช้ชีวิตของคน ความพยายามที่จะแสดงออกอย่างแม่นยำ ทั้งในการให้ความสำคัญกับกลุ่มก้อนของรูปทรงในผลงานประติมากรรม หรือการพยายามให้ความสำคัญกับสัดส่วนของพื้นที่ว่างและแสงสีในงานจิตรกรรม ล้วนแล้วแต่เป็นส่วนสำคัญที่พวกเขาพยายามตั้งคำถามและศึกษาอย่างเข้มข้น

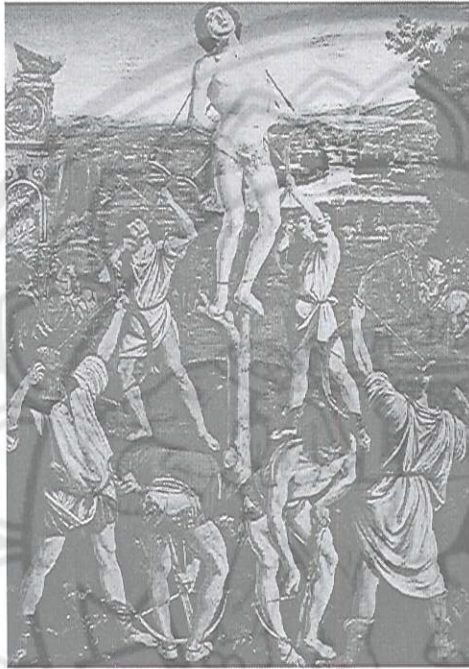
การศึกษาอย่างเป็นเหตุเป็นผล คือความเชื่อว่าเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ ฉะนั้นความพยายามที่จะศึกษาหากฎเกณฑ์ที่ถูกต้องให้กับสัดส่วนทางสถาปัตยกรรม และการแสดงออกของระบบทางกายวิภาคมนุษย์ และระบบการกำหนดพื้นที่ว่างของงานจิตรกรรมจึงเป็นสิ่งที่ถูกค้นคว้าอย่างเข้มข้น แม้ว่าศิลปินเหล่านี้ จะมีความกระตือรือร้นอย่างยั้งที่จะสังเกตปรากฏการณ์ในธรรมชาติ ขณะเดียวกันพวกเขาก็มีความตั้งใจที่จะค้นหาคำตอบให้กับกฎเกณฑ์ต่างๆ ในธรรมชาติ และในลักษณะเดียวกัน พวกเขามีความพยายามที่จะทำการศึกษาของพวกเขาให้ไปไกลกว่า การบันทึกความเป็นไปในธรรมชาติ เพื่อสร้างสรรค์แก่ผลงานศิลปกรรมด้วยอุดมคติอันสูงค่า เพื่อให้ความงามนั้นแสดงตัวตนให้มากกว่า และยั่งยืนกว่าสิ่งที่พบเห็นอยู่ทั่วไปในธรรมชาติ เอกลักษณะเหล่านี้ในความพยายามที่จะสร้างสรรค์รูปแบบอุดมคติมากกว่าการบันทึกและแสดงออกในสิ่งที่เห็น บวกกับแนวความคิดที่ใช้โลกทางวัตถุเป็นเหมือนยานพาหนะหรือรูปร่างที่ยังไม่สมบูรณ์ของแก่นแท้ทางสุนทรียภาพ ทำให้พวกศิลปินเหล่านี้มองธรรมชาติเป็นปัจจัยพื้นฐานของพัฒนาการทางศิลปกรรมใน Renaissance ของประเทศอิตาลี

"Primavera"1482

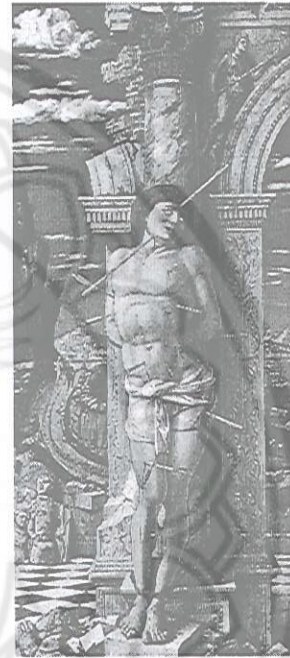
Sandro Botticelli

ความเคลื่อนไหวของศิลปกรรม Renaissance ยุคเริ่มต้น สร้างชีวิตชีวาให้กับวงการศิลปกรรมในยุโรปในศตวรรษที่ 15 เมือง Florence ศูนย์บ่มเพาะของสุนทรียภาพแบบ Renaissance กลายเป็นเมืองศูนย์กลางของวิทยาการสมัยใหม่ ในปี 1450 กลุ่มศิลปินรุ่นใหม่ เช่น Pollaiuolo และ Sandro Botticelli ก้าวเข้าสู่การเป็นศิลปินระดับแนวหน้าของเมือง Florence เมืองอื่นๆ ในประเทศอิตาลี เช่น Milan, Urbino, Ferrara, Venice, Padua และ Naples กลายเป็นคู่แข่งสำคัญในการเผยแพร่กระแสแห่งความเปลี่ยนแปลง

"St. Sebastian" 1475

Antonio del Pollaiuolo

"St. Sebastian" 1459

Andrea Mantegna

ผลงานของ Leon Battista Alberti ในเมือง Rimini และ Mantua แสดงออกถึงความ

เจริญก้าวหน้าทางสถาปัตยกรรมของแนวความคิดแบบมนุษยนิยมสมัยใหม่ Andrea Mantegna แสดงระบบทัศนียวิทยาเชิงเส้น และเทคนิคการเขียนภาพแบบเหมือนจริงที่เขาคิดค้นขึ้นมาแสดงในผลงานจิตรกรรมแบบของเขา และ Giovanni Bellini ซึ่งเป็นกวี Classic แสดงตัวอย่างการเติบโตที่มั่นคงของสกุลช่าง Venice (Venetian School)

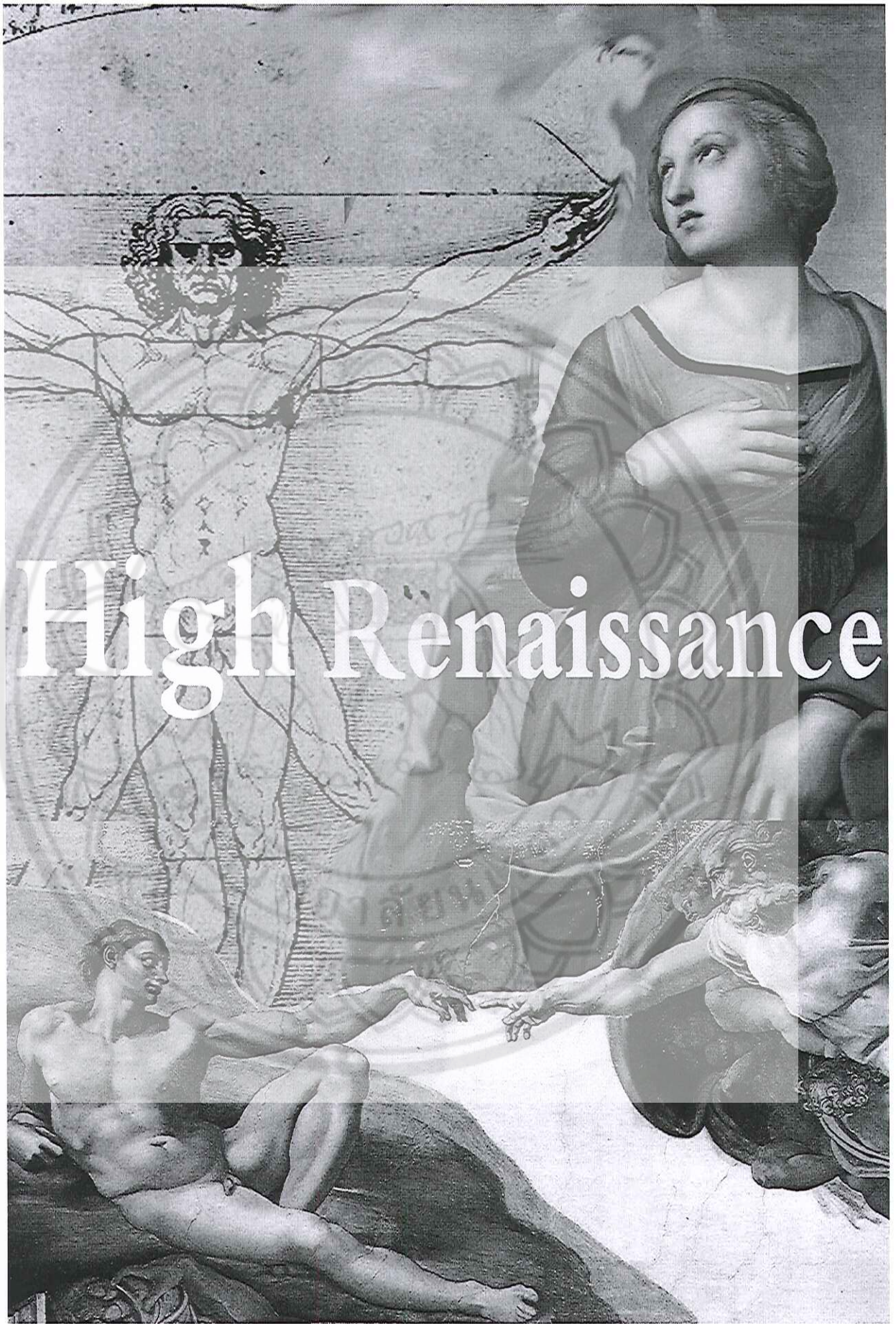

"The façade of Santa Maria Novella, Florence" 1470

Leon Battista Alberti

ในตอนปลายของศตวรรษที่ 15 สิ่งใหม่ๆ ที่ถูกแสดงออกมาเป็นครั้งแรกในความก้าวหน้าของศิลปกรรมแบบ Renaissance ได้นำทางให้ศิลปินรุ่นต่อไปยอมรับถึงความเป็นเหตุเป็นผลของเรื่องสัดส่วน การแสดงกริยาของมนุษย์ในลักษณะต่างๆ อย่างถูกหลักกายวิภาค และระบบทัศนียวิทยาเชิงเส้น เป็นผลให้ศิลปินในรุ่นต่อมาหลายคนเริ่มที่จะค้นหาความหมายของรูปแบบการแสดงผลเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยอาศัยความเชื่อมโยงกับเอกลักษณ์และเทคนิคที่ถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นอย่างดี ซึ่งศิลปกรรม Renaissance ยุคเริ่มต้น เป็นแค่รูปแบบศิลปกรรมที่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์และเป็นเพียงผลงานที่ขาดความสมบูรณ์

หากแต่เป็นการเตรียมความพร้อมที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับความสมบูรณ์สูงสุดในยุคทองของศิลปกรรม Renaissance และเป็นช่วงเวลาแห่งการแสดงความสามารถที่มาจากพรสวรรค์ที่อยู่ภายในอย่างใดก็ตาม ในบางแง่มุมผลงานจิตรกรรมสมัย Renaissance ตอนต้น อาจดูเหมือนมีข้อผิดพลาดอยู่บ้างในการเขียนภาพสิ่งต่างๆ รวมถึงการแสดงผลของอารมณ์ความรู้สึกของคนซึ่งดูเหมือนเป็นเพียงรูปแบบมากกว่าความเหมือนจริง หรือมากไปกว่านั้น คือ อิทธิพลของการแสดงผลในรูปแบบเฉพาะของแต่ละบุคคลถูกให้ความสำคัญจนทำให้องค์ประกอบโดยรวมไม่ได้สัดส่วน

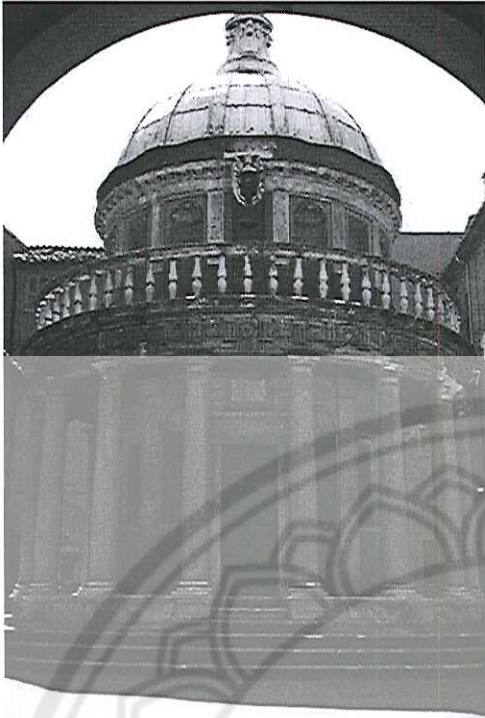
High Renaissance

High Renaissance (ยุคทองของศิลปะ Renaissance)

ศิลปะ Renaissance ในยุครุ่งเรือง เป็นการค้นหาเอกภาพในผลงานจิตรกรรม หรือองค์ประกอบในงานสถาปัตยกรรม ที่ทวีคูณด้วยพลังในการแสดงออกทางกายภาพและความรู้สึกในงานศิลปกรรมที่ทั้งแสดงพลังในตัวตนของงานศิลปกรรม และสร้างการควบคุมความสมดุลเพราะแก่นแท้ของรูปลักษณะของศิลปกรรมยุคทองของ Renaissance คือ เอกภาพและดุลยภาพที่เป็นมาตรฐานที่ขึ้นไปไกลกว่าหลักการที่เป็นเหตุเป็นผลหรือความชำนาญทางด้านเทคนิค ซึ่งศิลปกรรมในยุคทองได้เดินทางมาถึงจุดสิ้นสุดในขณะที่ความโดดเด่นได้เป็นที่ยอมรับของทุกคน

The Last Supper, 1495–1498
Leonardo da Vinci (1,452 - 1,519)

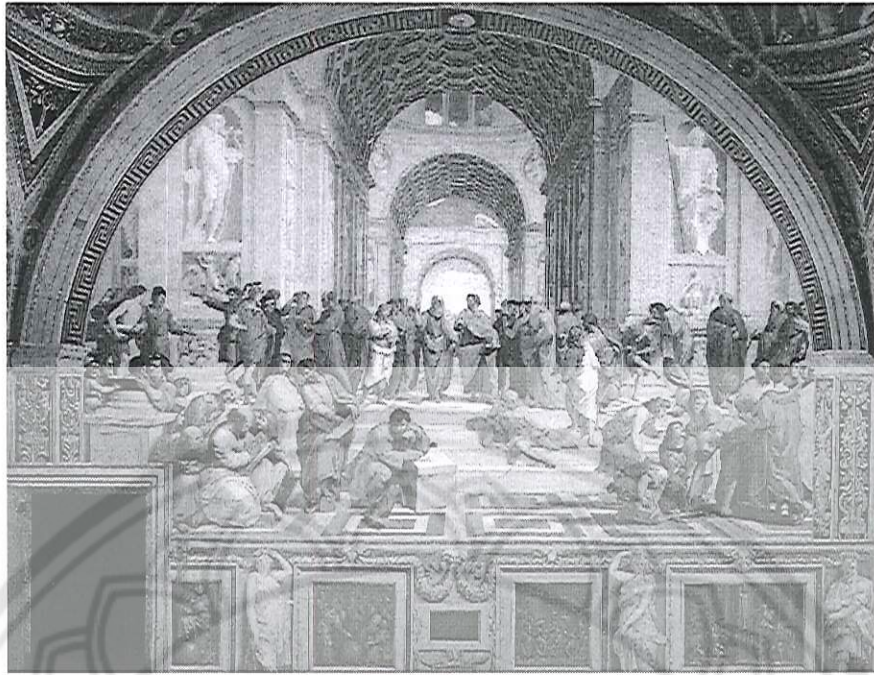

Tempietto, San Pietro in Montorio, Rome 1502
Donato Bramante

The Last Judgment, 1535-1541
Michelangelo (1475 - 1564)

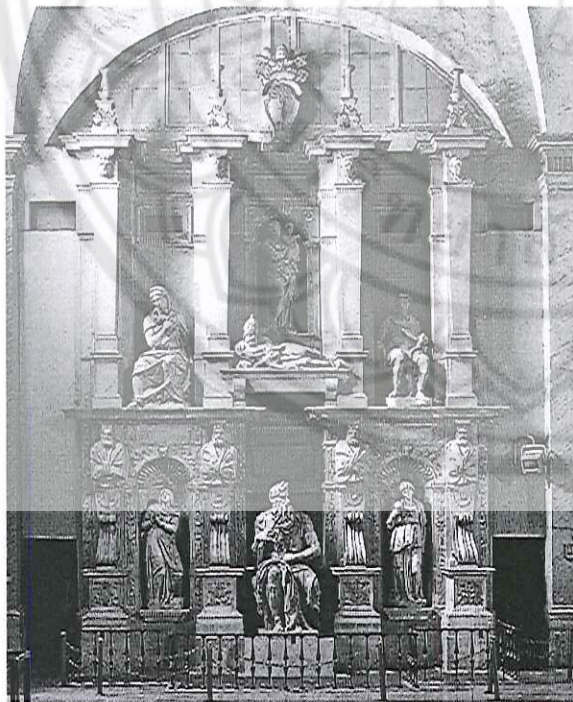
ศิลปะ Renaissance ยุครุ่งเรือง มีประวัติศาสตร์ค่อนข้างสั้น คือตั้งแต่ปี 1495-1520 และถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยศิลปินเพียงไม่กี่คน อันได้แก่ Leonardo da Vinci Donato Bramante, Michelangelo, Raphael และ Titian ผลงาน "Adoration of the Magi" ที่เป็นผลงานจิตรกรรมที่ยังทำไม่เสร็จของ Leonardo da Vinci เป็นเหมือนต้นฉบับของการสร้างเอกภาพในองค์ประกอบของงานจิตรกรรมและในเวลาต่อมา Da Vinci ก็แสดงให้เห็นอย่างสมบูรณ์แบบในผลงานจิตรกรรมชื่อ "The Last Supper" (1495-1497 ; Santa Maria della Grazie : Milan) Da Vinci เป็นเหมือนเพชรเม็ดงามในหมู่นักคิดในสมัย Renaissance กับความสามารถในทุกๆ ด้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏในผลงานศิลปะของเขา คือความกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบอันไม่รู้จบ ที่ซึ่งนำมาซึ่งความสำเร็จในการค้นพบกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ นานาในธรรมชาติ

The School of Athens, 1509–1510

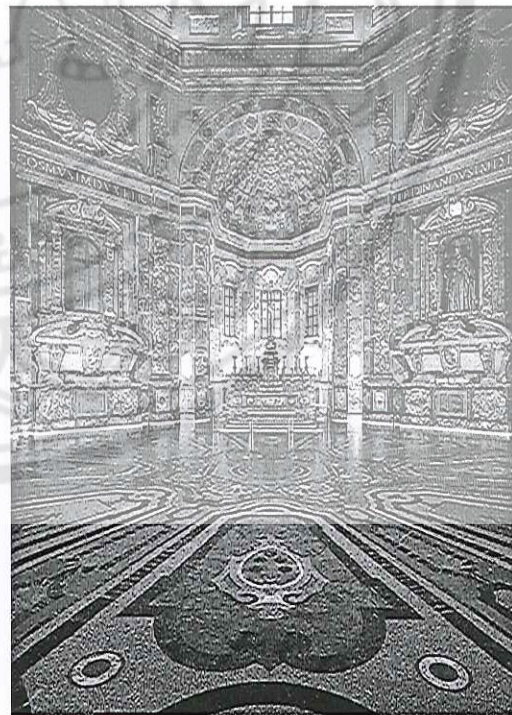
Raphael Santi

ในแนวทางที่แตกต่างกัน Michelangelo เป็นตัวอย่างของความพยายามของศิลปินที่ขากหาคำอธิบาย
 ในความเป็นอัจฉริยะภาพของเขา พระสวรรคอันไร้ขีดจำกัดของเขาสามารถเห็นได้จากผลงานการ
 ออกแบบ “The tomb of Julius II” (c.1510-1515) ที่ San Pietro ใน Vincoli กรุงโรม

The tomb of Julius II, San Pietro 1510-1515

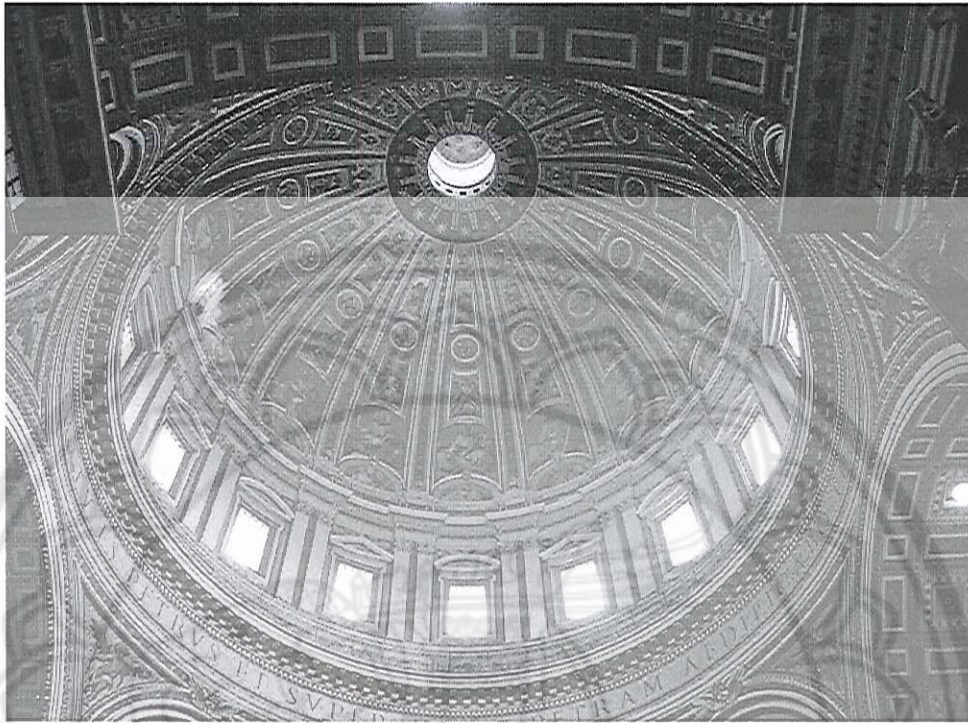
Michelangelo Buonarroti

Medici Chapel, Florence 1519-1534

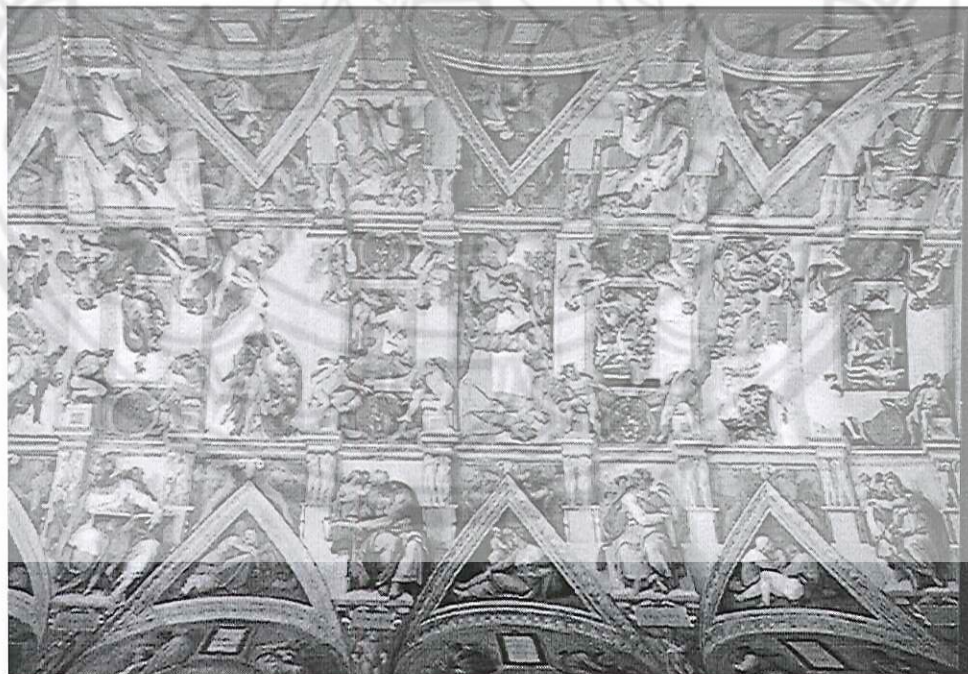
Michelangelo Buonarroti

“Medici Chapel (c.1519-1534) ที่ Florence ภาพเขียนบนเพดาน Sistine Chapel และภาพจิตรกรรม
“The Last Judgement(1536-1541) ที่กรุงโรม และหลังคาโค้ง (Cupola) ของ Saint Peter’s Basilica
(เริ่มต้นในปี 1546)

Saint Peter's Basilica, started by 1546

Michelangelo Buonarroti

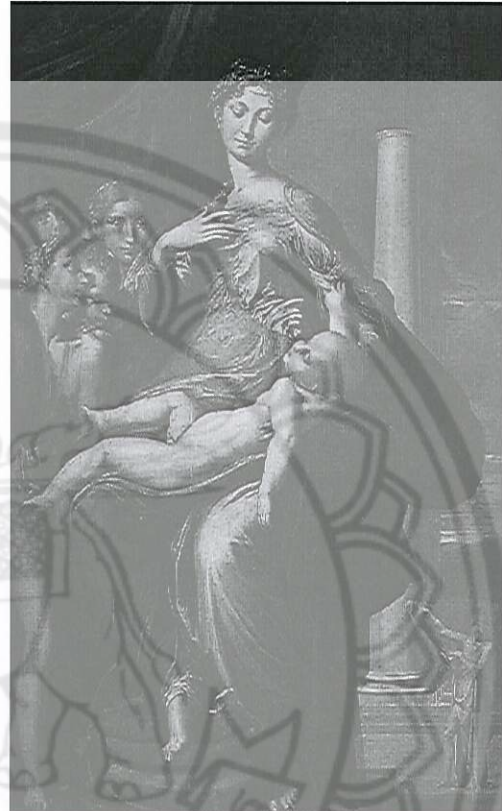
The ceiling of the Sistine Chapel, started by 1508-1512

Michelangelo Buonarroti

ซึ่งผลงานเหล่านี้ได้แสดงออกถึงความสามารถที่ไม่สามารถเลียนแบบได้ ในการสร้างสรรค์งาน ศิลปกรรมหลักหลายด้านทั้งประติมากรรม จิตรกรรม และสถาปัตยกรรม Raphael ศิลปินผู้ซึ่งมี อารมณ์อันอ่อนไหวและตื่นตัวในผลงานจิตรกรรม “Madonas” และภาพเขียน “Frescoes” ของเขาที่ไม่ได้แสดงออกด้วยอารมณ์ที่ท่วมท้นไปด้วยพลังในการแสดงออกแต่กลมกลืนอย่างน่าอัศจรรย์ อ่อนหวาน และเต็มไปด้วยความคิดอย่างบทกวี และการแสดงออกถึงสุนทรียภาพอันสมบูรณ์

Capponi Chapel, Church of Santa Felicità, Florence, 1525-1526
Jacopo da Pontormo (Jacopo Carucci) (1494-1556)

Madonna del Collo Lungo, 1533-1540
Parmigianino (1503-40)

Late Renaissance (Renaissance ยุคสุดท้าย)

ปัจจัยสำคัญที่เป็นจุดเปลี่ยนของพัฒนาการของศิลปกรรม Renaissance ในประเทศอิตาลี คือ เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในกรุงโรม ในปี 1527 ที่ซึ่งทำให้การปกครองหยุดนิ่งลงชั่วคราว ทำให้ศิลปินไม่ได้รับความอุปถัมภ์ และต้องกระจัดกระจายจากไปสู่อื่นๆ ทั้งในประเทศอิตาลีเอง และในประเทศอื่นๆ เช่น ฝรั่งเศส และสเปน อีกทั้งความเคลื่อนไหวต่อต้านศิลปกรรม Classic (Anticlassical Movement) ก็เริ่มประกาศตัวขึ้นในวงการศิลปกรรมก่อนการเสียชีวิตของ Raphael ในปี 1520 อีกด้วย แนวร่วมทางความคิดที่เรียกตัวเองว่า Mannerism ในกลุ่มแรกๆ ประกอบไปด้วย Jacopo Carucci Pontormo, Parmigianino และ Rosso Fiorentino ที่มีส่วนสนับสนุนในการพัฒนา

รูปแบบทางศิลปกรรมจนการแสดงออกทางอารมณ์สูงสุดในผลงานของ Giorgio Vasari และ Giovanni da Bologna

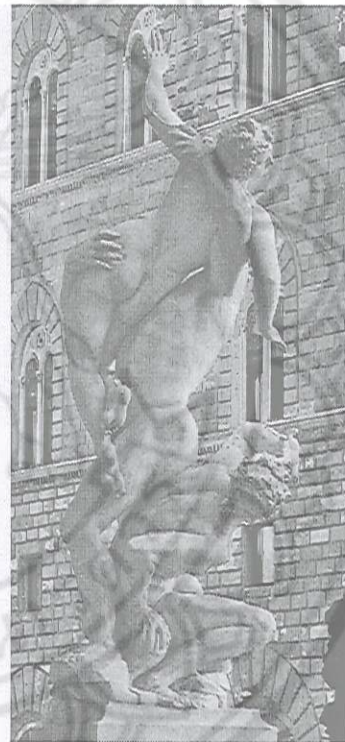
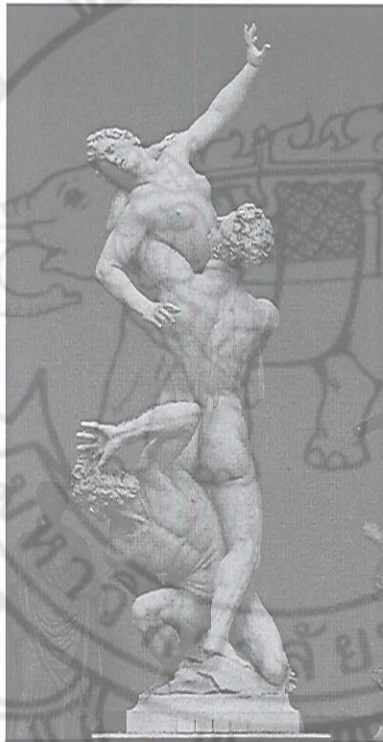

Madonna Enthroned with Four Saints, 1522
Rosso Fiorentino (1495-1540)

ศิลปกรรมแบบ Mannerism เป็นความเคลื่อนไหวทางสุนทรียภาพที่ต้องการท่วงท่าลีลาที่ถูกคัดสรรอย่างละเอียดอ่อน และพิถีพิถัน ความคลั่งไคล้ในความสวยงาม และการให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์และรูปแบบของผลงาน ล้วนเป็นสิ่งที่บ่งบอกความหมายของศิลปกรรม Mannerism ได้เป็นอย่างดี แม้ว่าศิลปกรรม Renaissance ยุคสุดท้ายจะมีรูปลักษณะพื้นฐานที่แตกต่างกันไปตามแต่เอกลักษณ์เฉพาะของศิลปินหลายๆ คน ที่เน้นไปที่สุนทรียภาพเฉพาะตัวบุคคล และคุณค่าที่ได้รับการพิสูจน์ในผลงานชุดหลังๆ ของ Michelangelo การแสดงออกถึงอัจฉริยภาพเฉพาะตัวบุคคลกลายมาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสุนทรียภาพซึ่งปลุกให้เกิดกระแสการแข่งขันกันขึ้นมาในการแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะตัว การมุ่งความสนใจสู่ตัวตนของตนเองของศิลปิน Mannerist กับความพยายามของพวกเขาที่จะพยายามสร้างความสำเร็จให้เทียบเท่าหรือเหนือกว่าอัครศิลปินที่มีชีวิตและสร้างสรรค์ผลงานไว้ในสมัย Renaissance ยุครุ่งเรืองเป็นสิ่งที่ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาแบบแหกกฎและไปไกลเกินไปจากแนวความคิดที่เคยประสบ และเป็นแนวคิดที่เป็นความหมายของคำว่าศิลปกรรม Renaissance

The battle of Marciano-Scannagallo
Giorgio Vasari(1511-1574)

Rape of Sabines,1583
Giovanni da Bologna(1524-1608)

แผนการสอน (Lesson Plan)

ปี 2550

ภาคการศึกษา ต้น

การศึกษา

รหัส 7 0 2 1 1 1

หน่วยกิต 3 [2 - 2]

รายวิชา ประวัติศาสตร์ศิลป์

History Of Arts

ผู้สอน

อาจารย์ธีรวิมล บุญยศักดิ์เสรี

บทที่ (Lesson)

2

เรื่อง

ศิลปะ Baroque

จำนวนคาบ/สัปดาห์ (Hours/Weeks)

จำนวน 2 ชั่วโมงบรรยาย 2 ชั่วโมงปฏิบัติ / สัปดาห์
สัปดาห์ที่ 4 (รวม 2 ชั่วโมงบรรยาย)

ขอบเขตเนื้อหา (Scope of Lesson)

- ความเป็นมาและการเกิดขึ้นของศิลปะ Baroque
- รูปแบบหลักของศิลปะ Baroque

เนื้อหา (Content of Lesson)

1. ภาพรวมของสภาพทางสังคมในสมัย Baroque ที่มีผลต่อแนวทางทางการสร้างสรรค์ศิลปกรรม
2. แนวคิดโดยรวมของศิลปะสมัย Baroque
3. ตัวอย่างจิตรกรคนสำคัญในรูปแบบศิลปะ Baroque

แนวความคิด / ความคิดรวบยอด (Concept Frame)

ศิลปกรรม Baroque รูปแบบศิลปกรรมที่มีการกำเนิดและรูปแบบที่ค่อนข้างซับซ้อน อันเป็นผลมาจากความเปลี่ยนแปลงต่างๆประการทั้งทางด้านสังคม การเมืองการปกครองและความพยายามที่จะแสวงหาแนวทางใหม่ในการสร้างสรรค์ศิลปกรรมที่เป็นแนวทางสืบเนื่องมารูปแบบ Mannerism ในช่วง Late Renaissance ที่มีแนวโน้มไปในทางการแสดงออกส่วนบุคคลอันหลากหลายรูปแบบ และวัตถุประสงค์

ศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่มีความแตกต่างกันทั้งด้านแนวความคิดและรูปแบบของ ศิลปกรรม Baroque อันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากแนวคิดและวัตถุประสงค์อันแตกต่างจากอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจในการอุปถัมภ์ค้ำจุนการสร้างสรรค์ศิลปกรรมที่เปลี่ยนมือไปจากคริสตจักรสู่ชนชั้นปกครอง ซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งในการกำหนดแนวทางในทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม Baroque และส่งผลต่อทิศทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมในสมัยต่อไป

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่คาดหวัง (Behavioral Objective Expectations)

1. นิสิตมีความเข้าใจในแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม Baroque
2. นิสิตมีความเข้าใจในรูปแบบต่างๆของศิลปกรรม Baroque
3. นิสิตมีประสบการณ์ในการทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแบบแผนประเพณีนิยม Baroque

กิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching Activity)

1. บรรยายประกอบภาพ Slides
2. ยกตัวอย่างชิ้นงานที่สำคัญขึ้นมาอธิบายแนวความคิดโดยละเอียดและเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีโอกาสตั้งคำถามเพื่อให้ นิสิตมีส่วนร่วมระหว่างการบรรยาย
3. จัดให้นิสิตได้ทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแบบแผนประเพณีนิยม Baroque

สื่อการเรียนการสอน (Teaching Medias / Technology Utilized)

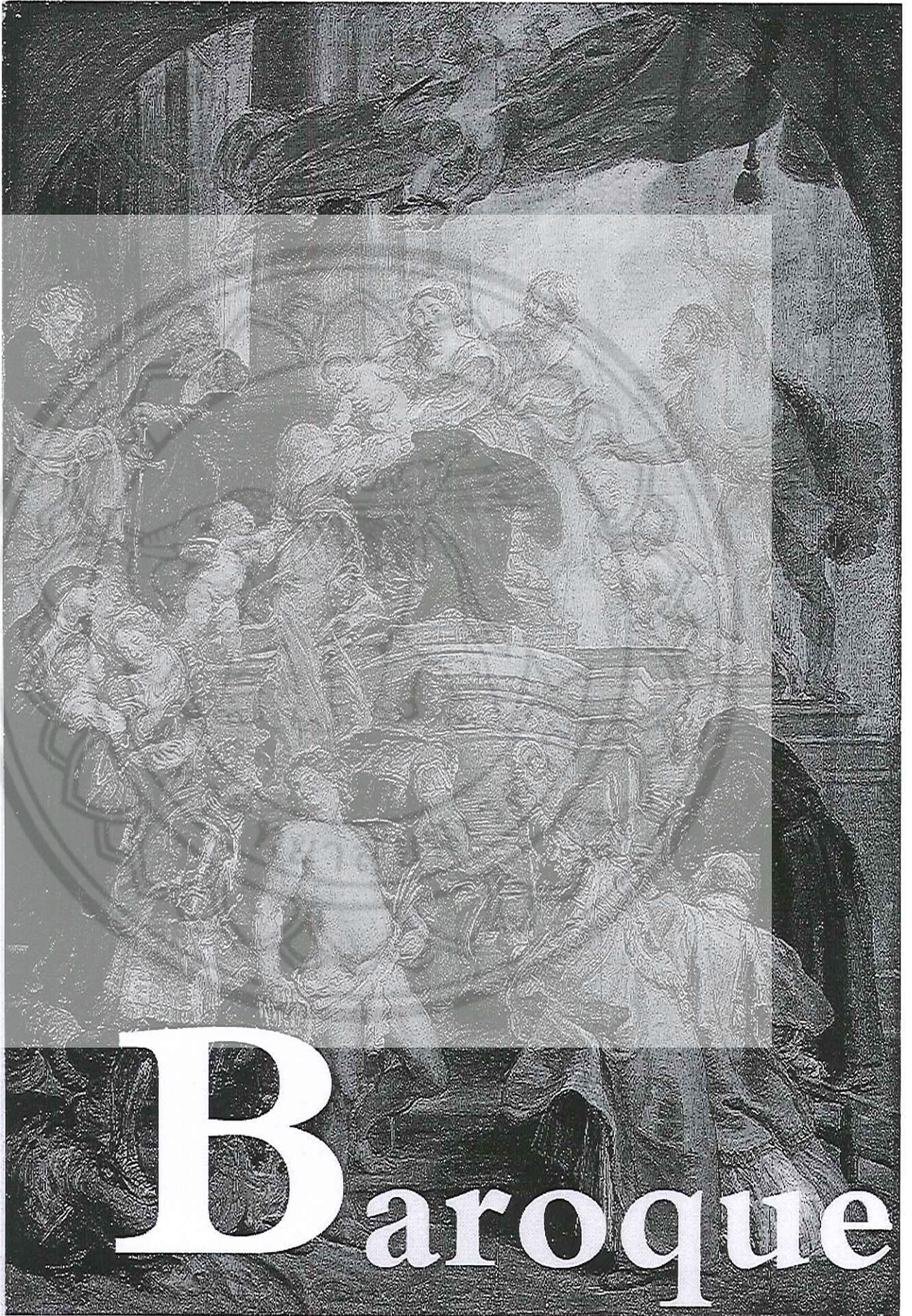
1. ภาพ Slides ผลงานศิลปกรรม Baroque
2. เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงใน Power Point Program

เอกสารอ้างอิง (Bibliography References)

1. กำจร สุนพงษ์ศรี. (2530). ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก(History of Western Art). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชนจำกัด
2. Thames and Hudson , A history of Painting -Sculpture –Architecture, Hartt 1988
3. E.H.Gombrich , The story of Art, Phaidon Press Limited printed in Hong Kong 1995
4. Marilyn Stokstad, Art History , Harry N. Abrams Inc. printed in France 1999.
5. Francoise Cachin, Art of the 19th Century, Harry N. Abram Inc. printed in France 1999.

การวัดและประเมินผล

1. ผลการปฏิบัติงานที่มอบหมาย
2. การสอบกลางและปลายภาคเรียน

Baroque (บาโรค)

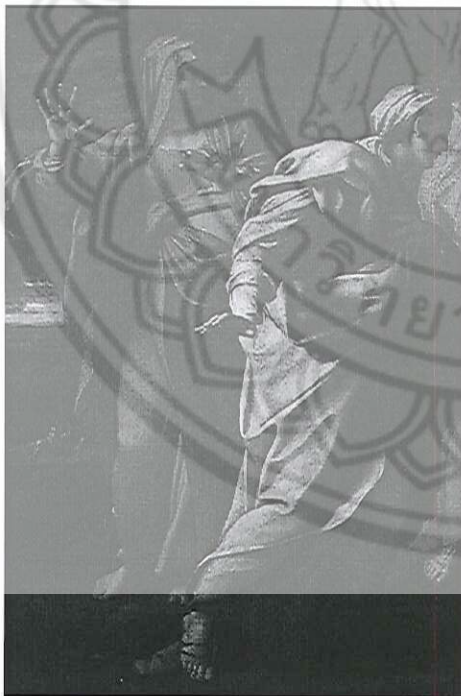
ศิลปกรรมสมัยบาโรค(Baroque)กำหนดอย่างหยาบๆได้ว่ามีอายุอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 17 ในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ปรากฏขึ้นครั้งแรกที่ประเทศอิตาลีในช่วงตอนปลายของทศวรรษ = 2 SEP 2011
สุดท้ายของศตวรรษที่16 ในขณะที่บางพื้นที่เช่น ประเทศเยอรมัน และเขตอาณานิคมของสหราชอาณาจักรในอเมริกาใต้ ยังไม่ความเคลื่อนไหวอย่างชัดเจนจนกระทั่งศตวรรษที่18 ลักษณะของผลงานศิลปกรรมในสมัยบาโรคอาจกล่าวได้ว่ามีรูปแบบที่ซับซ้อนหรือขัดแย้งกันในตัวเอง โดยทั่วไปจะแสดงออกถึงความปราดเปรื่องที่จะกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกโดยการใช้ลักษณะแนวทางการแสดงออกแบบนาฏลักษณะ(Dramatic ways) ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนการปรากฏขึ้นของศิลปกรรมรูปแบบนี้ คุณค่าทางความงามที่มีทิศทางร่วมในรูปแบบของศิลปกรรมบาโรคคือ การแสดงออกถึงความยิ่งใหญ่ สว่างงาม ความหรูหรา ร่ารวย ลักษณะของนาฏลักษณะอย่างละคร ความมีชีวิตชีวา ความเคลื่อนไหว ความตึงเครียด อารมณ์ที่พร่งพรั่ง และแนวโน้มในการละลายความแตกต่างระหว่างศิลปกรรมหลายๆแขนง

ความหมายของคำว่า “Baroque (บาโรค)” ในทางศิลปกรรม ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์และการวิจารณ์ถูกใช้ทั้งในความหมายของคำนามและคำขยายความซึ่งความหมายของคำว่า “Baroque (บาโรค)” นี้ความหมายที่ขี้ดยาวซับซ้อนและมีข้อขัดแย้งกันทางประวัติศาสตร์ (มีความเป็นไปได้ว่าเป็นคำมาจากภาษา โปรตุเกส ที่แปลว่า “ไข่มุกที่บิดเบี้ยวไม่ได้รูปทรง” และจนกระทั่งปลายศตวรรษที่19 คำนี้ถูกใช้โดยทั่วไปเพื่อเปรียบเทียบลักษณะผลงานศิลปะที่แปลกประหลาดผิดปกติหรือดูไร้เหตุผล) แต่ในภาษาอังกฤษความหมายของ Baroque (บาโรค) อาจแบ่งได้ 3 ความหมายหลักๆ

- โดยพื้นฐานมีความหมายถึงผลงานศิลปกรรมที่มีลักษณะเฉพาะที่มีความโดดเด่นในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาระหว่างศิลปะMannerism (แมนเนอริซึม) กับศิลปะ Rococo (รอกโคโค) ที่ซึ่งเกิดขึ้นในกรุงโรม ควบคู่ไปกับการปฏิรูปทางคริสตศาสนานิกายคาทอลิก (Catholic Counter-Reformation) ด้วยรูปปลั๊กที่สะดุดตา โฉมหน้า เปิดเผยและเต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวที่แข็งแรง เพื่อตอบสนองการ แสดงออกถึงความมั่นใจในตนเองและแก่นแท้แห่งอำนาจบารมีของอาณาจักรคาทอลิก ที่ซึ่งศิลปกรรม Baroque มิได้มีความหมายเป็นศิลปะทางศาสนาเพียงอย่างเดียว หรือในบางแง่มุม ศิลปะ Baroque ยังปรากฏในรูปแบบของผลงานที่ไม่มีมีความเกี่ยวข้องกับการแสดงอารมณ์ความรู้สึกหรือความหมายใดๆ เช่น เส้นสายอันเต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวในงานจิตรกรรมหุ่นนิ่งของชาวดัตช์(Dutch still-life paintings)

- ความหมายที่สอง ใช้ในความหมายของการใช้เป็นชื่อเรียกโดยทั่วไปของยุคสมัยทางศิลปะและวิทยาการที่เฟื่องฟูในศตวรรษที่ 17 และ 18 ดังเช่น วลีที่พบบ่อยๆ “ยุคสมัยบาโรค” “การปกครองแบบบาโรค” “วิทยาศาสตร์บาโรค” และอื่นๆ
- ความหมายที่สาม บาโรค (ส่วนใหญ่ในภาษาอังกฤษใช้โดยไม่ได้ขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ baroque) ใช้ในการกำหนดหรืออธิบายลักษณะของศิลปะยุคใดหรือจากที่ใดก็ได้ที่แสดงออกถึงความรู้สึกเคลื่อนไหวอันกระฉับกระเฉง แข็งแรง และมีการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่เข้มข้น ซึ่งใกล้เคียงกับการแสดงออกและความหมายของศิลปะ Baroque ในศตวรรษที่ 17-18 เช่น ประติมากรรมแบบ Hellenistic ของศิลปกรรม Greek อาจสามารถอธิบายลักษณะได้ว่ามีความเป็น baroque

ในขณะเดียวกัน ความหมายดั้งเดิมของคำที่ใช้เป็นการเปรียบเทียบความไม่สมบูรณ์ความฟุ่มเฟือย หรือความพิถีพิถันจนเกินงาม ก็ยังมีการใช้ในความหมายดังกล่าวในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ในงานศิลปะวิจารณ์ที่ไม่ค่อยเป็นทางการมากนัก

Caravaggio และ Annibale Carracci เป็นศิลปินผู้นำสองคนสำคัญของความเคลื่อนไหวใน ประเพณีนิยมแบบบาโรคที่สร้างความชัดเจน เข้มแข็งในกับวงการจิตรกรรมของประเทศอิตาลี ซึ่งในหลายๆครั้งเป็นการสร้างรูปแบบและปรากฏการณ์ใหม่ทางศิลปกรรมในตอนปลายศตวรรษที่ 16 ดังที่พวกเขาได้พยายามพิจารณาถึงผลงานศิลปกรรมในอดีตที่จะสืบทอดความสง่างาม ทรงเกียรติ และความผสมกลมกลืนของผลงานศิลปะ High Renaissance แต่ทว่าในผลงานของ Annibale Carracci เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา และลักษณะที่เป็นตัวของเขาเองอย่างแท้จริง ในขณะที่ Caravaggio ก็สร้างสรรค์ผลงานที่ฉีกระเบียบ

Holy Women at the Tomb of Christ (detail) แบบแผนและเต็มไปด้วยความรู้สึกทางกายภาพอัน

Oil on canvas; The Hermitage, St. Petersburg บริสุทธิ์สดใส

Annibale Carracci's

Gianlorenzo Bernini's "Ecstasy of St. Teresa" (1647-52)
Santa Maria della Vittoria, Rome.
Marble, 11' 6" high.

ศิลปะ Baroque ได้ผสมผสานความรู้สึกเคลื่อนไหวและการแสดงออกทางอารมณ์อันเกรี้ยวกราด อันเป็นอิทธิพลทางศิลปกรรมรูปแบบ Mannerism เข้ากับความมั่นคงและสง่างามของศิลปะ Renaissance จนเกิดเป็นรูปแบบใหม่ที่เต็มไปด้วยการแสดงออกถึงความเคลื่อนไหวอย่างมีพลัง เช่น Gianlorenzo Bernini ก็มีความสามารถและพลังการสร้างสรรคอันไร้ขอบเขต ผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะอันยิ่งใหญ่ตระการตาและเต็มไปด้วยจิตวิญญาณของศิลปะ Baroque ทำให้รูปแบบของศิลปะ Baroque นั้นมีความชัดเจนและโดดเด่นมากในหน้าประวัติศาสตร์ จนบางครั้งสามารถเรียกได้ว่าเป็นช่วง "High Baroque" (C.1625-1675) ซึ่งต่อมาไม่นานนัก Andrea Pozzo ก็แพร่กระจายรูปแบบและทิศทางอันเจริญสูงสุดของศิลปะ Baroque ในประเทศอิตาลี จนได้รับความนิยมอย่างล้นหลามไปในหลายประเทศในยุโรป

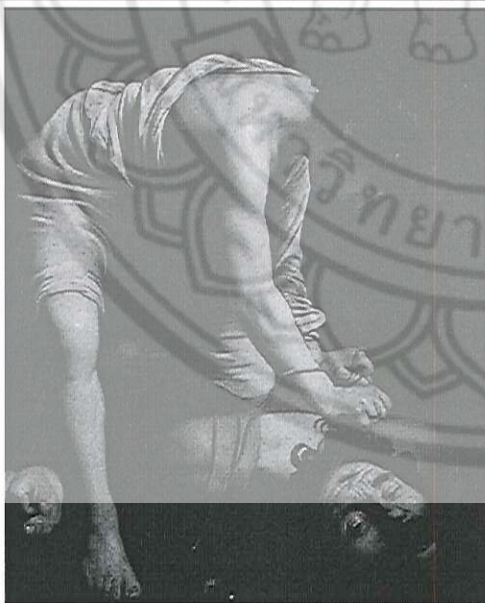

Gianlorenzo Bernini's "Tomb of Pope Urban VIII" (1627-47)
Golden bronze and marble, figures larger than life-size
Basilica di San Pietro, Vatican

ในศตวรรษที่17 กรุงโรมมีฐานะเป็นเมืองหลวงทางศิลปวัฒนธรรมของทวีปยุโรป และในไม่ช้าศิลปะ Baroque ก็แพร่ความนิยมออกไปในหลายๆประเทศโดยมีการดัดแปลงให้เข้ากับประเพณีนิยมของแต่ละประเทศ ที่ซึ่งขึ้นอยู่กับรสนิยม ความคุ้นเคย และผสมผสานกับรูปแบบอันเป็นประเพณีนิยมดั้งเดิมของประเทศนั้นๆ เช่น ในบางประเทศศิลปะ Baroque เพิ่มความเกรี้ยวกราดในการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก (ตัวอย่างเช่นในประเทศที่มีบรรยากาศเร้าร้อนอย่างในสเปน หรืออเมริกาใต้) หรือในประเทศอื่นๆซึ่งการแสดงออกมีทิศทางที่สงบลงเพื่อให้เข้ากับรสนิยมแบบอนุรักษนิยมมากขึ้น ในสังคม Catholic Flanders เป็นประเทศหนึ่งที่ศิลปะ

Baroque ประสบความสำเร็จสูงสุด โดยมีรูปแบบที่ละเอียดอ่อนและดูรุ่งเรืองงดงามดังเช่นผลงานของ Peter Paul Rubens แต่ในประเทศเพื่อนบ้านอย่าง Holland ที่ซึ่งคริสตศาสนิกาย โปรเตสแตนต์ มีอำนาจต่อความคิดของคนมาก ในเชิงเปรียบเทียบศิลปะ Baroque ดูเหมือนเป็นส่วนเกินหรือผู้บุกรุก ในประเทศอังกฤษก็เช่นกันศิลปะ Baroque ไม่สามารถหยั่งรากฐานที่มั่นคงได้ ในประเทศฝรั่งเศส ศิลปะ Baroque ได้บรรลุถึงความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่รับใช้สถาบัน กษัตริย์มากกว่าศาสนา พระเจ้า Louis ที่ 14 เห็นความสำคัญของศิลปะเป็นเหมือนสื่อโฆษณาในการ สื่อแนวคิดและความสำเร็จทางการเมืองการปกครองของพระองค์ ตัวอย่างเช่นพระราชวัง Versailles กับความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ในการผสมผสานกันของศาสตร์ทางด้าน สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม งานศิลปะตกแต่งภายในและงานศิลปะชิ้นเล็กๆที่มีความหรูหรา เป็นตัวอย่างหนึ่งแห่ง ความสำเร็จของการผสมผสานของศิลปะ Baroque (Baroque Fusion) ที่ได้ผลงานอันน่าประทับใจ อย่างสิ้นเหลือ (ในประเทศเยอรมัน ความหมายของ “Gesamtkunstwerk” หรือ “total work of art” (การใช้รูปแบบทั้งหมดของศิลปกรรม) ก็ใช้แนวคิดเดียวกันนี้) ในฝรั่งเศสและหลายๆประเทศศิลปะ Baroque มีพัฒนาการและผสมผสานกับรูปแบบศิลปะแบบ Rococo ในเวลาต่อมา

Caravaggio, Michelangelo Merisi da

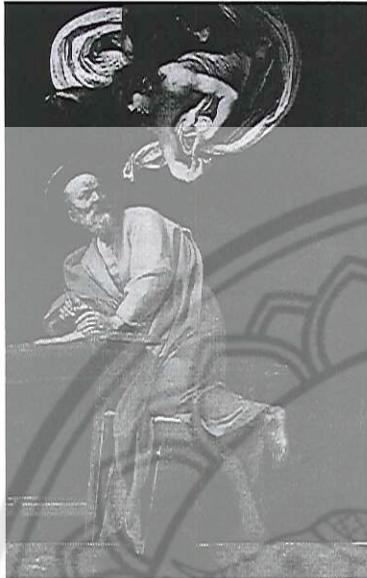
Caravaggio's “David and Goliath”
undated; Oil on canvas; Prado, Madrid

Caravaggio (1573-1610) ศิลปินที่มีแนวทางการแสดงออกในการปฏิบัติมากที่สุดคนหนึ่งในยุคสมัยของเขา Caravaggio เป็นศิลปินชาวอิตาลีผู้ซึ่งหันหลังให้กับกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ศิลปินในสมัยก่อนหน้าเขา ได้ให้แนวทางที่ซึ่งเป็นการแสดงรูปแบบของมนุษย์ และเรื่องราวทางศาสนา ออกมาในรูปแบบอุดมคตินิยม

Michelangelo Merisi เกิดในวันที่ 28 กันยายน 1573 ที่เมือง Caravaggio ประเทศอิตาลี เมื่อเติบโตเป็น

ผู้ใหญ่เขาเป็นที่รู้จักในชื่อ “Caravaggio” ซึ่งเป็นชื่อเมืองเกิดของเขา Caravaggio ต้องกำพร้าพ่อแม่ ตั้งแต่อายุได้ 11 ปี และได้มาฝึกฝนทักษะทางจิตรกรรมกับ Simone Peterzano แห่งเมือง Milan เป็นเวลา 4 ปี ในระหว่างปี 1588 ถึงปี 1592 หลังจากนั้นเขาได้เดินทางไปกรุง โรม และทำงานเป็นผู้ช่วยจิตรกรให้กับจิตรกรผู้หนึ่งที่มีทักษะฝีมือทางจิตรกรรมไม่ค่อยจะดีนัก ต่อมาในปี 1595 เขาเริ่มขาย

ผลงานของเขาได้ โดยผ่านทางนักค้ำงานศิลปะ และในเวลานั้นเองที่ผลงานของเขาได้รับความสนใจจากพระ Cardinal นามว่า Francesco del Monte

"The Inspiration of Saint Matthew" 1602

Oil on canvas, 9' 8 1/2" x 6' 2 1/2"; Contarelli Chapel, Church of San Luigi dei Francesi, Rome

จากการแนะนำของ Cardinal Caravaggio ได้ถูกว่าจ้างให้สร้างผลงานจิตรกรรมภายใน โบสถ์ San Luigi dei Francesi และภายในหอสวดมนต์ Contarelli Chapel นั้นเองที่เขาได้เขียนภาพที่แสดงออกแบบเหมือนจริงตามธรรมชาติ (realistic naturism)¹ ฉากสำคัญ 3 ฉากในชีวิตประวัติของ St. Matthew ที่ทำให้ผู้ชมต้องตกตะลึงและ เกิดกระแสต่อต้าน ถึงกระนั้นก็ตาม กระแสต่อต้านเหล่านั้นก็เกิดขึ้นจากรูปแบบที่แสดงความเป็นจริงและ ท่วงท่าอย่างการแสดงละคร(dramatic nature) นั้นเอง

ถึงแม้ว่าจะถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง แต่เกียรติยศชื่อเสียงของ Caravaggio เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว และนั่นเองเป็นเหตุให้เขาเป็นที่อิจฉาริษยา และถูกปองร้าย ซึ่งเขาต้องเผชิญหน้ากับการถูกกล่าวหาและถูกคุมขังหลายครั้งในระหว่างการใช้ชีวิตอยู่ที่กรุงโรม ข้อหาที่ร้ายแรงที่สุดครั้งหนึ่งที่เขาถูกตั้งข้อกล่าวหาว่าฆ่าคู่แข่งของเขา ในระหว่างการโต้เถียงกันเรื่องการขานคะแนนในเกมสเทนนิส ซึ่งข้อกล่าวหานี้ทำให้ Caravaggio ต้องหลบหนีออกจากกรุงโรมและเร่ร่อนไปที่ต่างๆ จนกระทั่งต้นปี 1607 เขาก็มาถึงเมือง Naples ที่ซึ่งเขาได้สร้างผลงานจิตรกรรมขึ้นมาจำนวนหนึ่งระหว่างที่พักอาศัยอยู่ที่เมืองนี้ เพื่อรอกการอภัยโทษจากองค์สันตปาปา ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสิ้นหวังและ การแสดงออกที่กล้าหาญอย่างไม่คิดชีวิต อันเกิดมาจากความรู้สึกในจิตใจ ที่เห็นได้จากงานจิตรกรรมที่ให้บรรยากาศที่มืดและ แสงสว่างจัดอย่างกระทันหัน

"Judith Beheading Holofernes"

c. 1598; Oil on canvas, 56 3/4 x 76 3/4 in; Galleria Nazionale dell'Arte Antica, Rome

¹ รูปแบบ realistic naturism แตกต่างจากรูปแบบ classical idealism ในแง่ของการแสดงออกถึงความเหมือนจริงตามตาเห็น กับถูกตกแต่งให้สมบูรณ์ตามอุดมคติ ที่เป็นที่ยอมรับและคุ้นเคยของคนในสมัยนั้น

ประมาณต้นปี 1608 Caravaggio เดินทางไปที่เมือง Malta และได้รับการต้อนรับอย่างสมเกียรติในฐานะศิลปิน แต่ทว่าความกังวลในการถูกตามล่าก็ยังคงมีอยู่ ซึ่งเขายังคงต้องหลบๆซ่อนๆอยู่ต่อมาอีก 2 ปี ซึ่งผลงานจิตรกรรมในช่วงนี้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นชุดที่ดีที่สุดในชีวิตของเขาเลยก็ว่าได้ หลังจากนั้นการอภัยโทษจากองค์สันตปาปา ก็มาถึง แต่ถึงกระนั้นเขาก็ถูกจับกุมและคุมขังอีกจนได้เป็นเวลา 2 วัน จากกรณีที่เขาใจผิดกัน เป็นเหตุให้เรือโดยสารไปกรุงโรมจากไ)พร้อมกับสัมภาระทั้งหมดของเขา จากความสิ้นหวังใน โชคชะตา ความอ่อนล้าในชีวิต และอาการป่วยที่รุนแรง ที่ได้แต่มองเรือโดยสารจากไปโดยปราศจากตัวเขา Caravaggio ล้มลงบนชายหาดและ เสียชีวิตในอีกสองสามวันต่อมา ที่เมือง Malta แห่งนี้เอง

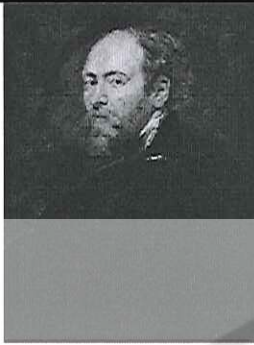

"The Incredulity of Saint Thomas"
1601-02; Oil on canvas, 42 1/8 x 57 1/2
in; Neues Palais, Potsdam

"The Crucifixion of Saint Peter"
1600-01; Oil on canvas, 90 1/2 x 70 in;
Cerasi Chapel, Santa Maria del Popola, Rome

Rubens, Peter Paul

Self-Portrait

1628 (10 Kb), Oil on canvas, Uffizi

Peter Paul Rubens (June 28th 1577-May 30th 1640) เป็นจิตรกรชาว Flemish แห่งอาณาจักร Flander ที่ประสบความสำเร็จสูงสุดในยุโรปเหนือในสมัยนั้นและเป็นที่รู้จักในฐานะจิตรกรที่ดีที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก

กับความสำเร็จในความผสมผสานศิลปะประเพณีนิยมแบบเหมือนจริงของจิตรกรชาว Flemish กับจินตนาการอันไร้ขอบเขตบนพื้นฐานการแสดงออกแบบ Classic ของจิตรกรรม Renaissance ในอิตาลี กล่าวอย่างง่าย ๆ คือ Rubens เป็นผู้ให้ชีวิตใหม่และแนวทางใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในยุโรปเหนือ

"The Apotheosis of Henry IV and the Proclamation of the Regency of Marie de Medicis on May 14, 1610" 1610 Musee du Louvre, Paris

Rubens สะท้อนภาพความขัดแย้งอันเข้มข้นทางศาสนาในยุคสมัยของเขาออกมาในผลงานจิตรกรรม เป็นหลักสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานในชีวิตของเขา บิดาของเขาเป็นนักกฎหมายที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในเมือง Antwerp ซึ่งในปี 1568 ได้ลี้ภัยทางศาสนาไปที่ประเทศเยอรมัน จนกระทั่งเสียชีวิตในปี 1587 ครอบครัวของเขาก็ได้ย้ายกลับมาที่เมือง Antwerp อีกครั้ง ที่ซึ่ง Rubens ได้ถูก

เลี้ยงดูในแบบครอบครัว Roman Catholic และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานของการเป็นจิตรกรและข้าราชการในเวลาเดียวกัน จนกระทั่งอายุ 21 ปี เขาในฐานะจิตรกรที่มีสุทรียภาพลภาพพจน์ในทางศาสนา สิ่งเหล่านี้ทำให้เดินทางไปอิตาลีและศึกษาศิลปะจนสำเร็จ ในการมาถึงเมือง Venice ในปี 1600 ทำให้เขาตก

อยู่ภายใต้มนต์สะกดของสีตันและรูปแบบอันสง่างาม ในผลงานจิตรกรรมของ Titian ซึ่งเป็นอิทธิพลสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานของ Rubens ในช่วงเวลา 8 ปี ในฐานะจิตรกรประจำราชสำนักของ Duke of Mantua เขาได้ศึกษาค้นคว้าในองค์ความรู้ทางศิลปะจากศิลปินคนสำคัญในสมัย Renaissance คนอื่นๆ และในปี 1603 เขาเดินทางไปประเทศสเปน ที่ซึ่งการไปเยือนสเปนในครั้งนี้เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการของศิลปะบาโรคในสเปนเป็นอย่างมาก และเขาได้ใช้ระยะเวลาหนึ่งปีในกรุงโรมที่ซึ่งเขาสร้างงานจิตรกรรมบนแท่นบูชา (Altarpieces) ในโบสถ์ Santa Croce di Gerusalemme (1602 ; ปัจจุบันถูกเก็บรักษาอยู่ที่ Hopital du Petit-Paris, Grasse, France) และ Chiesa Nuova (1607; ปัจจุบันถูกเก็บรักษาอยู่ที่ Musee de Peinture et Sculpture, Grenoble, France) ซึ่งเป็นผลงานชิ้นแรกของเขาที่ได้รับการยอมรับและ ยกย่องว่าเป็นชิ้นงาน Masterpieces หลังจากนั้นชื่อเสียงและเกียรติยศของเขาก็เพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งในปี 1608 เขาก็เดินทางกลับสู่เมือง Antwerp เนื่องจากการถึงแก่กรรมของมารดา ซึ่งในเวลานั้นเขาก็กลายเป็นศิลปินที่โดดเด่นที่สุดคนหนึ่งใน Spanish Netherlands อย่างรวดเร็ว

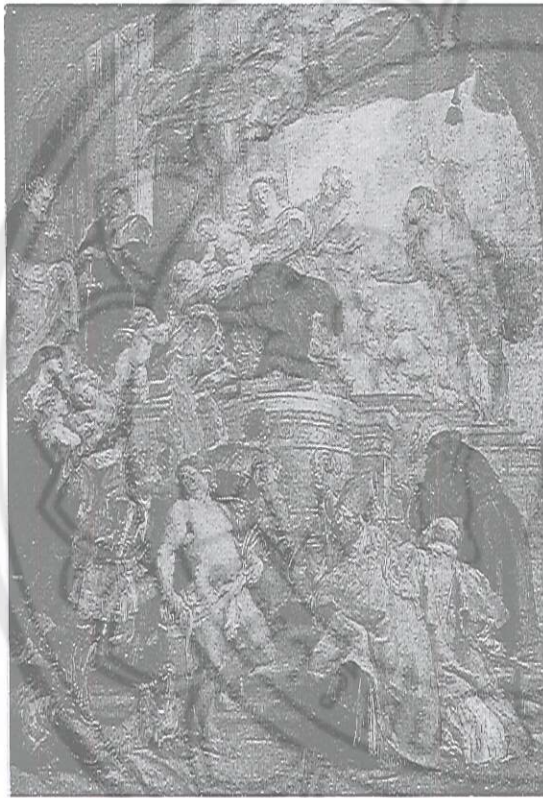

"Battle of the Amazons"
1618

ในบางช่วงของการทำงานในชีวิตของ Rubens เขาได้ดำเนินการสร้างผลงานด้วยตัวเองสลัดกับการทำหน้าที่เป็นผู้อควบคุมการทำงานของเขา ศิลปิน

ผู้ช่วยที่กระจายกันทำงานในแต่ละพื้นที่ของผลงาน ในฐานะ Roman Catholic ที่เคร่งครัดบังคับให้งานจิตรกรรมทางศาสนาของเขาเต็มไปด้วยอารมณ์อันเข้มข้นของการปฏิรูป (Catholic Counter-reformation) ซึ่งทัศนคติอันเข้มแข็งนี้กับพันธะทางสังคมที่ห้อมล้อมตัวเขา ทำให้ผลงานของเขาจะออกมาในแนวอนุรักษ์นิยมและตอบสนองสังคม ซึ่งแตกต่างอย่างชัดเจนจากผลงานของจิตรกรเอก

ร่วมสมัยของเขาอย่าง Rembrandt ผู้ซึ่งมีอิทธิพลส่วนตัวและการแสดงออกในทางโลกมากกว่า แต่ทว่าอย่างที่ทราบว่ารากฐานการศึกษาศิลปะของ Rubens เป็นแบบ Italian Renaissance และในเหตุผลแบบ Roman Catholic Rubens พยายามหลีกเลี่ยงที่จะทำซ้ำในรูปแบบเดิมโดยใส่ความหรูหราอลังการจนเกือบจะเป็นพลังอันบ้าคลั่ง การเร่งความเข้มและสดของสีที่เพิ่มมากขึ้น และแสงระยิบระยับที่กระจายอยู่ท่ามกลางแสงไฟและผ้า幔ที่บิดเป็นเกลียว รวมกันจนเป็นบรรยากาศที่เหวี่ยงไปมาไม่หยุดนิ่ง ตัวอย่างเช่น ผลงาน “The descent from the Cross” (1611 ; Antwerp Cathedral) ที่ซึ่งแสดงองค์ประกอบอันเคลื่อนไหวและทรงพลังในแบบของจิตรกรรมบาโรคอย่างแท้จริง

“Virgin and Child enthroned with saints”
c. 1627-8; Sketch for a large altar painting
Oil on wood, 80.2 x 55.5 cm; Gemaldegalerie,
Staatliche Museen, Berlin

“Isabella Brandt”
1625-26 Oil on canvas, Uffizi

Rubens ได้รับการว่าจ้างให้สร้างผลงานจิตรกรรมอย่างมากมาย และได้ผลตอบแทนอย่างงดงาม เขาได้ตั้ง studio ขึ้นเคียงข้างกับ studio ของกลุ่มจิตรกรชาว Italians และ Rubens ได้คัดเลือกจิตรกรฝีมือดีๆ หลายคนจากกลุ่มนี้มาขยายผลงาน Master Sketch² ซึ่งมีผลงานมากกว่า 2000 ชิ้นงาน

² ผลงานภาพร่างของศิลปินเอก ที่พร้อมจะนำไปขยายเป็นผลงานจริงที่มีขนาดใหญ่กว่า ซึ่งในบางครั้งก็ถูกขยายโดยตัวศิลปินเอง หรือเป็นผู้ควบคุมการทำงาน

ผลิตรอกจาก studio แห่งนี้ โดยการควบคุมของเขา ซึ่งในบรรดาผู้ช่วยของเขาก็มีจิตรกรหลายคนทีพัฒนาฝีมือขึ้นมาจนมีชื่อเสียงโด่งดังในเวลาต่อมา เช่น Anthony Van Dyck และ Frans SNYDERS

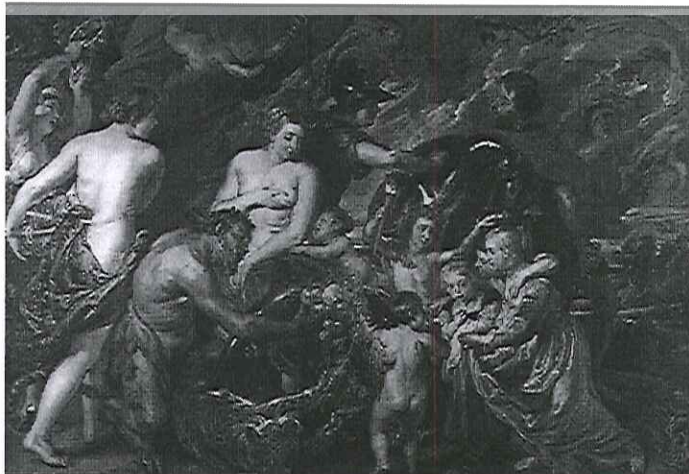

Anthony Van Dyck's *"Self Portrait"*
Oil on canvas; Pinakothek, Munich

Anthony Van Dyck's *"Charles I of England"*
c. 1635; Oil on canvas, 266 x 207 cm.
Musée du Louvre, Paris

การทำงานศิลปะของ Rubens ถูกรบกวนอยู่หลายครั้งจากหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากราชสำนักในฐานะศิลปินประจำราชสำนัก เขาถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ไกล่เกลี่ยสงครามที่เป็นกรณีพิพาทระหว่าง Spanish Netherlands และ Dutch หรือในกรณีประเทศอังกฤษกับสเปน ซึ่งในครั้งนั้นทำให้พระเจ้า ชาว Charles I แห่งประเทศอังกฤษ ประทับใจผลงานจิตรกรรมของ Rubens เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขาได้พยายามสืบทอดความงดงามละเอียดอ่อนของงานจิตรกรรม Flemish และได้ถูกว่าจ้างให้สร้างงานจิตรกรรม *"The Allegory of war and Peace"* (ในปี 1629 ; Banqueting House, Whitehall Palace, London)

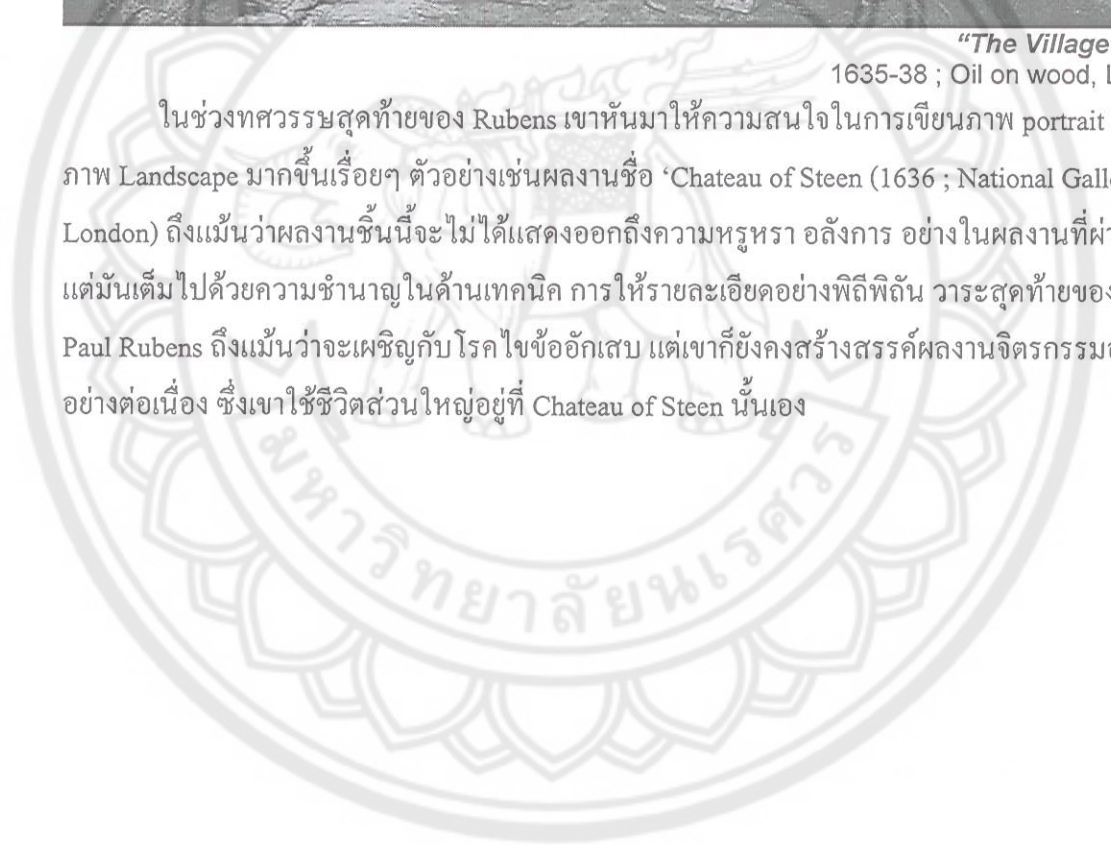

"The Allegory of war and Peace"
1629-1630, National Gallery,
London

"The Village Fête"
1635-38 ; Oil on wood, Louvre

ในช่วงทศวรรษสุดท้ายของ Rubens เขาหันมาให้ความสนใจในการเขียนภาพ portrait และ ภาพ Landscape มากขึ้นเรื่อยๆ ตัวอย่างเช่นผลงานชื่อ 'Chateau of Steen (1636 ; National Gallery, London) ถึงแม้ว่าผลงานชิ้นนี้จะไม่ได้แสดงออกถึงความหรูหรา อลังการ อย่างในผลงานที่ผ่านมา แต่มันเต็มไปด้วยความชำนาญในด้านเทคนิค การให้รายละเอียดอย่างพิถีพิถัน วาระสุดท้ายของ Peter Paul Rubens ถึงแม้ว่าจะเผชิญกับโรคไขข้ออักเสบ แต่เขาก็ยังคงสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมออกมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเขาใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่ Chateau of Steen นั่นเอง

แผนการสอน (Lesson Plan)

ปี 2550

ภาคการศึกษา ต้น

การศึกษา

รหัส 7 0 2 1 1 1

หน่วยกิต 3 [2 - 2]

สาขาวิชา ประวัติศาสตร์ศิลป์

History Of Arts

ผู้สอน

อาจารย์ธีรฤทธิ บุญยศศักดิ์เสรี

บทที่ (Lesson)

3 (Period of Revolution)

เรื่อง

ศิลปะ Neo Classicism

ศิลปะ Romanticism

จำนวนคาบ/สัปดาห์ (Hours/Weeks)

จำนวน 2 ชั่วโมงบรรยาย 2 ชั่วโมงปฏิบัติ / สัปดาห์

สัปดาห์ที่ 5 (รวม 2 ชั่วโมงบรรยาย)

ขอบเขตเนื้อหา (Scope of Lesson)

- ความเป็นมาและการเกิดขึ้นของศิลปะใน Period of Revolution
- รูปแบบหลักของศิลปะใน Period of Revolution

เนื้อหา (Content of Lesson)

4. ภาพรวมของสภาพทางสังคมในสมัย Period of Revolution ที่มีผลต่อแนวทางทางการสร้างสรรค์ศิลปกรรม
5. แนวคิดโดยรวมของศิลปะสมัย Period of Revolution
6. ศิลปะ Neo Classicism
7. ศิลปะ Romanticism

แนวความคิด / ความคิดรวบยอด (Concept Frame)

ศิลปกรรมในศตวรรษที่ 18 ถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญมากที่สุดอีกช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์ศิลปกรรมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการจุดประกายแนวทางแห่งการเปลี่ยนแปลงไปสู่ศิลปกรรมสมัยใหม่ อันเป็นผลมาจากภาพสะท้อนทางสังคม การเมือง การปกครองที่มีการปฏิรูป-ปฏิวัติแนวความคิดแบบเก่าไปสู่แนวความคิดใหม่ ๆ ที่มีความเสมอภาคมากขึ้น ทำให้อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมมีแนวทางที่กว้างขวางมากขึ้น

ศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่มีความแตกต่างกันทั้งด้านแนวความคิดและรูปแบบ

ของ ศิลปกรรม Neo Classicism และ Romanticism อันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากมุมมองอันแตกต่างจากอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีแนวโน้มไปในทางที่เปิดกว้างในการแสดงออก อันเป็นการจุดประกายทางความคิดและนำไปสู่ความเคลื่อนไหวในการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในวงการศิลปกรรมสู่รูปแบบศิลปกรรมสมัยใหม่ในสมัยต่อมา

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่คาดหวัง (Behavioral Objective Expectations)

4. นิสิตมีความเข้าใจในแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม Neo Classicism และ Romanticism
5. นิสิตมีความเข้าใจในรูปแบบต่างๆของศิลปกรรม Neo Classicism และ Romanticism
6. นิสิตมีประสบการณ์ในการทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแบบแผนประเพณีนิยม Neo Classicism และ Romanticism

กิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching Activity)

4. บรรยายประกอบภาพ Slides
5. ยกตัวอย่างชิ้นงานที่สำคัญขึ้นมาอธิบายแนวความคิดโดยละเอียดและเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีโอกาสตั้งคำถามเพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วมระหว่างการบรรยาย
6. จัดให้นิสิตได้ทดลองสร้างสรรค์ผลงานตามแบบแผนประเพณีนิยม Neo Classicism และ Romanticism

สื่อการเรียนการสอน (Teaching Medias / Technology Utilized)

3. ภาพ Slides ผลงานศิลปกรรม Neo Classicism และ Romanticism
4. เอกสารประกอบการบรรยายที่แสดงใน Power Point Program

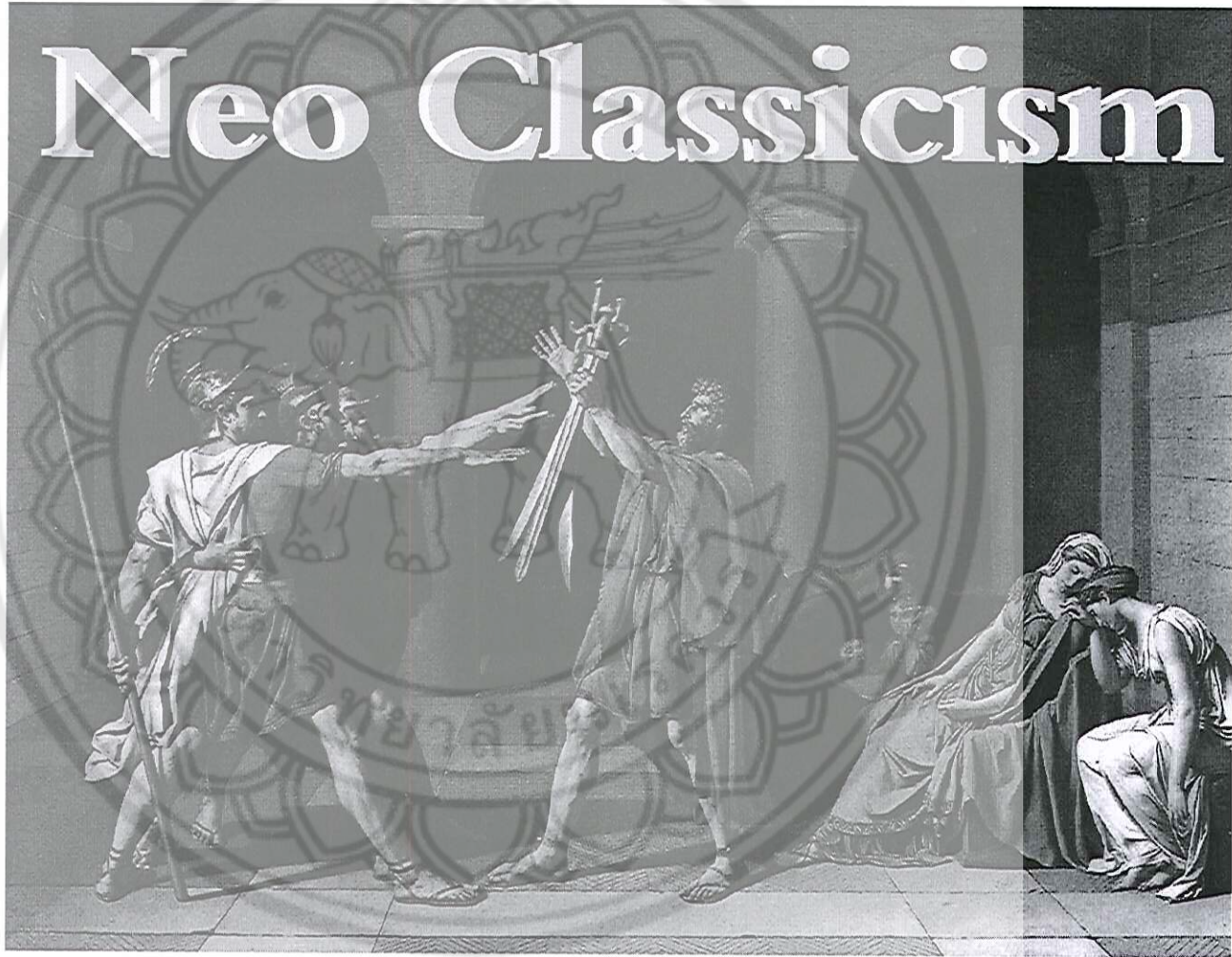
เอกสารอ้างอิง (Bibliography References)

6. กำจร สุนพงษ์ศรี. (2530). ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก(History of Western Art). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชนจำกัด
7. Thames and Hudson , A history of Painting -Sculpture –Architecture, Hartt 1988
8. E.H.Gombrich , The story of Art, Phaidon Press Limited printed in Hong Kong 1995
9. Marilyn Stokstad, Art History , Harry N. Abrams Inc. printed in France 1999.
10. Francoise Cachin, Art of the 19th Century, Harry N. Abram Inc. printed in France 1999.

การวัดและประเมินผล

1. ผลการปฏิบัติงานที่มอบหมาย
2. การสอบกลางและปลายภาคเรียน

Neo Classicism

Classicism

หลักสุนทรียภาพและจุดมุ่งหมายของความงาม อยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรม ศิลปะ และ วรรณกรรมของกรีกและโรมันโบราณ มีลักษณะที่เน้นไปที่รูปแบบ ความเรียบง่าย สัดส่วนที่เหมาะสมและอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างสงบ สุขุม

Classicism และ Neoclassicism ในทางศิลปกรรม ประเพณีนิยมที่สืบทอดกันมาหรือหลัก สุนทรียภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของกรีกและโรมันโบราณ โดยใน บริบททางประเพณีนิยม Classicism มีความหมายที่กล่าวอ้างถึงทั้งในงานศิลปะที่ถูกสร้างขึ้นในยุค โบราณหรือ ในยุคต่อมาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะโบราณเหล่านั้น อย่างไรก็ตามความหมายของ Classicism และ Neoclassicism มักจะถูกใช้ในบริบทที่สลับกัน ไปสลับกันมาได้

ในบริบทเหล่านั้น ถ้าจะทดลองเปรียบเทียบคำว่า “Classic” และ “Classical” ที่มีการใช้กัน ในความมุ่งหมายที่หลากหลาย (และสับสนอยู่บ่อยๆ) ในประวัติศาสตร์และการวิจารณ์ผลงาน ศิลปกรรม ในความรู้สึกพื้นฐานที่สุด คำว่า “Classicism” มีความหมายตรงกันข้ามกับ “Romanticism” ซึ่งมีลักษณะที่ยึดมั่นในการสร้างสุนทรียภาพในอุดมคติ ที่ถูกให้ความสำคัญเหนือการแสดงออก เฉพาะบุคคล แต่นั่นก็ยังไม่ใช้ส่วนที่จำเป็นที่สุดในแนวความคิด และสิ่งที่สืบทอดมาจากบริบทแบบ นั้น คำๆ นี้ อาจหมายถึงความมุ่งมั่นที่จะแสดงออกในสิ่งที่มากกว่าอุดมคติที่เคยมีมา คืออาจมีการ แสดงออกอย่างชัดเจนขึ้น หรือการอนุรักษ์นิยมแบบยึดหยุ่นได้บ้าง ในบริบทของศิลปกรรมกรีก ความหมายของ “Classical” มีความหมายที่ละเอียดอ่อนและแน่นอนมากขึ้น คือการอ้างถึงยุคสมัย ทางศิลปกรรมระหว่างรูปแบบ Archaic จนถึง Hellenistic ซึ่งเป็นสมัยที่ยอมรับกันว่าเป็นช่วงเวลา ที่ศิลปกรรมก้าวเข้าไปสู่จุดที่เบ่งบานและเจริญสูงสุด ส่วนความหมายของ “Classic” ถูกใช้โดยอ้างอิง ถึงผลงานที่ดีที่สุดหรือผลงานที่แสดงความชัดเจนได้มากที่สุดของการแสดงออกทางศิลปกรรม ในที่ ใดหรือสมัยใดก็ได้ เช่น การที่ Wölfflin ให้ความหมายไว้ โดยการตั้งชื่อหนังสือ “Classic Art” โดยที่ เนื้อหาของหนังสือนั้นเกี่ยวกับ Italian High Renaissance ซึ่งตัวอย่างดังกล่าวใช้คำว่า Classic กับ ศิลปะ Renaissance ก็ฟังดูสมเหตุสมผลดี แต่ในบางกรณีคำว่า “Classic” อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้ง และสับสนมาก ถ้ามีการนำไปใช้ ในกรณีเช่น “Delacroix เป็น Classical Romantic artist” (เพราะใน ความหมายขั้นพื้นฐานคำว่า Classic มีความหมายตรงกันข้ามกับ Romantic) เป็นต้น คำทั้งสามคำ “Classic” “Classical” และ “Classicism” นั้นมักจะถูกกล่าวอ้างถึงในการบอกคุณค่าหรือหลัก สุนทรียภาพของผลงานศิลปกรรม หรือในบริบทอื่นๆ โดยมีการวิเคราะห์อย่างรอบคอบเป็นเหตุเป็น ผลและมีความแม่นยำในการตรวจสอบบริบททางประวัติศาสตร์ และการตัดสินคุณค่าที่สะท้อน ออกมาในแนวคิด (ที่มีพัฒนาการมาเป็นเวลานับร้อยปี) ที่ซึ่งศิลปกรรมกรีกและโรมันได้สร้าง

มาตรฐานไว้และถูกนำมาใช้เปรียบเทียบในการกำหนดคุณค่าของผลงานศิลปะทั้งหมดในยุคต่อๆ มา คำว่า “Classicistic” ถูกหยิบยกขึ้นมาใช้อีกคำหนึ่ง เพื่อขจัด (บางทีก็เพิ่ม) ความสับสน ซึ่งดูเหมือนจะเป็นคำที่มีความหมายยุ่งเหยิงสักหน่อย โดยมีความหมายถึง แนวความคิดที่อิงอยู่กับต้นแบบในโลกยุคโบราณแต่ไม่มีความหายรวมไปถึงการตัดสินหรือกำหนดคุณภาพของผลงาน

Discobolos

c. 450 BC Roman marble copy after the bronze original by Myron
height 155 cm (61 in) ;Museo Nazionale Romano, Rome

Jacques – Louis David (1748-1825) จิตรกรฝรั่งเศสผู้ซึ่งเป็นผู้นำคนสำคัญคนหนึ่งในกลุ่ม Neoclassicism

David ได้รับการศึกษาทักษะทางจิตรกรรมเป็นครั้งแรกกับ Boucher (บูเชอร์) ญาติห่างๆ ของเขา แต่เมื่อผ่านไปไ้ระยะหนึ่ง Boucher เห็นว่า David นั้นมีทิศทางในการแสดงออกที่ตรงกันข้ามกับเขา และเกรงว่าจะสอน David ให้เก่งไม่ได้ ด้วยความหวังดีจึงส่ง David ไปศึกษากับ Vien หลังจากนั้นในปี 1776 David ได้เดินทางไปกรุงโรมเนื่องจาก Vien ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งคณบดีที่สถาบันศิลปกรรมแห่งประเทศฝรั่งเศส ณ กรุงโรม และที่นั่นเอง David ชนะเลิศรางวัล “The Prix de Rome” (พรี-เดอ-โรม)

ในอิตาลี David ทุ่มเทความสนใจและหลงใหลในผลงานแบบเก่าๆ และเริ่มเข้าร่วมกับกลุ่มจิตรกรผู้ริเริ่มแนวคิดที่จะสร้างศิลปกรรมแบบ Classical ขึ้นใหม่ ในที่นี้รวมไปถึง Gavin Hamilton ในปี 1780 เขาเดินทางกลับมากรุงปารีส และบทบาทและตำแหน่งทางสังคมของเขาก็เริ่มมั่นคงขึ้น โดยเขาเป็นผู้นำทางด้านสังคมศีลธรรมที่เป็นปฏิริยาต่อต้านความเสื่อมค่าทางศิลปวัฒนธรรมของกลุ่ม Rococo

The Lictors Bring to Brutus the Bodies of His Sons Paris 1789

Oil on canvas, 323 x 422 cm Musee du Louvre, Paris

เขาไม่ลดละความพยายามที่จะจำกัดการใช้สี และมุ่งที่จะสร้างรสนิยมใหม่อันเข้มข้น ก่อตัวขึ้นเป็นแนวทางการสร้างสรรค์ที่มีทิศทางไปในการแสดงออกของสังคมและวัฒนธรรมใหม่ที่เต็มไปด้วยความดีงาม ความสงบ มุ่งมั่น อดทน ทุ่มเทให้กับหน้าที่ความรับผิดชอบ ความสัตย์ และเคร่งครัด

ในกฎระเบียบ ไม่บ่อยครั้งนักที่เห็นผลงานของ David ปรากฏออกมาในรูปแบบที่แสดงความรู้สึกที่เหนือจากเหตุผลและกฎระเบียบที่เคร่งครัด เช่น ผลงาน “The oath of the Horatii (Louvre, Paris 1784) Brutus and his Dead son (Louvre, Paris 1789) ซึ่งผลงานเหล่านี้ได้รับความชื่นชมจากบรรดานักวิจารณ์และสาธารณชนทั่วไป และมีนักวิจารณ์บางท่านเปรียบเทียบผลงานจิตรกรรม “The Death of Socrates” กับภาพจิตรกรรมบนเพดาน Sistine Chapel ของ Michelangelo หรือ “Stanze” ของ Raphael และได้รับการยกย่องโดย Salon³ ว่าเป็นผลงานที่สมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน (in every sense perfect)

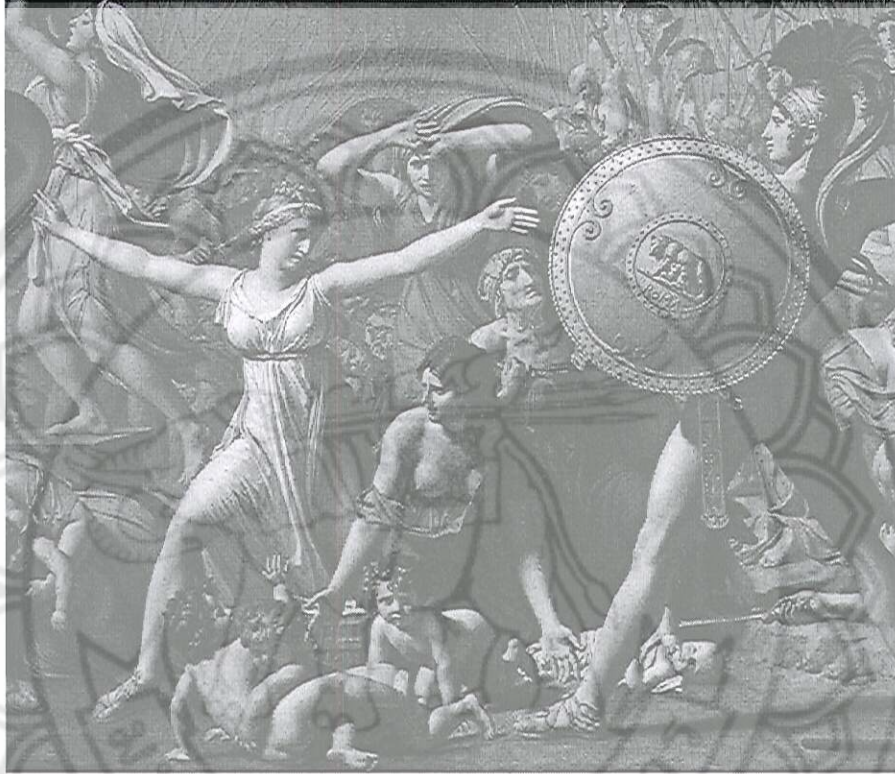
The Death of Socrates 1787

Oil on canvas, 129.5 x 196.2 cm; The Metropolitan Museum of Art, New York

David มีความกระตือรือร้นอย่างมากในการดำเนินการปฏิวัติทางศิลปะจนกลายเป็นผู้นำกลุ่ม และยังร่วมสนับสนุนให้ประหารชีวิตพระเจ้า Louis XVI ด้วย ผลงานจิตรกรรม 3 ชิ้น ที่แสดงออกถึงแนวทางใหม่ของงานจิตรกรรมที่เป็นภาพ Portrait ที่แสดงเรื่องราวโศกนาฏกรรมอันมีชื่อเสียงไปทั่วโลก อันได้แก่ “The Death of Lepeletier (เลอ-เป็ล-เลอ-ท็-เยร์)” The Death of Marat (มา-ราห์) และ The Death of Bara (บารา) หลังการสิ้นสมัยของ Robespierre (โร-เบส-ปี-แยร์) ในปี 1794 เขาต้องถูกคุมขัง แต่ก็ได้รับการอภัยโทษโดยการอุทธรณ์ของภรรยาของเขาที่ซึ่งอันที่จริงแล้วได้แยกทางกับเขาไปแล้ว เนื่องจากความเคลื่อนไหวในการปฏิวัติของเขา (เนื่องจากเธอเป็นเชื้อพระวงศ์) พวกเขาได้แต่งงานกันใหม่อีกครั้งในปี 1796 ผลงาน “Intervention of the Sabine Women” (Louvre, 1794-99) ถูกเริ่มเขียนขึ้นในขณะที่เขายังถูกคุมขังอยู่ ว่ากันว่าเขาเขียนขึ้นเพื่อเป็นเกียรติให้เธอ ที่แสดงให้เห็น

³ Salon เป็นสมาคมทางศิลปกรรม ในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นแหล่งรวมของผลงานศิลปะทั้งรูปแบบเก่าและใหม่ มีการจัดแสดงผลงานศิลปกรรมที่ได้คัดสรรมาแล้วอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีบรรดานักวิจารณ์หน้าหลายตาผ่านเข้ามาในสมาคมนี้ นับได้ว่าเป็นสมาคมที่มีบทบาทสำคัญและเป็นที่ยอมรับมากที่สุดแห่งหนึ่งในประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก

ว่าความรักมีพลังเหนือกว่าความขัดแย้งใดๆ ที่ซึ่งผลงานชิ้นนี้ถูกตีความเช่นนี้แม่นยำในยุคสมัยของเขาก็ตาม อีกทั้งผลงานชิ้นนี้ยังเป็นเหมือนการไถ่ถอนความขัดแย้งของมวลชนซึ่งครั้งนั้นประเทศฝรั่งเศสได้รับความเสียหายมากหลังจากการปฏิวัติและผลงานชิ้นนี้ก็เหมือนการเรียกความสำเร็จกลับมาอีกครั้ง ให้กับอนาคตของ David และทำให้เขาอยู่ในความสนใจของ Napoleon ที่ซึ่งต่อมาได้ว่าจ้างเขาเป็น จิตรกรประจำราชสำนัก

The Sabine Women Enforcing Peace by Running Between the Combatants
(detail), 1794-99 Louvre

Marat Assassinated

1793 (120 Kb); Oil on canvas, 165 x 128.3 cm ; Musees Royaux des Beaux-Arts de Belgique

เมื่อสิ้นสมัย Napoleon David ถูกเนรเทศไปที่เมือง Brussels ผลงานของเขาก็ดูอ่อนกำลังลง ความพยายามที่จะแสดงออกซึ่งหลักสังคมและศีลธรรมก็ดูล่าถอยไป (โดยทั่วไปผลงานในช่วงสุดท้ายของเขาถูกปฏิเสธในวงการศิลปะวิจารณ์แต่คุณภาพและความละเอียดอ่อนในการแสดงออกยังคงชนะใจผู้ชมอยู่มาก) ซึ่งเขายังคงเป็นนักเขียนภาพเหมือนบุคคล (Portraitist) ที่มีความโดดเด่น ถึงอย่างนั้นก็ตาม David ก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ได้อีกเหมือนในวันที่ผ่านมา เช่น 1 ใน 4 ของผลงาน ชื่อ “Napoleon Crossing the Alps (Kunsthistorisches Museum, Vienna, 1800) หรือ ภาพเขียนที่แสดงออกอย่างน่ารักๆ เช่น “Madame Recamier (เร-กา-มิ-เยร์)

Napoleon in His Study

1812 ; Oil on canvas, 203.9 x 125.1 cm ;The National Gallery of Art, Washington, D.C.

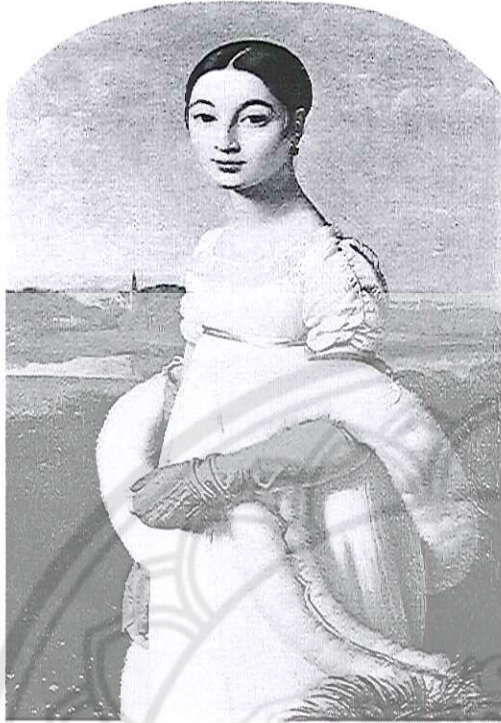
Napoleon at St. Bernard ,1800

อย่างไรก็ดี ผลงานของ David ก็ได้ก่อให้เกิดอิทธิพลสำคัญให้กับพัฒนาการของงานจิตรกรรม ในประเทศฝรั่งเศสรวมถึงทวีปยุโรปและนักเรียนของเขาซึ่งต่อมาก็เติบโตขึ้นเป็นจิตรกรที่สำคัญแห่งยุคสมัยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น Gros (โกสต์) และ Ingres (แองกรอส)

Ingres, Jean-Auguste-Dominique (ฌอง – ออกุส-โดมินิค-แองกรอส)

Jean-Auguste-Dominique Ingres (1780-1867) เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส เกิดที่เมือง Montauban เป็นบุตรชายของจิตรกร-ประติมากร ชื่อ Jean – Marie- Joseph Ingres (1755-1814)

หลังจากเขาได้รับการฝึกฝนทักษะทางจิตรกรรมที่ Toulouse Academy เขาก็เดินทางไปปารีส เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะทางศิลปะที่ Studio ของ Jacques-Louis David โดยมี Antoine-Jean Gros (อง-ตวน-ฌอง-โกสต์) เป็นเพื่อนร่วม Studio ในเวลานั้น จากนั้นเขาก็ชนะเลิศรางวัล “Prix de Rome” ในปี 1801 ที่ซึ่งหลังจากนั้นเขาก็ไม่ได้รับรางวัลใดๆ เลยในระหว่างที่อาศัยอยู่ที่กรุงโรม เนื่องจากในช่วงที่ฝรั่งเศสต้องประหยัคการใช้จ่าย ในเวลาช่วงนั้นเขาได้เริ่มสร้างงานจิตรกรรม Portrait ขึ้นเรื่อยๆ ที่ซึ่งผลงานชุดนี้แบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ ภาพ Portrait ของตัวเขาเองและเพื่อนๆ ที่เข้าใจกันว่าเป็นการแสดงออกในจิตวิญญาณแบบ Romantic กับอีกประเภทหนึ่งเป็น Portrait ที่เขียนขึ้นเพื่อลูกค้าอย่างละเอียดอ่อนและมีลักษณะการแสดงออกโดยเส้นสายที่ดูบริสุทธิ์ และสีสันที่ดูเงางามเช่นภาพ Mlle Riviere (Louvre, Paris 1805) ซึ่งภาพ Portrait ของเขาเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นด้วยเส้นสายที่บรรจงและรูปร่างอย่างชัดเจนแน่นอน มีความอึมเอบางงามในตัวเอง และไปไกลกว่าประโยชน์ของภาพเหมือนที่เป็นที่นิยมเพียงการบรรยายภาพ ซึ่งรูปแบบเช่นนี้เป็นรูปแบบที่เป็นแกนหลักในผลงานจิตรกรรมของ Ingres ตลอดชีวิตของเขา

Mademoiselle Riviere, 1805; Louvre, Paris

ในระหว่างปีแรกของเขาที่กรุงโรมเขาสร้างสรรค์ผลงาน Portrait ของเขาอย่างต่อเนื่องและเริ่มงานจิตรกรรม “Bathers” ซึ่งเป็นเนื้อหาที่กลายเป็นหนึ่งในเนื้อหาที่เขาชื่นชอบที่สุดในการเขียนภาพในชีวิตของเขาในช่วงต่อมา และหลังจากที่ทุนในการศึกษาหมดลง เขายังอยู่ที่กรุงโรมต่ออีก 4 ปี โดยช่วงเวลานี้เขาหารายได้หลักจากการเขียนภาพ Portrait ให้กับสมาชิกของสหภาพฝรั่งเศสด้วยดินสอ ในขณะที่เดียวกันก็ได้รับงานจิตรกรรมต่างๆ รวมถึงผลงานจิตรกรรมตกแต่ง 2 ชิ้น ที่พระราชวังของ Napoleon ในกรุงโรม (Triumph of Romulus over Acron, Ecole des Beaux-Arts(เอกอล เด โบ-ชา), Paris 1812 และ Ossian’s Dream, Musée Ingres 1813) ในปี 1820 เขาย้ายไปอยู่ที่เมือง Florence ที่ซึ่งเขาทำงานที่นี่ได้ 4 ปี โดยงานหลักๆ แล้วเขาทุ่มเทเวลาให้กับการสร้างผลงาน Raphaellesque Vow of Louis XIII สำหรับ Cathedral of Montauban (มหาวิหารแห่ง มอนทัวบัน) ผลงานของ Ingres บ่อยครั้งถูกนำขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ในปารีส ในแง่ของการบิดเบือนและปรับเปลี่ยนรูปแบบศิลปะ Gothic และเมื่อเขาได้เดินทางไปเยือน Salon ในปี 1824 เขาก็ต้องประหลาดใจเมื่อพบว่าตัวเขาและผลงานของเขาถูกจัดให้เป็นผู้นำขององค์ความรู้ที่อยู่ตรงกันข้ามกับรูปแบบ Romanticism ที่เกิดขึ้นใหม่ (Massacre of Chios ของ Delacroix ที่แสดงอยู่ในที่เดียวกัน)

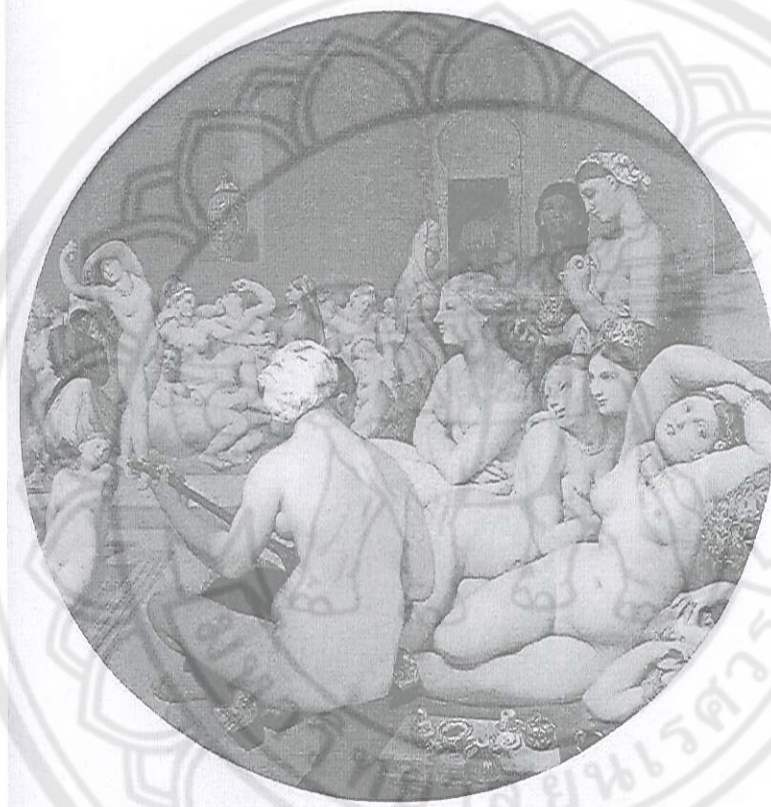

The Valpincon Bather

1808 ; Oil on canvas, 146 x 97.5 cm; Louvre, Paris

Ingres อาศัยอยู่ที่ปารีสต่อเป็นเวลา 10 ปี ซึ่งระหว่างนั้นเขาประสบความสำเร็จทางหน้าที่การงานและเกียรติยศมากอย่างที่เขารารถนาอยู่เสมอมา และในระหว่างนี้ที่เขาทุ่มเทเวลามาเกือบทั้งหมดให้กับการสร้างผลงานชิ้นใหญ่ 2 ชิ้น “The Apotheosis of Homer” ที่เพดานของพิพิธภัณฑน์ Louvre (ติดตั้งในปี 1827) และ The Martyrdom of St Symphorian (Salon 1834) สำหรับมหาวิหารแห่ง Autun ที่ซึ่งผลงานชิ้นหลังได้รับการตอบรับไม่ค่อยจะดีนัก แต่อย่างไรก็ตาม เขาก็ได้รับตำแหน่งเป็นผู้บริหารของสถาบันศิลปะแห่งประเทศฝรั่งเศส ที่กรุงโรมที่ซึ่งเขาต้องกลับไปใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นอีก 7 ปี ซึ่งระหว่างนั้นเขารับผิดชอบทั้งในด้านบริหาร การสอน และพัฒนาสาธารณูปโภคในสถาบันได้เป็นอย่างมาก แต่ทว่าเขามีเวลาสร้างผลงานจิตรน้อย ซึ่งมีผลงานสำคัญๆ สำเร็จออกมาเพียงไม่กี่ชิ้นเท่านั้น ในปี 1841 เขาย้ายกลับไปฝรั่งเศส และเป็นอีกครั้งหนึ่งที่เขาได้รับความสำเร็จและยกย่องในด้านคุณค่าทางด้านศิลปะแบบประเพณีนิยม จากนั้นภรรยาของเขาก็ถึงแก่กรรมในปี 1849 ซึ่งทำให้

เขาเสียใจมากแต่ในปี 1852 เขาก็แต่งงานใหม่อีกครั้ง และเขาได้สร้างผลงานจิตรกรรมอย่างต่อเนื่อง ด้วยพลังที่ไร้ขีดจำกัดจนถึงอายุ 80 ปี เช่นผลงานชิ้นหนึ่งที่ถูกยกย่องอย่างสูง ในความอึมเิบงดงามอย่างหาที่เปรียบได้ยากชื่องาน “Turkish Bath” (Louvre 1863) ซึ่งทำเสร็จในปีสุดท้ายของชีวิตของเขา ผลงานจิตรกรรมหลายชิ้นรวมถึงงาน Drawing มากกว่า 4,000 ชิ้น ได้ถูกนำกลับไปที่บ้านเกิดของเขาที่เมือง Montauban และสมัยปัจจุบันผลงานเหล่านั้นถูกเก็บไว้ที่พิพิธภัณฑน์ ที่ใช้ซึ่งเกี่ยวกับชื่อของเขา

The Turkish Bath

1862 ; Oil on canvas on wood, Diameter 108 cm ; Musee du Louvre, Paris

Ingres เป็นศิลปินคนหนึ่งที่มีความหน้าพิศวงที่ซึ่งตลอดชีวิตการทำงานของเขาเต็มไปด้วยความขัดแย้ง แม้ในในชีวิตของจิตรกรส่วนใหญ่แล้วจะสร้างสรรค์ผลงานออกมามีเนื้อหาเรื่องราวที่หลากหลายและมักจะย้อนกลับมาสร้างงานในเนื้อหาซ้ำๆ เดิมอีกครั้งแล้วครั้งเล่า ต่อเนื่องเป็นเวลาหลายๆ ปี อย่างที่ว่ากันว่าเขาเป็นชนชั้นกลาง ที่มีข้อจำกัดทางความคิดของชนชั้นกลาง แต่ Baudelaire (โบลด-แลร์) ให้ข้อสังเกตว่า ผลงานชิ้นที่ประณีตที่สุดของเขาแสดงออกด้วยความรู้สึกเป็นธรรมชาติอันอึมเิบงอย่างลึกซึ้ง ความขัดแย้งหลักในผลงานของเขาอาจพิจารณาได้จาก กรณีเขาได้รับการศึกษาและฝึกฝนทักษะมาโดยผู้ฝึกสอนที่มีความเคร่งครัดในกฎระเบียบและการรับรู้แบบ Classical แต่ทว่าสิ่งที่อยู่ในจิตใจและความเป็น Mannerism ในการแสดงออกของเขาต่างหากที่ทำให้เขาเป็นจิตรกรรมที่ยิ่งใหญ่ ในขณะที่ทักษะฝีมือทางด้านจิตรกรรมของเขานั้นไม่มีที่ติ ดังนั้นเขาได้พูดไว้ว่างาน

จิตรกรรมที่ดีควรมีความเรียบเนียน “เหมือนผิวของหอมหัวใหญ่” อย่างไรก็ตามก็มักจะถูกโจมตี อยู่เสมอในแง่ของการแสดงออกที่บิดเบือนกฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างที่นักวิจารณ์หลายท่านกล่าวถึง ผลงานจิตรกรรม “La Grands Odalisques” (ลา-กรองดู-โอดาลิสค) (Louvre, 1814) (ที่เป็นภาพผู้หญิง ที่มีแผ่นหลังยาวเป็นพิเศษ) ว่ามีข้อกระดูกสันหลังเพิ่มขึ้นอีก 3 ข้อ เป็นต้น

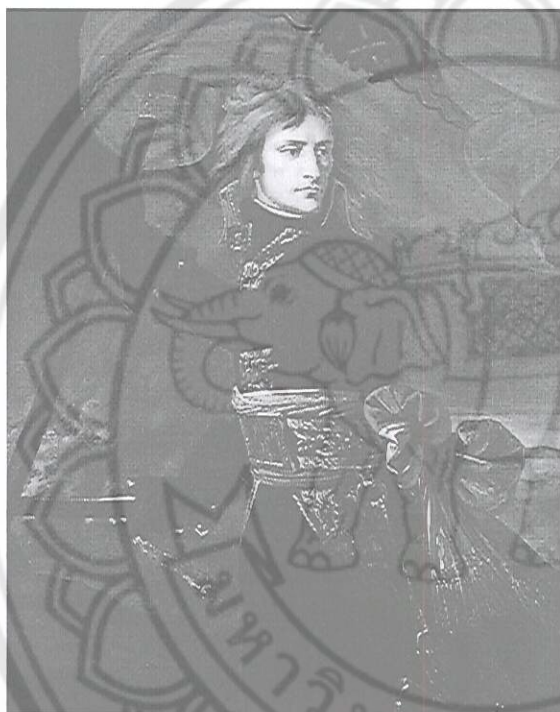

La Grande Odalisque ;Louvre,
1814

แต่โชคไม่ดีที่อิทธิพลของ Ingres ส่งต่อไปในจิตรกรรมสมัยต่อมาได้ไม่นานนัก ก็อ่อนท่าที ลงไป และกลายมาเป็น จุดที่เด่นชัด ของความเป็นจิตรกรรมชั้นลองของสถาบันศิลปะ เขามีศิษย์หลาย คน แต่ที่ Chasseriau (ชาเชรีโย) คนเดียวเท่านั้นที่สืบทอดแนวทางการแสดงออกของเขาในฐานะ อัจฉริยะภาพในการสร้างผลงาน Calligraphy(อักษรภาพ) มากกว่าจิตรกรแต่ความสำเร็จที่แท้จริงของ ศิษย์ของเขาไปอยู่ที่ศิษย์อีก 2 คน ได้แก่ Degas และ Picasse นั่นเอง

Gros, Antoine – Jean (ออง-ตวน-ฌอง โกรต์)

Antoine-Jean Gros (1771-1835) จิตรกรชาวฝรั่งเศส ได้รับการฝึกฝนทักษะทางศิลปะกับบิดาของเขาซึ่งเป็นนักวาดภาพ Miniature⁴ และต่อมาได้มาศึกษากับ Jacques – Louis David แม้ว่า Gros จะเคารพ David และเป็นนักเรียนที่เขาชื่นชมมากแต่ Gros ก็มีธรรมชาติส่วนตัวที่ความหลงใหลในการใช้สีและความสั่นไหวในผลงานของ Rubens และกลุ่มจิตรกรชาวเวนิช มากกว่าความเป็น Neoclassicism อย่างบริสุทธิ์ของอาจารย์ของเขา

Napoleon Bonaparte on Arcole Bridge
(Gros' copy of the 1797 painting) ; Oil on canvas; The Hermitage, St. Petersburg

ในปี 1793 Gros ได้เดินทางไปอิตาลี และเขาได้พบกับ Napoleon และได้ถูกว่าจ้างให้เป็นจิตรกรประจำราชสำนักและตอบรับในการเขียนภาพสงครามซึ่งเป็นภาพขนาดใหญ่เช่นภาพ “The Battle of Eylau” (Louvre, Paris 1808) ซึ่งเป็นภาพที่มีความโดดเด่นภาพหนึ่งในยุคสมัยของ Napoleon เมื่อเปรียบเทียบกับการแสดงออกในงานจิตรกรรมของ Goya การแสดงออกของงานชิ้นนี้ดูเหมือนอุปรากรที่มีเสน่ห์ ที่ถูกเขียนขึ้นด้วยทักษะการจัดท่าทางในแบบการแสดง ถึงแม้ว่าจะไม่มีการแสดงออกที่น่าสยดสยองของสงครามแต่เป็นที่น่าพึงพอใจในแนวทางของตนเอง

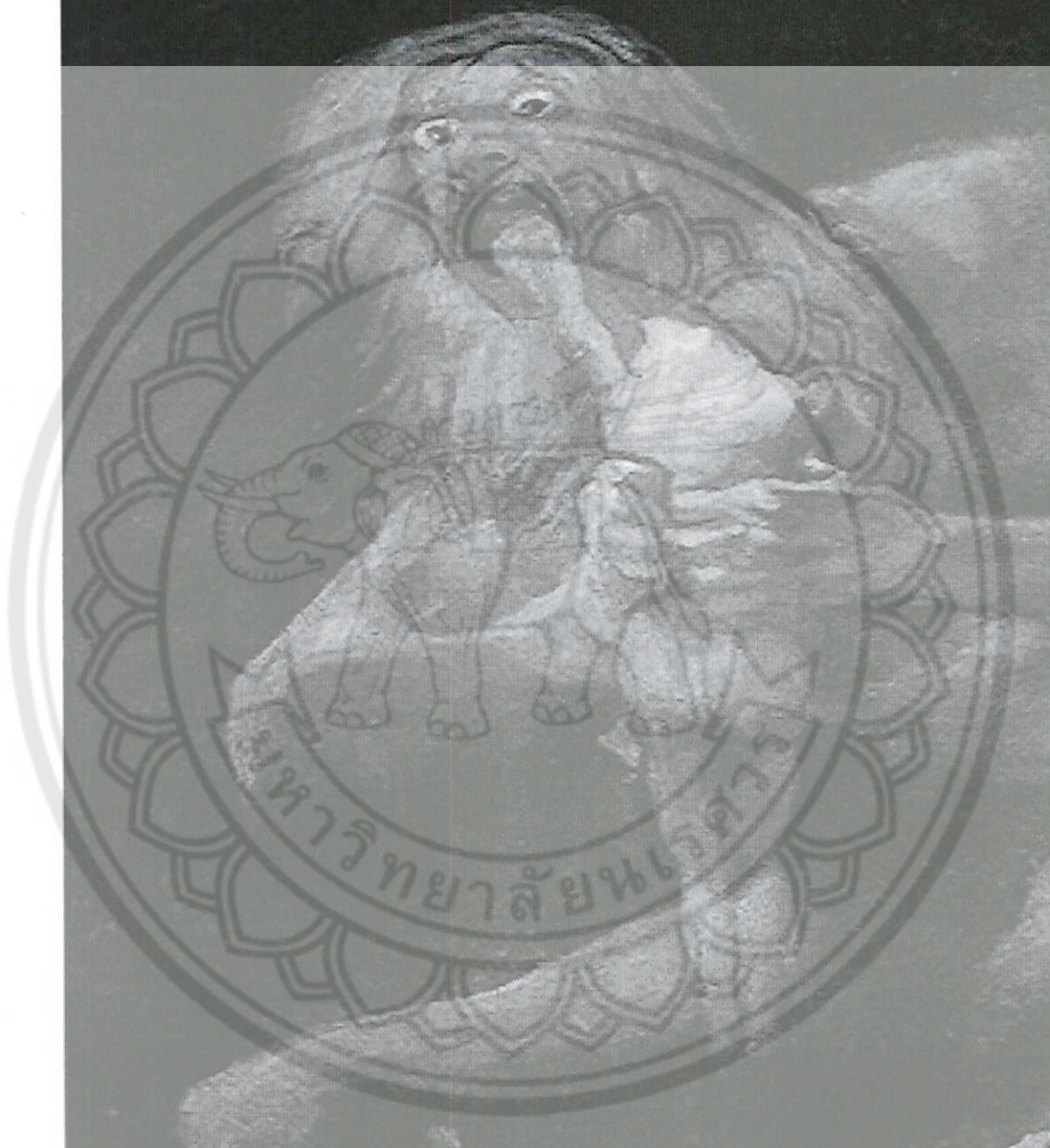
⁴ ภาพเขียนชิ้นเล็กๆ ที่เหมือนภาพย่อส่วนที่เขียนขึ้นโดยมีรายละเอียดและส่วนประกอบอื่นๆ ที่ละเอียดอ่อนมากๆ

Napoleon on the Battlefield of Eylau
detail, 1808 (40 Kb); Louvre

เมื่อ David ต้องถูกเนรเทศไปพร้อมกับ การสิ้นสมัยของ Napoleon Gros ได้สืบทอด Studio ของเขาต่อมา และมีความพยายามมากขึ้นที่จะสานต่อแนวทางของ Neoclassicism แต่ทว่าเขาไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เหมือนครั้งที่เขียนภาพการรบของ Napoleon อีก (แม้ว่าเขาจะเขียนภาพ Portrait ดีๆ ขึ้นหลายชิ้น) นั่นทำให้เขาจมอยู่ในความรู้สึกล้มเหลว สุดท้ายก็ตัดสินใจจบชีวิตตนเองที่แม่น้ำ Seine

Gros ถูกยกย่องให้เป็นผู้นำคนหนึ่งของพัฒนาการการแสดงออกแบบ Romantic สีฉูดฉาดและการแสดงออกอย่าง drama ของเขาส่งอิทธิพลให้ Gericault (เมอริโก) Delacroix (เดอลาคัวซ์) และศิษย์ของเขาเอง Bonington และจิตรกรอื่นๆ อีกมากมาย

Romanticism

Romanticism

ความเคลื่อนไหวทางสุนทรียภาพและภูมิปัญญาที่ก่อตัวขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 โดยเน้นไปที่การแดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกที่มากกว่าปกติวิสัย จินตนาการ และอิสระภาพจากความต้องการและกฎระเบียบแบบ Classical รวมไปถึงการพลิกกฎระเบียบต่อต้านธรรมเนียมของสังคม

แนวคิดแบบ Romanticism มีปรากฏให้เห็นมากมายทั้งในผลงานวรรณกรรม จิตรกรรม ดนตรี สถาปัตยกรรม ศิลปวิจารณ์ และศิลปะการแสดงในอารยธรรมตะวันตกในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 ถึงกลางศตวรรษที่ 19 Romanticism คือปฏิกิริยาต่อต้านการยอมรับในกฎเกณฑ์ ความสงบ ความกลมกลืน สมดุล อุดมคตินิยมและเหตุผลแบบ Classicism โดยทั่วไปหรือกล่าวโดยเฉพาะเจาะจงคือความเคลื่อนไหวของกลุ่ม Neoclassicism ในศตวรรษที่ 18 รวมถึงแนวความคิด Enlightenment (การรู้แจ้ง) Rationalism (เหตุผลนิยม) และ Physical Materialism (วัตถุนิยม) ศิลปะ Romanticism เน้นที่การแสดงออกเฉพาะบุคคล ที่เป็น Subjective ไม่มีเหตุผล จินตนาการ ความเป็นธรรมชาติ อารมณ์มโนภาพ ที่อยู่นอกเหนือธรรมชาติ

ท่ามกลางรูปลักษณะต่างๆ แบบ Romanticism ที่ได้กล่าวมาแล้วนำไปสู่ทิศทางที่แสดงออกถึงความดื่มด่ำในความงดงามในธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง การให้ความสำคัญกับอารมณ์เหนือเหตุผล ความรู้สึกเหนือสติปัญญา หันไปให้ความสนใจกับความสำคัญของความรู้สึกเฉพาะบุคคลทั้งด้านอารมณ์และระบบความคิด การลุ่มหลง ในอัจฉริยภาพของวีรบุรุษ เน้นไปที่การแสดงออกถึงความต้องการเฉพาะบุคคลและพลังภายใน ภาพพจน์ใหม่ของศิลปินที่ยกย่องให้เป็นบุคคลพิเศษ ให้ความสำคัญกับจิตวิญญาณของการสร้างสรรค์เหนือกฎเกณฑ์ใดๆที่เคยมีมาและกระบวนการต่างๆ แบบประเพณีนิยม เน้นจินตนาการที่เชื่อว่าเป็นประตูสู่ประสบการณ์เหนือธรรมชาติและจิตวิญญาณที่แท้จริง ความสนใจในวัฒนธรรมพื้นบ้าน ต้นกำเนิดของวัฒนธรรมและจริยธรรม วัฒนธรรมสมัยกลาง ความพยายามหาสิ่งที่แปลกใหม่ ความผิปกติหรือแม้กระนั้นความวิปริต อ่ามหิตอันน่าสยดสยอง (Satanic)

Goya (Y Lucientes), Francisco (José) de

Francisco de Goya (March 30th -1746, Fuendetodos, Spain – April 16th 1828, Bordeaux, France) ศิลปินชาวสเปนผู้ซึ่งมีผลงานจิตรกรรมอันหลากหลายรูปแบบ รวมถึงผลงานวาดเส้นและภาพพิมพ์โลหะ ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับยุคสมัยและให้อิทธิพลสำคัญในทิศทางของจิตรกรรมในศตวรรษที่ 19 ถึง 20 Goya เป็นจิตรกรประจำราชสำนักของสเปน ซึ่งผลงานชิ้นที่ดีที่สุดของเขาถูกสร้างขึ้น โดยแยกออกจากหน้าที่การงานของเขา Goya เป็นที่รู้จักกันดีจากผลงานจิตรกรรมที่แสดงออกด้วยความรุนแรง โดยเฉพาะผลงานที่แสดงผลกระทบที่เกิดจากฝรั่งเศส บุกเข้ายึดครองสเปน เช่น ผลงานภาพพิมพ์โลหะกัดกรวด (etching) ชุด “Los desastres de la Guerra (The Disasters of war 1810-4) สะท้อนภาพอันน่าสยดสยองของการบุกโจมตีของ Napoleon เขามีผลงานชิ้น Masterpieces หลายชิ้น เช่น “The Naked Maja” และ “The Clothed Maja” (1800-05) และเขายังสร้างผลงาน Portrait ที่มีเสน่ห์หลายชิ้นเช่น Senora Sabasa Garcia

The Naked Maja; 1800-05

The Clothed Maja; 1800-05

โดยเทคนิคการแสดงออกอันกล้าหาญในงานจิตรกรรม การเสียดสีอันดูน่าขนลุกในงาน Etchings ของเขา และสิ่งที่ Goya เชื่ออยู่เสมอว่า มุมมองของศิลปินนั้นมีความสำคัญกว่าประเพณีนิยม Goya จึงได้รับการยกย่องว่าเป็นศิลปินสมัยใหม่คนแรก จากความพยายามมุ่งมั่นที่จะพรรณนาความรู้สึกออกมาเป็นภาพของเขาเป็นจุดเริ่มต้นของความเคลื่อนไหว Realism ในศตวรรษที่ 19

Francesco Jose de Goya y Locientes เกิดวันที่ 30 มีนาคม 1746 ที่ Fuendetodos หมู่บ้านแห่งหนึ่งในตอนเหนือของสเปน ต่อมาครอบครัวของเขาก็ย้ายไปอยู่ที่เมือง Saragossa ที่ซึ่งบิดาของเขาประกอบอาชีพเป็นช่างกลึงอยู่ที่นั่น เมื่ออายุได้ 14 ปี เขาได้ฝึกฝนทักษะทางศิลปะกับจิตรกรพื้นบ้านชื่อ Jose Luzan หลังจากนั้นเขาก็เดินทางไปศึกษาที่อิตาลี ในการเดินทางกลับไปที่ Saragossa ในปี 1771 เขาได้สร้างงานจิตรกรรม Frescoes ที่วิหารแห่งหนึ่งที่นี่ ซึ่งผลงานเหล่านั้นสร้างขึ้นในแบบประเพณีนิยมของศิลปะตกแต่ง Rococo ที่ซึ่งทำให้ชื่อเสียงทางด้านศิลปะกรรมของเขามีเพิ่มมากขึ้น ในปี 1773 เขาแต่งงานกับ Josefa Bayeu น้องสาวของศิลปินชื่อ Francisco Bayeu แห่ง Saragossa ซึ่งเขามีบุตรด้วยกันหลายคน แต่มีเพียงบุตรชาย Xavier คนเดียวที่มีชีวิตรอดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้

ในปี 1775 ถึง 1792 Goya ออกแบบภาพการ์ตูน สำหรับเป็นลายสิ่งทอให้กับโรงงานของ ราชสำนักที่กรุง Madrid ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในพัฒนาการทางศิลปะและความงามของเขาในฐานะนักออกแบบลวดลายสิ่งทอ ซึ่ง Goya สร้างผลงานจิตรกรรมในรูปแบบเฉพาะตัว หรือเป็นฉากของการใช้ในชีวิตประจำวัน

The Shootings of May 3rd 1808
1814 ; Oil on canvas, 104 3/4 x 136 in; Museo del Prado, Madrid

จากประสบการณ์ทำให้เขาเป็นคนที่กระตือรือร้นในการสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของคน อีกทั้งเขายังได้รับอิทธิพลจากกลุ่ม Neoclassicism ที่ได้รับความนิยมเหนือศิลปะ Rococo ในสมัยนั้น เขาได้

เข้าไปศึกษาผลงานอันอิสระและเต็มไปด้วยความเป็นธรรมชาติของงานจิตรกรรมของ Velázquez ในราชสำนัก

ในปี 1792 เขาล้มป่วยอย่างหนัก ซึ่งพิษไข้ในครั้งนั้นทำให้เขากลายเป็นคนหูหนวก และอาการหูหนวกซึ่งทำให้เขาเหมือนถูกตัดออกจากโลกภายนอก ทำให้ Goya ยิ่งเพิ่มความใส่ใจกับโลกแห่งจินตนาการการสร้างสรรค์ภาพที่เกินจริง อีกทั้งยังให้ความสนใจกับการวิเคราะห์การเสียดสี ในพฤติกรรมต่างๆ ของคน เขาสร้างผลงานที่กล้าและมีความอิสระในการแสดงออกจนใกล้เคียงกับภาพล้อเลียนบุคคล ในปี 1799 เขาได้ตีพิมพ์ “Caprichos” ภาพชุดที่เสียดสีเหยียดหยันความโง่เขลาและอ่อนแอของคน โดยทั้งหมดสร้างโดยเทคนิค Etching ที่ซึ่งภาพ Portrait ที่ปรากฏนั้นถูกเน้นลงไปทีละลักษณะเฉพาะของบุคคล เผยให้เห็นภาพพจน์ภายในในมุมมองของ Goya ส่วนในงานจิตรกรรมฝาผนัง Fresco ที่เป็นเรื่องราวทางศาสนาเขาแสดงออกอย่างอิสระ และมีรูปแบบแสดงภาพความเป็นจริงอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในศิลปะทางศาสนา

The Incantation

1797-98; Oil on canvas, 16 1/2 x 11 3/4"; Lazaro Galdiano Foundation, Madrid

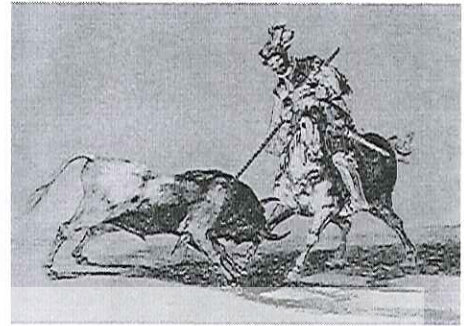
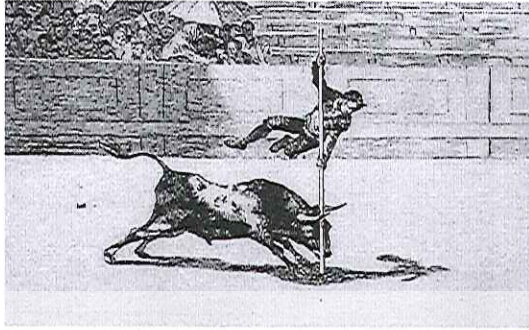
Goya ดำรงตำแหน่งคณบดีประจำสาขาจิตรกรรมที่ Royal Academy ในปี 1795 ถึง 1797 และถูกมอบหมายให้เขียนภาพในราชสำนักสเปนเป็นครั้งแรกในปี 1799 ระหว่างการบุกสเปนของ Napoleon และ การทำสงครามเพื่ออิสรภาพของสเปนในปี 1808 ถึง 1814 ซึ่งในระหว่างนั้น Goya เข้ารับใช้ในฐานะจิตรกรในราชสำนักฝรั่งเศส ซึ่งผลงานในช่วงนั้นของเขาแสดงออกถึงความ น่าสยดสยอง ของการต่อสู้ของทหารเช่นในผลงาน “The disasters of war” เป็นผลงานภาพพิมพ์

Etchings ที่แสดงความเป็นจริงที่ป่าเถื่อนของสงคราม ผลงานชุดนั้น ไม่ถูกเผยแพร่จนกระทั่งปี 1863 ซึ่ง Goya ได้ถึงแก่กรรมไปนานแล้ว

The disasters of war 1810-1815 ;Etchings

ในการทำนุบำรุง และฟื้นฟูราชวงศ์ของสเปน Goya ได้รับการอภัยโทษสำหรับการเข้ารับใช้ราชสำนักฝรั่งเศส แต่ทว่าผลงานของเขาไม่เป็นที่ชื่นชอบต่อกษัตริย์คนใหม่ของสเปน อีกทั้งเขายังถูกเชิญให้เข้าไปอธิบายและตอบข้อซักถาม ต่องานจิตรกรรมชิ้นหนึ่งของเขาที่เขาได้เขียนขึ้นในยุคก่อนหน้านี ชื่อ "The naked Maja" ผลงานภาพเปลือยชิ้นหนึ่งในจำนวนไม่กี่ชิ้นในสเปนในสมัยนั้น

Tauromaquia 1816 ; Etchings

ในปี 1816 เขาตีพิมพ์ผลงาน Etching ในชุด การต่อสู้วัวกระทิง ซึ่ง “Tauromaquia” จากปี 1819 ถึง 1824 Goya อาศัยอยู่อย่างสันโดษที่บ้านพักนอกเมือง Madrid เมื่อว่างเว้นจากงานในราชสำนัก เขาก็มีเวลาที่จะสร้างงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเพิ่มมากขึ้น ในผลงาน Black Painting ที่เขาเขียนขึ้นบนผนังบ้านของเขา ที่แสดงอารมณ์ออกมาจากความรู้สึกด้านมืดที่สุดของเขา ซึ่งดูเหมือนฉากของฝันร้ายอันน่าสะพรึงกลัว เช่นผลงานแนวเขี่ยหยันเสียดสีที่มีชื่อว่า “Disparate” และผลงาน Etching ชุดที่ให้ชื่อว่า “Proverbios”

ในปี 1824 หลังจากความล้มเหลวในการฟื้นฟูศิลปกรรมของรัฐบาล ทำให้ Goya ต้องย้ายไปประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเขาเลือกเมือง Bordeaux เป็นที่อยู่อาศัยและสร้างสรรค์ผลงานจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต Goya ได้เสียชีวิตลงในวันที่ 16 เมษายน 1828 ที่เมือง Bordeaux ในปัจจุบันนี้มีผลงานจิตรกรรมชิ้นที่ดีที่สุดมากมายหลายชิ้น จัดแสดงอยู่ที่ Prado Art Museum เมือง Madrid

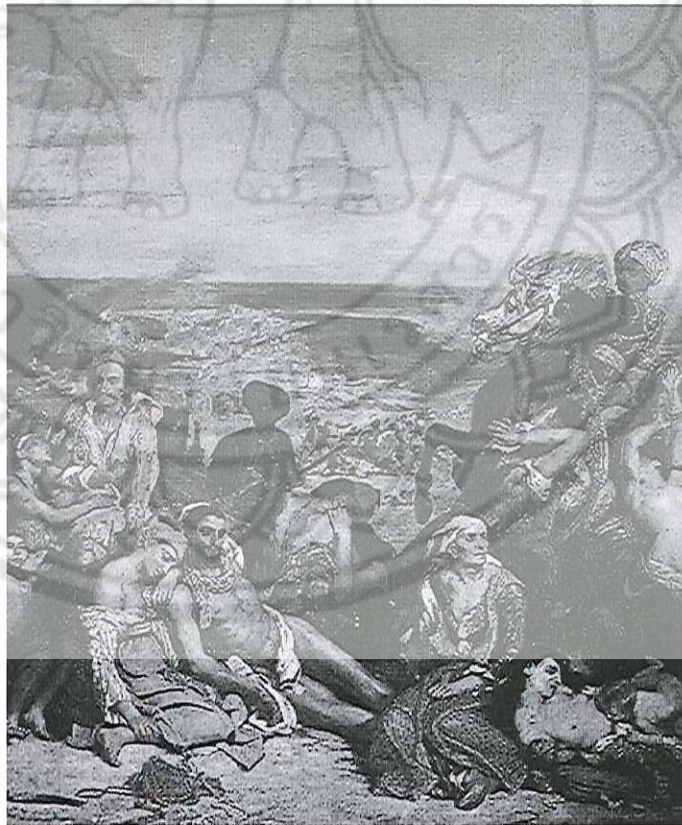
Delacroix, Eugène

มีชื่อเต็มว่า Ferdinand – Victor – Eugène Delacroix (เฟอร์ดินานด์-วิกตอร์-ยูจีน เดอลาคร์วซ์) (April, 26th 1798, Charenton-Saint-Maurice, France-August, 13th 1863, Paris) เป็นจิตรกรผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของฝรั่งเศสที่จัดอยู่ในกลุ่มผู้นำทางแนวความคิดแบบ Romantic ผู้ซึ่งมีเทคนิคการใช้สีที่เป็นอิทธิพลสำคัญในพัฒนาการของศิลปะแบบ Impressionism และ Postimpressionism ผลงานของเขาเป็นผลงานที่สร้างขึ้นจากการได้รับแรงบันดาลใจจากวรรณกรรมทั้งที่เป็นวรรณกรรมโบราณและร่วมสมัยของเขาเอง รวมถึงการไปเยือนประเทศ Morocco ในปี 1832 ของเขาที่ทำให้เขาพัฒนาผลงานเขาเอง เนื้อหาอื่นๆ ที่มีความพิสดารมากขึ้นไปอีก

Eugene Delacroix นับเป็นหนึ่งในบรรดาจิตรกรที่ส่งอิทธิพลอันใหญ่หลวงที่สุดในวงการจิตรกรรมในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งในทางประวัติศาสตร์ศิลปะและศิลปะวิจารณ์จัดรูปแบบผลงานของ

เขาอยู่ในแนวความคิดแบบ Romanticism ซึ่งลักษณะเด่นในการใช้สีของเขาส่งอิทธิพลอย่างมากต่อกลุ่มจิตรกรแนวคิด Impressionist รวมไปถึงศิลปินสมัยใหม่อย่าง Picasso ด้วยเช่นกัน

Delacroix เริ่มฝึกทักษะทางศิลปะตั้งแต่ยังเยาว์ โดยในปี 1815 เขาได้เข้าเป็นนักเรียนของ Pierre-Narcisse Guerin (ปีแอร์-นาซีส กูเอแรงน์) จิตรกรชาวฝรั่งเศส และเริ่มอาชีพจิตรกรของเขาตั้งแต่นั้น ซึ่งตลอดชีวิตของเขาเขาได้สร้างผลงานจิตรกรรมกว่า 850 ชิ้น รวมไปถึงงาน Drawings งานจิตรกรรมฝาผนัง และผลงานศิลปะกรรมอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก ในปี 1822 เป็นครั้งแรกที่ Delacroix ส่งผลงานของเขาเข้าร่วมในการแสดงศิลปกรรมครั้งสำคัญของ Paris Salon ประเทศฝรั่งเศส ชื่อผลงาน “Dante and Virgil in Hell” ซึ่งผลงานชิ้นนี้มีเทคนิคที่แสดงให้เห็นสีที่ดูเหมือนจะไม่ผสมกันอยู่มากมาย แต่กลุ่มของสีเหล่านั้นจะผสมเข้าด้วยกันเป็นรูปร่างเมื่อมองจากระยะที่ไกลออกมา ที่ซึ่งในสมัยต่อมาเทคนิคนี้ถูกนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม Impressionist เขาส่งผลงานเข้าร่วมใน Salon อีกครั้งในปี 1824 ชื่อภาพ “Massacre at Chios” ที่มีการใช้สีที่สดในเป็นประกายมาก อีกทั้งยังมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง ในการบรรยายเรื่องราวโศกนาฏกรรมที่ชาวกรีก 20,000 คนถูกสังหารโดยชาว Turks ที่เกาะแห่ง Chios ซึ่งผลงานชิ้นนี้ถูกซื้อโดยรัฐบาลฝรั่งเศสในราคา 6,000 Francs

The Massacre at Chios
1824; Oil on canvas; Louvre

จากความสนใจในเทคนิคการเขียนภาพของจิตรกรชาวอังกฤษนามว่า John Constable ทำให้ Delacroix เดินทางไปอังกฤษในปี 1825 และได้มีโอกาสเข้าชมห้องแสดงภาพหลายแห่ง รวมถึงโรงละครและสังเกศวัฒนธรรมโดยทั่วๆ ไปของชาวอังกฤษที่ซึ่งการเดินทางของมาเยือนประเทศอังกฤษของเขาในครั้งนี้ทำให้เขาประทับใจเป็นอย่างมาก

ดูเหมือนว่าในระหว่างปี 1827 ถึง 1832 Delacroix สร้างผลงานจิตรกรรมชิ้น Masterpieces ขึ้นขึ้นแล้วขึ้นเล่าอย่างต่อเนื่อง เขาย้อนกลับไปใช้เนื้อหาเรื่องราวจากวรรณกรรมโบราณ เช่น ในผลงาน “The Battle of Nancy และ The Battle of Poitiers(ปีวติเยร์) ในขณะที่ผลงานชื่อ “Death of Sardanapalus” ก็ประสบความสำเร็จอย่างมากใน Salon ปี 1827 ซึ่งเป็นผลงานที่เขาได้แรงบันดาลใจมาจากกวีนิพนธ์ของ Lord Byron นอกจากนี้เขายังสร้างผลงาน Lithographs (ภาพพิมพ์หิน) ขึ้นมาอีก 17 ชิ้น ที่เป็นภาพประกอบวรรณกรรมซึ่ง “Faust” ที่แต่งโดย “Goethe” ในภาษาฝรั่งเศส

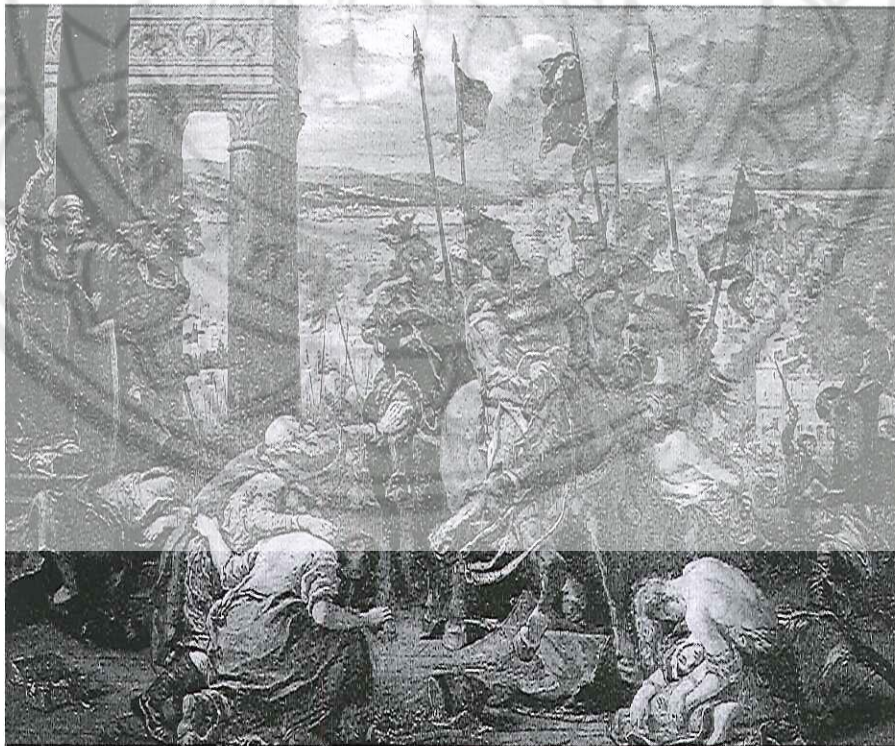
The Death of Sardanapal
1827 ; Oil on canvas, 392 x 496 cm; Musee du Louvre, Paris

การปฏิวัติในประเทศฝรั่งเศสในปี 1830 เป็นแรงบันดาลใจให้เขาสร้างงานชิ้นหนึ่ง ที่ได้รับการชื่นชมเป็นอย่างมาก ชื่อภาพว่า “Liberty guiding the people” ซึ่งผลงานชิ้นนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของ Delacroix ที่เป็นผลงานในแนวทางการแสดงออกแบบ Romantic อย่างแท้จริง เพราะหลังจากนั้นเขาได้รับแรงบันดาลใจใหม่ จากการไปเยือน Morocco ในปี 1832 ที่ซึ่งโลกยุคโบราณความภาคภูมิและวัฒนธรรมอันพิสดาร กระตุ้นให้เขาเกิดแนวคิดใหม่ ดังที่เขาได้บันทึกไว้ว่า “I am quite overwhelmed by what I have seen” (นั่นถูกรอบงำจากสิ่งที่ฉันได้เห็น)

Liberty leading the People

Painted on 28 July 1830, to commemorate the July Revolution that had just brought Louis-Philippe to the French throne; Louvre.

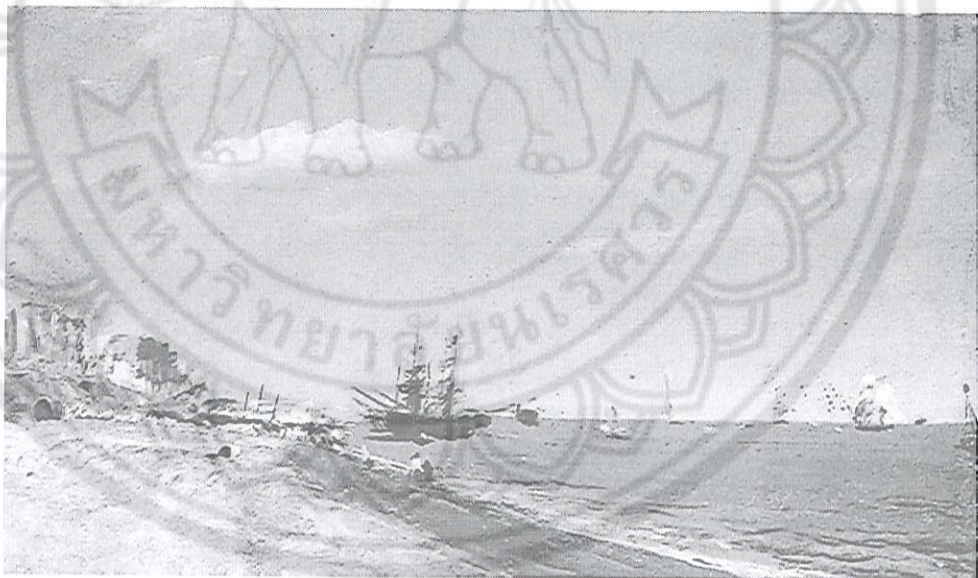
Entry of the Crusaders into Constantinople on 12 April 1204

1840 ; Canvas, 411 x 497 cm (162 x 195 1/2 in); Musee du Louvre, Paris

ในปี 1833 Delacroix เขียนงานจิตรกรรมฝาผนังในห้องรับรองส่วนพระองค์ของราชวงศ์ Bourbon(บูร์บง) และเขาก็สร้างงานในรูปแบบนี้ต่ออีกหลายชิ้น รวมถึงภาพฝาผนังที่บานประตูของพิพิธภัณฑสถาน Louvre และที่พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ที่ Versailles จนกระทั่งปี 1961 ผลงานจิตรกรรม ตกแต่งในสถาปัตยกรรมที่เขาทำอย่างต่อเนื่องในช่วงนี้ ทำให้เขาต้องอยู่อยู่กับงานที่ต้องอยู่บนนั่งร้าน ในอิริยาบถที่ไม่สบายตัวเป็นเวลานานๆ ในอาคารที่อากาศไม่ค่อยจะดีนักทำให้สุขภาพของเขาทรุดโทรม และในวันที่ 13 สิงหาคม 1863 เขาก็เสียชีวิตลงที่กรุงปารีส ซึ่งที่พักของเขาถูกทำให้เป็นพิพิธภัณฑสถานในเวลาต่อมา เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้กับตัวเขาและผลงานทั้งหมดที่เขาได้สร้างขึ้นในชีวิตการเป็นจิตรกร

Constable, John

John Constable (1779-1837) เป็นจิตรกรชาวอังกฤษ ผู้มีผลงานโดดเด่นที่สุดคนหนึ่งในบรรดาจิตรกรภาพทิวทัศน์ชาวอังกฤษ

Brighton Beach
Victoria and Albert Museum, London

Constable มีพรสวรรค์ทางศิลปะที่แสดงออกให้เห็นตั้งแต่ยังเยาว์และเริ่มเขียนภาพทิวทัศน์เมือง Suffolk ที่เขาอาศัย เขาเริ่มทำงานในอาชีพจิตรกรตั้งแต่ปี 1799 เมื่อเขาเข้าเรียนที่ Royal Academy แต่เขาก็ยังไม่ได้รับการยอมรับในฐานะนักศิลปะจนกระทั่งปี 1829 อย่างไม่ค่อยสวยงามนัก เพราะเขาได้รับการ Vote เพียงแค่เสียงเดียว โดยในปี 1816 บิดาของเขาถึงแก่กรรมและเขาได้รับมรดกจากบิดาทำให้การเงินของเขาอยู่ในสภาพที่ดีขึ้น และเขาก็ได้แต่งงานกับ Maria Bicknell

หลังจากได้คบหากันเป็นเวลา 7 ปี ที่ซึ่งเขานั้นมีความคิดที่ขัดแย้งกับครอบครัวของเธออย่างรุนแรงมาโดยตลอด ในระหว่างปี 1820 เป็นต้นไป เขาเริ่มเป็นที่รู้จักจากการได้รางวัลชนะเลิศเหรียญทองจากผลงาน “The Hay Wain” (National Gallery, London 1821) ที่ Paris Salon 1824 ซึ่งผลงานของ Constable เป็นที่ชื่นชอบต่อ Delacroix เป็นอย่างมาก ซึ่งต่อมา Delacroix ก็ได้เดินทางมาเที่ยวชมงานและความเคลื่อนไหวทางศิลปกรรมของประเทศอังกฤษและประทับใจเป็นอย่างมาก ภรรยาของ Constable เสียชีวิตในปี 1828 ทำให้ช่วงเวลาที่เหลือใจชีวิตของเธอเต็มไปด้วยความเศร้าหมอง

The Lock at Dedham ;1824

หลังจากที่เขาได้ใช้เวลาหลายปี ในการเรียนรู้การเขียนภาพจิตรกรรมทิวทัศน์ในแบบประเพณีนิยม และการแสดงออกแบบ “Gainsborough”⁵ Constable พัฒนาเทคนิคการสร้างสรรคของเขาออกไปสู่รูปแบบเฉพาะตัวที่มุ่งไปที่การแสดงภาพความงามของทิวทัศน์อย่างตรงไปตรงมา และมีความเหมือนจริงมากขึ้น โดยพยายามศึกษารูปแบบประเพณีที่เป็นมรดกทางการสร้างสรรค์ของ Ruisdael และ จิตรกรชาว Dutch ในศตวรรษที่ 17 ในขณะที่เดียวกันก็มีการปรับแต่งให้เกิดลักษณะเฉพาะตัวของเขาขึ้น เหมือนดังเช่นที่กวีร่วมสมัยของเขา William Wordsworth ได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาเรียกว่า “Poetic diction” (การเลือกใช้คำอย่างกวี) ที่กวีในสมัยก่อนหน้าได้ใช้ต่อกันมา เช่นเดียวกัน Constable ก็หันหลังให้กับธรรมเนียมในการเขียนภาพทิวทัศน์ ของจิตรกรในศตวรรษที่ 18 ที่เขาได้วิจารณ์ไว้ว่า “เป็นการวิ่งตามหลังภาพและบอกความจริงเป็นอันดับที่ 2” ซึ่ง Constable คิดว่า “ไม่มี

⁵ **Thomas Gainsborough** (christened 14 May 1727, Sudbury, Suffolk, England. – 2 August 1788) จิตรกร Portrait และ Landscape ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในประเทศอังกฤษ ในศตวรรษที่ 18 มีแนวทางการแสดงออกแบบประเพณีนิยม

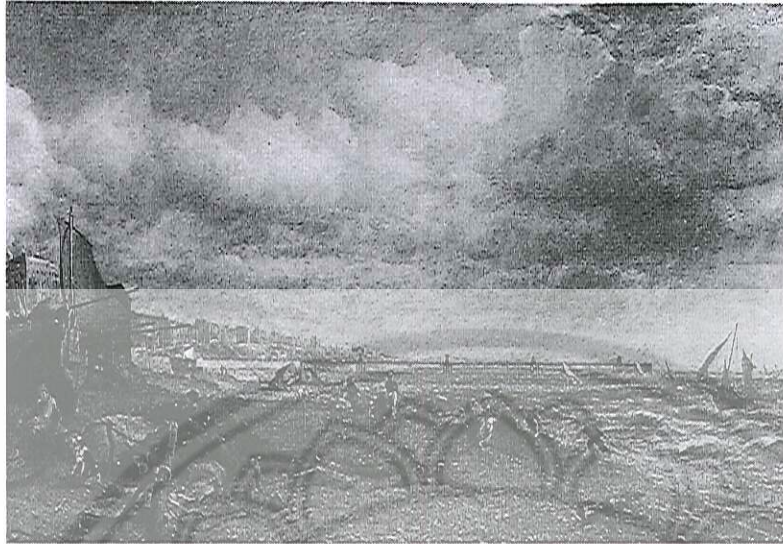
วัน 2 วันที่เหมือนกัน แม้กระทั่ง 2 ชั่วโมง หรือใบไม้ 2 ใบจากต้นไม้ต้นเดียวกันก็ไม่มีวันเหมือนกัน นับตั้งแต่วันที่โลกใบนี้อุบัติขึ้นเลยทีเดียว” แล้วก็มีหนทางใหม่ในการแสดงออกในงานจิตรกรรม ซึ่งมีบรรยากาศที่ให้ผลต่อการเปลี่ยนแปลงของแสงในพื้นที่โล่งแจ้ง หรือความเคลื่อนไหวของเมฆที่ลอยข้ามขอบฟ้าไป ซึ่งปรากฏการณ์ทั้งหมดนี้ ทำให้เขาารู้สึกตื่นเต้นใจจดใจจ่อและเต็มไปด้วยความรักต่อผืนแผ่นดินของเขา “เสียงของน้ำไหลออกมาจากเขื่อน ดันวิลโล้ ไม้กระดาน เสาไม้เก่าๆ และกองอิฐ ฉันรักสิ่งเหล่านี้ เพราะสิ่งเหล่านี้สร้างฉันให้เป็น จิตรกร”

The Leaping Horse

1825 ; sketch; Victoria and Albert Museum, London

เขาไม่เคยเดินทางไปต่างประเทศ และงานชิ้นที่ดีที่สุดของเขาก็คือภาพวิวทัศน์ของเมืองที่เขาคุ้นเคยและรักเป็นที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Suffolk และ Hampstead ที่ซึ่งเขาอาศัยอยู่ตั้งแต่ปี 1812 เขาถ่ายทอดความเปลี่ยนแปลงของแสงและลมฟ้าอากาศ เลิกให้ความสนใจกับการเก็บรายละเอียดผลงานอย่างประณีตบรรจงตามประเพณีนิยม พยายามจับบรรยากาศของแสงอาทิตย์ด้วยสีขาวยและเหลืองที่บริสุทธิ์ หรือการพัดของลมพายุด้วยสีแปรปรวนรวดเร็ว Henry Fuselli ศิลปินร่วมสมัยเดียวกับเขาชื่นชมผลงานที่เต็มไปด้วยความรู้สึกของความสดของธรรมชาติที่ Constable ได้พัฒนาการแสดงออกไปเป็นอย่างมาก หรือ C.R. Leslie บันทึกไว้ว่า “ฉันชอบ landscape ของ Constable ที่เขาเขียนภาพด้วยสีสันที่ละเอียดอ่อน แสงในภาพของเขาก็มักจะอยู่ในที่ๆเหมาะสมอยู่เสมอ เมื่อดูผลงานของเขาแล้วทำให้ฉันต้องมองหาสื่อและร่วมของฉันทุกทีไป”

Chain Pier, Brighton

1827 ; Oil on canvas, 127 x 183 cm.

Constable ลงมือเขียนงานจิตรกรรมของเขากลางแจ้งเสมอ ตั้งแต่เริ่มร่างภาพและลงสีภาพร่างอย่างคร่าวๆ แต่เขานำผลงานมาเก็บรายละเอียดใน Studio และสำหรับผลงานชิ้นที่ ทำท่ายที่สุดของเขาที่เขาตั้งชื่อว่า “Six – Footer” เขาใช้เทคนิคในการเขียนงานชิ้นนี้ที่ต่างออกไปจากที่เคยทำมา โดยการลงสีภาพร่างอย่างคร่าวๆ และปล่อยเอาไว้โดยไม่มีการเก็บรายละเอียด ซึ่งเทคนิคแบบนี้เป็นแนวโน้มของการเขียนภาพจิตรกรรม ในศตวรรษที่ 20 ที่ชื่นชมในผลงานที่สิ้นสุดที่ขั้นตอนนี้ มากกว่าผลงานชิ้นที่เสร็จสมบูรณ์เสียอีก เพราะอิสระและความสดของฝีแปรงที่ยังคงปรากฏให้เห็น (The full-size sketch for “The Hay Wain” is in the V&A London, เป็นที่สะสมผลงานชิ้นที่ดีที่สุด ของ Constable)

ในประเทศอังกฤษ Constable ไม่เคยได้รับความสำเร็จอย่างชัดเจน และจิตรกรรุ่นต่อมา (รวมทั้งลูกชายของเขา Lionel (1825-87) ก็หันไปให้ความสนใจกับรูปแบบพื้นฐานประเพณีนิยมมากกว่าการเขียนแบบให้รายละเอียดหยาบๆ (direct sketch) แต่ในฝรั่งเศสผลงานของ Constable เป็นอิทธิพลหลักในกลุ่ม จิตรกร Romanticism เช่น Delacroix หรือจิตรกรกลุ่ม Barbizon (บารีบิซง) และ Impressionists ในที่สุด

Turner, Joseph Mallord William

Joseph Mallord William Turner (1775-1851) หนึ่งในจิตรกรภาพทิวทัศน์ที่ดีที่สุด ในประวัติศาสตร์ ผู้ซึ่งผลงานได้รับการจัดแสดงตั้งแต่เขายังเป็นเด็กหนุ่ม ซึ่งตลอดชีวิตของเขาอุทิศให้กับการสร้างงานศิลปะ ที่ซึ่งได้รับการตอบรับอย่างดี ตลอดชีวิตการเป็นจิตรกร ซึ่งแตกต่างจากจิตรกรหลาย ๆ คนในสมัยเดียวกัน

Turner เกิดที่ลอนดอนในวันที่ 23 เมษายน 1775 บิดาเป็นช่างตัดผมส่วนมารดาถึงแก่กรรมตั้งแต่เขายังเด็กมาก ซึ่งเขาได้เข้าเรียนในโรงเรียนน้อยมาก แต่พ่อของเขาสอนให้เขาอ่านหนังสือ แต่นี้กลับเป็นโอกาสให้เขาได้มีเวลาศึกษาและฝึกฝนทักษะทางจิตรกรรมมาก เมื่อเขาอายุได้ 13 ปี เขาทำงาน Drawing ที่บ้านและแสดงไว้ที่ร้านตัดผมของพ่อของเขาเพื่อขายผลงาน

เมื่อ Turner อายุได้เพียง 15 ปี เขาก็ได้เกียรติให้นำผลงานเข้าร่วมแสดงที่ Royal Academy และพออายุได้ 18 ปี เขาก็มี Studio เป็นของตนเอง ซึ่งทำให้ได้รับการยอมรับในวงการจิตรกรรมอย่างรวดเร็วและได้รับคัดเลือกเข้าร่วมใน Royal Academy จนกระทั่งปี 1802 เมื่อเขามีอายุได้ 27 ปี เขาก็ได้เป็นสมาชิก Royal Academy อย่างเต็มตัว จากนั้นเขาก็เริ่มเดินทางท่องเที่ยวไปในหลายประเทศในยุโรป

Dido building Carthage; or the Rise of the Carthaginian Empire
1815; Oil on canvas, 155.5 x 232 cm; National Gallery, London

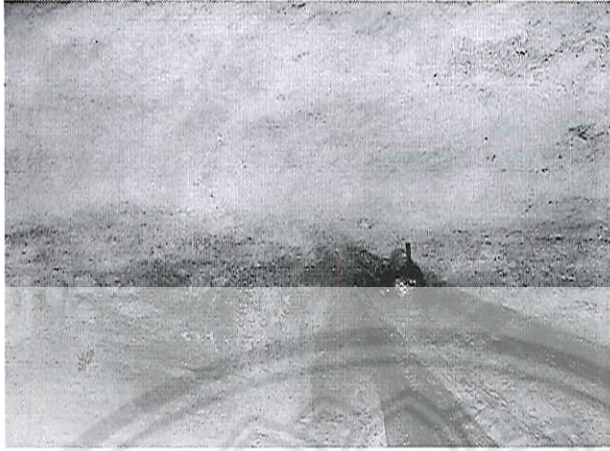
เมือง Venice เป็นแรงบันดาลใจในผลงานชิ้นที่ดีที่สุดของเขาหลายชิ้น เมื่อใดก็ตามที่เขามีโอกาสได้มาเยือนเมืองนี้ เขาจะใช้เวลาสังเกตทะเลและท้องฟ้า ในลักษณะอากาศที่แตกต่างกัน

ออกไป แม้ว่าเขาจะถูกฝึกสอนในเชิงช่างเขียนเป็นเวลาแรมปี แต่เขาก็พยายามพัฒนาผลงานจิตรกรรมด้วยเทคนิคส่วนตัว แทนที่จะบันทึกสิ่งที่เขาเห็นในผลงานจิตรกรรมเพียงอย่างเดียว Turner กลับแปลภาพที่เห็นเป็นการแสดงออกของแสงที่เต็มไปด้วยความรู้สึก Romantic

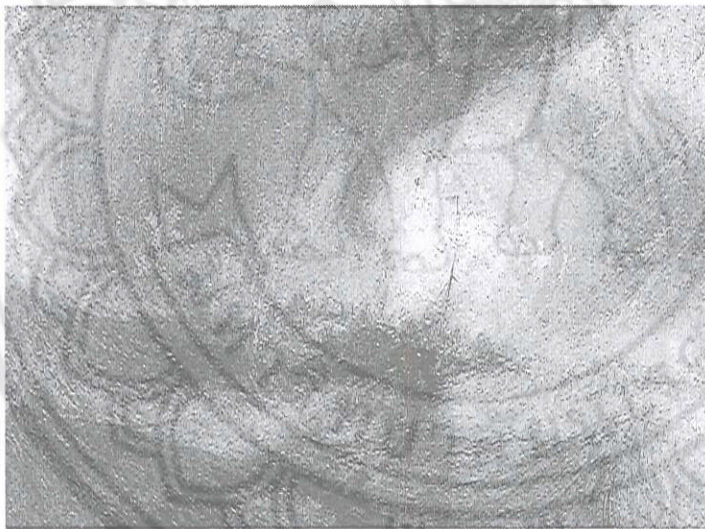
The Grand Canal, Venice
1835; Oil on canvas, 91.4 x 122.2 cm;
The Metropolitan Museum of Art, New York

เมื่อเขาเติบโตและมีวัยที่สูงขึ้นเขากลับกลายเป็นคนแปลกๆ นอกจากพ่อของเขาที่เขาใช้ชีวิตอยู่ด้วยร่วม 30 ปีแล้วเขาก็ไม่มีเพื่อนสนิทเลย และก็ไม่เคยอนุญาตให้ใครเข้ามาดูเวลาเขียนภาพ เขาเลิกเข้าประชุมพบปะกับคนอื่นๆ ใน Royal Academy ไม่มีใครพบเห็นเขานานนับเกือบเดือนที่บ้านของเขา ซึ่งในเวลานั้นเขาได้ออกเดินทางท่องเที่ยวอีกครั้งและเดินทางโดยลำพัง แม้ว่ายังคงส่งผลงานเข้าร่วมแสดงศิลปกรรม แต่เขาก็ปฏิเสธทุกครั้งที่จะขายภาพเขียน เหมือนทุกครั้งที่ถูกอ้อนวอนให้ขายผลงาน เขามักจะขอพิจารณาและพลัดเวลาออกไปอีกเป็นวันรุ่งขึ้น

Rain, Steam and Speed
1844; Oil on canvas, 90.8 x 121.9 cm; National Gallery, London

ในปี 1850 เขาจัดแสดงผลงานของเขาเป็นครั้งสุดท้าย หลังจากนั้นก็หายตัวไป คนดูแลบ้านของเขาตามหาเขาอยู่ หลายเดือนจนในที่สุดก็มาพบเขาที่บ้านในเมือง Chelsea ซึ่งตอนนั้นเขาล้มป่วยมาเป็นเวลานานแล้ว และก็เสียชีวิตในวันต่อมา 19 ธันวาคม 1851

Snowstorm
1842; Oil on canvas, 91.5 x 122 cm ; National Gallery, London

Turner หันหลังในอนาคตอันยิ่งใหญ่ที่เขาหวังไว้ว่าจะช่วยสนับสนุนสิ่งที่เขาเรียกว่า “ศิลปินที่เสื่อมถอย” เขาเขียนพินัยกรรมยกผลงานสะสมของเขาให้เป็นสมบัติของประเทศอังกฤษ และให้ฝังร่างของเขาไว้ที่วิหาร St. Paul.

แม้ว่า Turner จะเป็นที่ยอมรับกันมากในงานจิตรกรรมสีน้ำมัน แต่เขาก็ยังถูกยกย่องให้เป็นผู้ริเริ่มการเขียนภาพจิตรกรรมทิวทัศน์ด้วยสีน้ำ ของประเทศอังกฤษด้วย ส่วนหนึ่งของผลงานที่เป็นที่นิยมกล่าวอ้างถึงคือ “Calais Pier”, “Dido Building Carthage”, “Rain”, “Steam and Speed”, “Burial at Sea”, and “The Grand Cannel, Venice”

เอกสารอ้างอิง (Bibliography References)

- กำจร สุนพงษ์ศรี. (2530). ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก(History of Western Art). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชนจำกัด
- Thames and Hudson , A history of Painting -Sculpture –Architecture, Hartt 1988
- E.H.Gombrich , The story of Art, Phaidon Press Limited printed in Hong Kong 1995
- Marilyn Stokstad, Art History , Harry N. Abrams Inc. printed in France 1999.
- Francoise Cachin, Art of the 19th Century, Harry N. Abram Inc. printed in France 1999.

